

(Druga dopolnjena in predelana izdaja)

Jezus kot Sin Človekov

Tematska Knjižica

št. **55**

VSEBINA

Jezusova duša...

»Ali je bila Jezusova duša že utelešena pred Božjim učlovečenjem?...« (BD 8750)	3
»Nevtraliziranje zmotnih mišljenj o Jezusovem utelešenju...« (BD 8751)	6
»Dodatna razlaga v zvezi duše...« (BD 8012)	8
»Jezusova duša...« (BD 6642)	11
»Glede vprašanja: Utelešenje Jezusa...« (BD 8264)	13

Jezusovo telo...

»Odgovor na vprašanja o prednostih svetlobnih duš... in v zvezi brezmadežnega spočetja...« (BD 6673)	15
»Jezusovo telo je bila ravno tako zakrnela substanca v skladu z Božjo voljo...« (BD 8756)	20
»Iz česa je bilo sestavljeno Jezusovo telo?... I.« (BD 8586)	22
»Iz česa je bilo sestavljeno Jezusovo telo?... II.« (BD 8620)	24
»Poduhovljenje Jezusovega telesa...« (BD 8574)	25
»Jezus Kristus je telo in dušo posvetil Bogu...« (BD 2345)	27

Jezusove notranje borbe in skušnjave... Ljubezen Mu je dala moč...

»Jezusova borba kot 'ljudsko bitje'...« (BD 7872)	28
»Jezusova borba proti skušnjavam...« (BD 7056)	30
»Borba proti samemu sebi na Zemlji...« (BD 5224)	32
»Trpljenje in tesnobe Jezusa, človeka...« (BD 7278)	33

Jezus je v naprej poznal Svojo usodo...

»Jezus kot ljudsko bitje je vedel za Njegovo poslanstvo...« (BD 8667)	35
»Pot trpljenja Jezusa kot človeka...« (BD 8131)	37
»Svobodna volja človeka Jezusa...« (BD 7400)	39
»Jezus je imel predhodno znanje o Njegovem delu...« (BD 6088)	40

Jezusovo trpljenje in smrt zaradi Odrešenja ljudske rase... Človek mora enostavno brez kakršnihkoli dokazov verovati...

»Veliki petek... Steza do Golgote...« (BD 5643)	41
»Trpljenje in umiranje...« (BD 6233)	43
»Jezus je neizmerno trpel...« (BD 8463)	44
»Vera v Jezusa Kristusa... Kristusovo trpljenje...« (BD 8547)	45

»Žrtvena Ljubezen ni smela prisiljevati na verovanje...« (BD 8185)	47
»Delo ljubezni človeka Jezusa...« (BD 6430)	48

Jezusovo življenje pred aktivno službo...

»Čudežno delovanje otroka Jezusa...« (BD 5551)	50
»Čudežni dogodki iz življenja otroka Jezusa...« ('Jezusova mladost, J.Lorber)	52
»Jezusovo življenje pred Njegovo učiteljsko službo...« (BD 8486)	55

Jezusova aktivna služba: Poučevanje Ljubezni... Posledice življenja v Ljubezni...

»Jezus Kristus je Božjo Besedo slišal... Posrednik med Bogom in ljudmi...« (BD 6145)	58
»Jezusova aktivnost na Zemlji...« (BD 8308)	59
»Jezus je na Zemlji poučeval Ljubezen...« (BD 8454)	61

*Jezus je živel življenje kot primer ljudem...
Pomembnost privrženosti Jezusu...*

»Jezus je živel življenje kot primer ljudem...« (BD 8331)	63
»Pot Odrešenja... Pot Ljubezni... Jezus Kristus...« (BD 5157)	64
»Božji Duh v človeku Jezusu... Privrženost...« (BD 5577)	66

Verovanje v Jezusov obstoj...

»Verovanje v Jezusov obstoj...« (BD 6485)	67
»Vera v poslanstvo človeka Jezusa...« (BD 7084)	68
»Dokaz Jezusovega obstoja na Zemlji...« (BD 7250)	70
»Zgodovinski dokaz o Jezusu in Njegovem delu Odrešenja ne obstaja...« (BD 8634)	72

*Nenavadni znaki Jezusovega trpljenja in umiranja
za namen prebujanja vere v Božanskega Odrešeniča...*

»Božanstvenost Jezusa... Nenavadni znaki Jezusovega trpljenja in umiranja... Dovoljenje proti krščanstvu...« (BD 0845)	74
»Duhovno delovanje... Božje orodje...« (BD 2519)	75
»Razlaga stigem...« (BD 4701)	76
»Očetove Besede... Tolmačenje imena BERTHA DUDDE« (BD 0763).....	78

..... †
Jezusova duša...
..... †

Bertha Dudde, št. 8750, 11. februar 1964

**ALI JE BILA JEZUSOVA DUŠA ŽE UTELEŠENA
PRED BOŽJIM UČLOVEČENJEM...**

Jaz vam vedno znova želim razodeti Mojo Ljubezen tako, ko vas bom uvedel v znanje, katero vas bo zelo osrečilo, ker vam bo ono kot bleščeča svetloba razodelo stvari, katere so bile pred tem zamračene s strani teme... in tudi zaradi tega, ker bo vaša stopnja svetlobe ponovno dvignjena (*izboljšana*), kar pa obenem tudi predstavlja dozorevanje duše. Namreč Ljubezen vedno hoče in tudi mora biti temelj za dostavljanje Moje Besede. Jaz vam ne bi mogel govoriti, da ni bilo prisotne določene stopnje Ljubezni; na ta način pa bo ta Ljubezen dovolila svetlobi dojemanja, da vse bolj blesteče zasije znotraj vas. Vas še naprej zanimajo vprašanja, na katera pa lahko edino Jaz odgovorim, ker samo Jaz poznam področja, katera želite bolje razumeti:

Vsi vzvišeni, prej ne-padli duhovi se ravno tako utelešajo na Zemljo, da bi se napotili po stezi preko prepada z namenom, da bi dosegli najvišji cilj... da bi postali Božji otroci. In v ta namen morajo oni v telesu živeti na Zemlji; oni se utelešajo kot ljudsko bitje in njihovo zemeljsko življenje živijo enako, kot vsak nekoč padli izvorni duh. Oni se morajo ravno tako boriti in se upirati vsem skušnjavam, s katerimi so soočeni s strani Mojega nasprotnika (*Satana*)... Zato morajo oni dejansko iti »preko brezna«, da bi se potem... ko so odpoklicani... kot Božji otrok vrnili k Meni, k njihovemu večnemu Očetu...

In svetlobna bitja so prihajala v vseh obdobjih, da bi pomagala ljudem, kateri morajo kot nekoč padla bitja uresničiti njihovo vrnitev k Meni... Ljubezen svetlobnih bitij je zelo močna in globoka, tako da so oni vedno ustrežljivi in vedno edino nameravajo vrniti Moje izgubljene otroke k Meni. In Jaz jih nisem zaustavil, če so se želeli spustiti na Zemljo, da bi prinesli pomoč, katera pa je vedno potrebna. Vendar pa so bitja vedno nastala iz Mene; prežeta s strani Moje svetlobe Ljubezni so bila ona vedno stvaritve v največji popolnosti, kateri so z enako voljo kot Moja delali z Mano v duhovnem kraljestvu, kakor tudi na Zemlji, ko so se spustili za namen poslanstva. Nobeno svetlobno bitje pa ne bo sebe nikoli izključilo iz poslanstva prinašanja svetlobe prebivalcem Zemlje...

Tako je bila duša... katera je kot ljudsko bitje Jezus na Zemlji uresničila delo Odrašenja... ravno tako takšen duh svetlobe, kateri je na začetku nastal iz Mene kot svetlobni žarek Ljubezni in kateremu Sem Jaz dal neodvisno življenje (*obstoj*)... Ta duh je sprejel edinstveno poslanstvo, ker je On že na začetku dojel, da so Ga padla bitja potrebovala in ker je On že na začetku dojel, da bo prvemu ljudskemu bitju (*Adamu*) spodletelo, in zato je On glede na to, kot »ljudsko bitje Jezus« želel pomagati človeštvu... On je bil dejansko od začetka ravno tako vključen v ustvarjanje materialnega sveta, ker sta Moja volja in moč tekli v vsa bitja, katera so Meni (*ostala*) zvesta in katera so bila glede na to kot neodvisna bitja aktivna v neskončnosti. Ta duša se je ravno tako spustila na Zemljo (*ta duša Mi je ravno tako pred tem služila kot svetlobni duh*) in ona je vzpostavila vezo med ljudmi in Bogom oz. ona je prišla k ljudem kot duh svetlobe in tako Meni Samemu omogočila, da preko te duše slišno govorim ljudem... Zato Mi je ta svetlobni duh služil kot pokrov (*telo*), toda ne fizično, pa čeprav zagotovo občasno viden ljudem, toda ne trajno; kakor On na Zemlji ravno tako ni živel kot »ljudsko bitje«, ampak je samo deloval med ljudmi tako, ko naj bi domnevno imel enako fizično substanco. Vendar pa je On bil in je tudi ostal duhovno bitje, Katero pa je ponovno izginilo izpred oči tistih, katerim je On pomagal preko učenj in pogovorov.

Vzvišena svetlobna bitja so se na Zemlji dejansko tudi fizično utelešala. In kot predstavniki Mene Samega so ravno tako vedno oznanjali Mojo voljo ljudem, ker je bilo za njih nujno zagotoviti znanje glede tega, zakaj iz kakšen je namen, da oni na Zemlji živijo v duhovni težavi. Kljub temu pa je potrebno razlikovati med zemeljskim življenjem svetlobnega bitja, kot ljudskega bitja (*v ljudskem bitju*) in pojavitvijo duha svetlobe, preko katerega Sem Jaz Sam komuniciral. V tem primeru pa duh svetlobe ni bil Moj vidni zunanji pokrov... kakor je to v primeru ljudskega bitja Jezusa... ampak mi je samo služil, da na naraven način ljudem oznanim Mojo Besedo; Jaz bi namreč lahko ravno tako govoril ljudem od zgoraj, vendar pa bi potem oni izgubili njihovo svobodno voljo... Zato Sem Jaz vedno uporabil neko zunanjo formo, katera pa je bila lahko fizično ali duhovno ljudsko bitje. Prejšnje je torej živelo njegovo življenje na Zemlji kot ljudsko bitje, medtem ko je bilo slednje edino občasno vidno ljudem, ker so oni nujno potrebovali Mojo Besedo.

Zaradi tega, če je rečeno, da se je Jezusova duša ponovno utelesila preko Mojega učlovečenja, morate vi vedno predpostaviti (*sprejeti*) edino duhovno manifestacijo, ko Sem Jaz Sam... Ljubezen... želel Sebe izraziti vam ljudem; zato Sem za Mene Samega izbral fizični pokrov (*telo*), da bi se pokazal ljudem. Medtem ko se neko utelešenje Jezusove duše v telesu pred Mojim učlovečenjem ni zgodilo, četudi Sem se Jaz lahko izrazil v Besedi preko ljudskega bitja, če se je tako ono iz kraljestva svetlobe spustilo na Zemljo. Jezusova duša je bila izbrana, da omogoči Moje učlovečenje na Zemlji. In ta duša je bila dejansko najbolj vzvišeni duh svetlobe, kateri je kot prvo-rojeni Sin nastal iz Mene... se pravi iz Moje moči in volje tistega (*Luciferja*), katerega je Moja večja od

največje Ljubezni prikazala v zunanji obliki (*eksternalizirala*) kot prvo-ustvarjeno bitje. Jaz Sam, kot Večni Božji Duh Sem se manifestiral (*učlovečil*) EDINO v Jezusu, v tej najvišji svetlobni duši... Namreč Ona Mi je že prej služila kot svetlobni duh, da bi Mi omogočila, da govorim ljudem, kateri so kljub temu imeli visoko stopnjo zrelosti; kar pa Mi je omogočilo, da jim pošljem takšna svetlobna bitja, preko katerih Sem jim Jaz Sam lahko govoril.

Toda dejstvo, da so bila pred tem brezštevila bitja ravno tako utelešena kot ljudska bitja, kar pa je ravno tako podprlo ljudski kontakt z Mano, katera so jim prinesla Mojo Besedo, katera so tako rekoč živela na Zemlji kot ustnik za Mene, mora biti sprejeto kot Resnica, katera pa ne bi smela voditi do zavajajočih pomislekov. Namreč Jezusova duša je bila izbrana kot Moja ljudska manifestacija (*učlovečenje*), ker se je ona na začetku ponudila za to delo sočutja v zavedanju neuspeha prvih ljudskih bitij...

Napačno je reči, da Sem se Jaz kot »Bog« že nekajkrat utelesil... Namreč Moje učlovečenje v Jezusu je in tudi ostaja edinstveno delo, katerega pa človeštvo ni sposobno (*dojeti*) in katerega je celo svetlobni svet le komaj sposoben dojeti; katero ni bilo nikoli prej in tudi kasneje ne bo nikoli ponovno zabeleženo. Jezus namreč ni bil eden izmed mnogih, ampak je Bil On Edini, Kateri je za vas ljudi in za vsa bitja v kraljestvu svetlobe moral postati vidni Bog, Katerega Sem Jaz za Samega Sebe izbral kot pokrov, kateri pa bo ostal večno viden (*Emanuel – Bog med nami*)...

In to bitje ima nek izjemen status, ker je bila Njegova Ljubezen... kot od prvega duha, kateri je bil izsevan s strani Mene in Luciferjeve Ljubezni... tako neizmerno globoka, da je bil lahko edino On vzeti v poštev za Moje učlovečenje. Zaradi tega je bil pred tem proces kot ljudskega bitja na tej Zemlji nemogoč, kar pa torej ne izključuje tega, da je On ravno tako sodeloval pri ustvarjanju materialnega sveta. On je namreč vedel o Mojem načrtu vrnitve, in On je odkrito sprejel Mojo voljo in jo je bil kot neko bitje z obiljem svetlobe ter moči tudi sposoben uresničiti. To bitje Mi je bilo tako privrženo, da je omogočilo popolno združitev z Mano; da sva bila On in Jaz lahko eno (*Janez 10:30*), ker Sva Jaz v Njem in On v Meni popolnoma vsrkala (*absorbirala*) eden drugega (*Janez 17:21-23*). In to bo glede na to razodelo skrivnost Mojega ljudske manifestacije v človeku (*Knjižica št. 34*) v tistem trenutku, ko bo bitje ponovno doseglo stopnjo svetlobe, katero mu daje najbolj blesteče dojemanje. AMEN

Bertha Dudde, št. 8751, 12. februar 1964

NEUTRALIZIRANJE ZMOTNIH MIŠLJENJ **O JEZUSOVEM UTELEŠENJU...**

Vedno želim edino razrešiti dvome, kateri se vpletajo v vaša srca; kateri pa so torej dobri, ko se pojavijo, ker vam je edino potem lahko dana razlaga. Namreč človek, ki veruje, da je v Resnici in nikoli ne hrepeni po njej, tudi ne more biti podučen. Zaradi Moje volje bo vedno obstajal tudi nekakšen povod, kateri vam dovoljuje dvomiti, in znotraj boste spodbujeni, da postavite vprašanja. Razprostrtih je veliko zmotnih mišljenj, katera pa so nastala delno preko zavajajočih učenj in delno preko pomanjkanja razumevanja, in zato jih Jaz želim popraviti... To pa vključuje tudi pogostokrat zastopano mišljenje o večkrat ponovljenem utelešenju Jezusove duše pred Mojim učlovečenjem v Njem... za kar pa je vzrok v tem, ker ljudje ne poznajo delovanja sveta svetlobe na Zemlji in v duhovnem Kraljestvu. Šele tedaj, ko so jim jasne vse soodvisnosti, jih tovrstna zavajajoča učenja ne ganejo in jih zavračajo v zavedanju, da imajo pravilno spoznanje. Zaradi tega morajo biti ljudem te soodvisnosti vedno znova razložene, kar pa Jaz tudi vedno delam... Namreč Jaz, kot večna Resnica bom ljudem vedno dostavljal Resnico; vedno bom ovrigel in pojasnil vsako zavajajoče učenje. Svetlobna bitja, katera so Mi ostala zvesta pri odpadništvu Luciferja in njegovih privržencev, so nenehno aktivna z Mano in v Moji volji... Njihova aktivnost v duhovnem kraljestvu vam ne more biti razumljiva. Vendar pa oni sodelujejo pri nastanku najrazličnejših vrst stvarstva, ker si oni nenehno prizadevajo, da padlim duhovom ustvarijo vse možnosti za napredovanje, ker jih njihova velika Ljubezen stalno spodbuja, da so odrešeniško aktivni. Oni sami se ravno tako spuščajo na Zemljo, kadar to zahteva duhovna težava ljudi... Vse to vam je bilo že večkrat pojasnjeno... vendar pa vi živite v času, pred katerim so bila že mnoga razvojna obdobja. Svet svetlobe je vedno sodeloval, da se je na ta način pomagalo ljudskemu razvoju... Ravno tako pa so tudi bili časi, ko Sem Jaz Sam, kot večna Ljubezen skrbel za ljudi, kateri so v njihovih srcih imeli prižgano Ljubezen in katerih narava je bila na poti vrnitve k Meni. Vendar pa je preko prvobitne krivde, s katero so bili še vedno obremenjeni, še naprej obstajal široki jez, kateri pa je bil premoščen šele z Jezusovim delom odrešenja... Toda Moja Ljubezen je bila v skrbeh za njih, da ne bi podlegli skušnjavam, katere je Moj nasprotnik vedno znova uporabljal, da bi jih vezal nase. Zato Sem jim Jaz preko Mojega govora ponudil Samega Sebe... Jaz Sem prišel k ljudem te Zemlje v Besedi; Besedo pa se je poslušalo preko svetlobnega duha, kateri se je samo v ta namen spustil na Zemljo, da bi ljudje lahko slišali Očetovo Besedo... Jaz Sam namreč nisem bil viden ljudem, vendar pa je tudi celo ta svetlobni duh ljudem ostal viden samo toliko časa, dokler Sem se Jaz želel preko njega izražati... Torej to ni bilo svetlobno bitje, ki je bilo utelešeno kot človek; to je bil sicer dejansko prvobitni ne-padli duh, vendar pa ta prvobitni duh ni

bil na Zemlji zaradi tega, da bi postal Božji otrok... kar pa je bilo povezano s poslanstvom... ampak je bil on za ljudi viden samo v zunanji obliki za »Mojo Besedo«, katero so morali oni slišati kot izgovorjeno s strani človeka, katera pa na njih ni smela prisilno delovati. Ker Sem bil Jaz Sam »Beseda«, Sem se Jaz Sam spustil na Zemljo k tistim, katerih srce je bilo polno Ljubezni. In Jaz Sem sedaj Sam Sebi dal obliko nekega svetlobnega duha, kateri pa ni bil na Zemlji fizično utelešen kot človek, ampak je znova edino deloval kot čisti duh, kateri je imel moč, da samega sebe vidno pokaže ljudem; kakor tudi lahko to formo razpusti, ko to želi... In na ta način Sem Jaz večkrat prebival med ljudmi... Ravno tako pa Mi je tudi duša Jezusa, z Ljubeznijo najvišje izpolnjenega Duha, Ki je nastal iz Mene, postregla, da se je preko Njega lahko slišalo Mojo Besedo in da je bil On torej lahko viden preko človeka, ki je živel med ljudmi. Namreč delo Mojega učlovečenja v Jezusu je bil izjemno pomemben proces, kateri pa mora biti ravno tako pojasnjen. Za to (*delo*) Sem si izbral najbolj vzvišenega in najpopolnejšega svetlobnega duha, kateremu je ogromna Ljubezen dala ta najpomembnejši položaj. In zato je ta duh prvič sprejel neko utelešenje, ko je On Meni, najbolj vzvišenemu in najpopolnejšemu Duhu večnosti, moral postreči kot ovoj (*telo*), ker je Moje učlovečenje v Njem bilo in bo tudi ostalo edinstven pojav. Zato pred tem utelešenje kot človeka ni bilo možno, ker je neko takšno Ljudsko bitje že zahtevalo bivanje na področju Mojega nasprotnika, kateri pa je imel še veliko moč, ker prvobitni greh še ni bil odstranjen... tako bi se tudi sile teme oprijemale Njegove duše, katerih bi se On sicer zagotovo lahko otresel, vendar pa jih še ne bi mogel (*od*)rešiti, ker je bilo za to nujno delo Odrešenja... Torej tam, kjer Sem se Jaz želel manifestirati, pred tem ni smelo skušati niti eno bitje teme, kakor obenem tudi ni smelo biti pred tem nikakršnega neljubeznivega dela, celo obrambe proti nečistemu duhu; česar pa se vendarle ni dalo preprečiti, ker se neko utelešeno svetlobno bitje ni moglo izročiti temi. Vsi ti procesi so dojemljivi, ko se vzame v poštev delo odrešenja Jezusa Kristusa, katero pa je najprej od padlih duhov odstranilo prvobitno krivdo... Utelešenje kot človeka bo torej vedno namigovalo, ali na odrešenje prvobitnega padlega duha ali pa na to, da je omogočilo ne-padlemu prvobitnemu duhu potovanje preko brezna, katero bi mu dovolilo, da postane Božji otrok... Vendar pa je bilo Jezusovi duši za njeno zemeljsko pot namenjeno najtežje poslanstvo; ona je na Sebe vzela največje trpljenje, za kar pa ji je dala moč Ljubezen, katera je Njegovo dušo izpolnjevala v največji meri... Ona je bila že pred tem, ko se je spustila na Zemljo, v najbolj vzvišeni polnosti svetlobe in je bila zaradi tega resnično **»Moj Sin«, nad katerim imam veselje...«** (*Matej 3:17; 17:5*). Edino v takšni duši Sem se Jaz Sam lahko utelesil; edino v Njem je bilo možno to »učlovečenje Boga«... edino On se je lahko združil, da bi tako z Mano postal eno. AMEN

DODATNA RAZLAGA V ZVEZI DUŠE...

Nujno je razložiti pojem »duše«, da tako vi ne bi živeli v zmoti. Vse, kar vidite okoli vas, je duhovna moč... katera je bila nekoč s strani Mene izsevana kakor bitja, katera so bila razstavljena (*na drobcene delce*), ko niso izkoristila Moje moči Ljubezni, katera je v skladu z Mojo voljo neprestano tekla k njim. Namreč ta moč mora postati aktivna v skladu z zakonom večnega reda. Zato Sem Jaz to moč Ljubezni, nekoč izsevano kot »bitja« preoblikoval v dela stvarstva, katera izvajajo funkcijo služenja. In tako je celotno stvarstvo, katero vas obkroža v osnovi moč, katera je bila v zunanji obliki, kot neodvisna bitja prikazana izven Mene Samega. In ne glede na to kako (*oz. na kakšen način in koliko*) je ta duhovna moč zakrnela, ko je postala materija... pa so oni vsi iskrice svetlobe in Ljubezni, katere so bile izsevane iz Mene; Moja volja jim je samo dala obliko v skladu z Mojo Ljubeznijo in modrostjo... Namreč ta duhovna substanca ne more več prenehati obstajati; Moja nekoč izsevana moč se Mi bo neizogibno vrnila... Vendar pa se stopnja zrelosti vsega okoli vas bistveno (*nemalo*) razlikuje, ker je pomen ter namen stvarstva to duhovno substanco pripeljati do polne zrelosti, ker je ona zaradi njenega padca v brezno popolnoma obrnila (*spremenila*) svojo naravo (*značaj*) in se bo zaradi tega procesa preizkušnje, tega procesa prečiščevanja preko stvarstva ponovno deificirala; tako bo ponovno postala neodvisno bitje, katero bo delalo v svetlobi, moči in svobodi za njeno lastno srečo. Prej ali pa pozneje se bodo vsi drobceni delci razstavljenega prvobitnega duha ponovno zbrali skupaj... in ta bo potem živel na Zemlji v zunanji obliki ljudskega bitja, da bi z njegovo lastno svobodno voljo dosegel njegovo končno popolnost. Odtod je ta duša Moja nekoč izsevana moč Ljubezni, vendar pa vse njene substance še naprej zahtevajo prečiščevanje... Kljub temu pa je ona duhovna substanca, ker je vse, kar vidite duhovna moč, celo če je zaradi Moje volje strjena kot materija... Duhovno bistvo, katero sedaj kot »duša« oživlja ljudsko bitje, je zagotovo že doseglo določeno stopnjo zrelosti, ker mu drugače zagotovo ne bi bilo dovoljeno, da se utelesi kot ljudsko bitje. Namreč človek ne more govoriti o »popolni« duši, ker je ona potovala preko Luciferjevega področja, tako da so njene misli in njene namere še naprej naklonjene satanskemu (*Bogu nasprotnemu*). Vendar pa je to nekoč padli prvobitni duh, kateri se preko zemeljskega napredka lahko popolnoma osvobodi vseh neduhovnih substanc in kateri si lahko svobodno želi, deluje ter ima glede na to tudi priložnost, da na Zemlji uresniči končno popolnost in da vstopi v kraljestvo onostranstva kot blesteče sijoč svetlobni duh, ko mora zapustiti zemeljsko telo. Zato je duša nekaj, kar je nevidno ljudskemu očesu, kar je večno in kar nadaljuje živeti za celotno večnost. Medtem ko je materija... vsaka zunanja forma, ki je vidna očesu... minljiva; katera pa bo s strani Moje volje ravno tako razgrajena, da bi osvobodila znotraj skrito duhovno substanco...

Ravno tako pa je tudi vidno stvarstvo duhovna substanca, katera je bila nekoč izven Mene Samega, v obliki bitij prikazana v zunanji obliki s to razliko, da ona v razstavljenem stanju (*razgrajena*) prehaja preko teh stvaritev. Vendar pa bo nekega dne dovolj zrela, da bo tako padlemu prvobitnemu duhu dovoljeno, da se kot duša utelesi v ljudskem bitju. Čeprav ima duša človeško obliko, pa je ona vidna edino duhovnemu očesu; kar pa pomeni, da samo določena stopnja zrelosti omogoča drugi duši, da vidi prej omenjeno, kakor so se bila bitja v duhovnem kraljestvu nekoč ravno tako sposobna prepoznati in ena z drugimi komunicirati. To pa samo zaradi tega, ker so posedovali duhovno vizijo, katero pa ljudsko bitje oz. duša, ki je zapustila Zemljo v nezrelem stanju, ne poseduje. Tako duša ni več substancionalna forma, če se kot »substanca« razume nekaj, kar je materialno, vidno... Ona je duhovna forma; ona je Moja izsevana moč, katera daje življenje mrtvi formi... ljudskemu telesu. Vendar pa duša lahko misli, čuti in ima želje; česar pa samo telo ni sposobno, ko mu enkrat primanjkuje resničnega življenja, duše... Ljudski organi zagotovo opravljajo njihove funkcije, vendar pa vedno gnani oz. oživljeni s strani duše, resničnega Jaz-a, katera določa aktivnost vseh teh funkcij. To je razlog, zakaj celotno odgovornost za obstoj na Zemlji nosi duša in nikoli telo... vendar pa bi ona vedno razmišljala in delovala napačno, če je Jaz ne bi oskrbel z duhovno iskro, kot z Mojim deležem, kateri si potem prizadeva vplivati na dušo, da jo podredi sebi, svojim notranjim željam, in katera želi vedno sodelovati v skladu z Mojo voljo, toda nikoli prisilno ne vpliva na dušo. To je povsem odločitev duše, da se podredi hrepenenju duha ali pa telesnim željam. To je dejanski izpit zemeljskega življenja, katerega pa bo morala duša opraviti, da bi lahko v popolnem stanju vstopila v duhovno kraljestvo. Vi ljudje se morate privaditi na idejo, da je sam »padli duh« ta vaš resnični Jaz... in da je ta prvobitni duh na začetku njegovega utelešenja kot ljudsko bitje še naprej zelo nečist, ker on živi v Luciferjevem področju; on je potoval preko vseh stvaritev, v katerih je vse satansko v omejenem stanju. Kakor je tudi zunanja ljudska oblika ravno tako materija in na ta način duhovna substanca, katera je še naprej v procesu razvoja... Namreč končna popolnost se bo lahko zgodila edino tekom zemeljskega življenja; katero pa je možno doseči, ker je bilo uresničeno delo Odrešenja s strani Jezusa Kristusa, Mojega prvorojenega Sina, Katerega Sem poslal na Zemljo, da (*od*)reši ogromen prazgodovinski greh, kateri je vsem padlim bitjem preprečeval vstop v kraljestvo svetlobe...

Duša človeka, imenovanega Jezus je glede na to svetlobna duša, katera se je zaradi poslanstva spustila v področje teme... Svetlobna duša se je utelesila v pokrovu iz mesa, v začasno ljudskem telesu, katero pa je bilo ravno takšno, kakor pri ostalih ljudeh. Vendar pa je svetlobna duša ta ovoj najprej pripravila; morala je biti namreč čista posoda, ker Sem se Jaz Sam želel nastaniti v Jezusu, človeku. Kljub temu pa je bilo telo iz mesa sestavljeno iz materialnih substanc, ker je ljudsko bitje Jezus na Njemu samemu moral uresničiti delo deifikacije (*postati Božanski... kakor Bog*) in obenem tudi

drugim ljudem služiti kot primer... katerega pa boste glede na to morali uresničiti vsi ljudje, da bi se izpopolnili.

Poleg tega pa se je Jezusova duša, ki je bila neskončno čista svetlobna duša, nahajala v mračnih okoljih; ona se je spustila v Luciferjevo področje, kjer je bila potem izpostavljena vsem močnim napadom na njega. Namreč Jezusova duša ni bila padli duh. Toda ker je morala potovati preko brezna, se ona ni bila sposobna upreti vsemu neduhovnemu, kar pa jo je glede na Luciferjeva navodila močno oblegalo. Jezusova duša je bila svetloba v njeni celotni polnosti... Toda ko se je spustila v brezno, je ona svetlobo pustila izza sebe, ker bi ona nepreklicno uničila ljudi v temi. Jezus je glede na to v Njegov fizični ovoj vstopil samo do določenega obsega (*Filipljanom 2:6-8*). On ni dovolil Njegovi svetlobi Ljubezni, da se manifestira, ampak je bila Ljubezen v Njemu; On Se ni odrekel Ljubezni in ta Ljubezen Ga je intimno zedinila z Mano, Njegovim Očetom večnosti. Zato je bila Jezusova duša sestavljena iz duha, kateri je bil narejen iz Mojega Duha; On je bil s strani Mene ravno tako izsevan kot svetloba Ljubezni, katere pa se ravno tako ni odrekel, ko je prišel na svet. Potem pa se je začel vpliv Mojega nasprotnika, kateri je želel preprečiti Jezusovo delo Odrešenja in je obenem tudi gledal, da bi Jezusovo dušo povlekel dol v temo. Z vrlino ogromne svetlobe Ljubezni bi se Jezus lahko z lahkoto uprl vsakemu njegovemu napadu, vendar pa bi to postavilo v nevarnost sledenje (*privrženost*) Jezusu; on »kot ljudsko bitje« ne bi nikoli s primerom pokazal življenja, katerega morajo Njegova ljudska bitja živeti, da bi se osvobodili izpod Mojega nasprotnika. Božanska moč bi zaradi tega samo uresničila nekaj, ker pa za neko ljudsko bitje ne bi bilo nikoli mogoče (*doseči*). To je razlog, zakaj se je svetlobna duša zavestno podala v boj proti Mojemu nasprotniku s tem, ko mu je ponudila vsakršno tarčo za napad... On ga je namenoma izzval; kar pa je obenem tudi pomenilo, da se ni boril z zlobnimi duhovi, ko so oni poizkušali okupirati Njegovo dušo... On jih ni porazil z vrlino Njegove moči, temveč z vrlino Njegove Ljubezni. To pa pomeni, da jih je On ukrotil; On jim je prinesel odrešenje, ker je bila Njegova Ljubezen večja od največje, katera pa je tekom Njegovega življenja kot ljudskega bitja zrasla v ognjeno morje... On je v Njega sprejel Mene Samega kot Večno Ljubezen... On ni podlegel nasprotnikovim skušnjavam, ampak je z brezmejnimi (*po*)trpljenjem ter usmiljenjem premagal vsakršen izziv in vsako hrepenenje s strani teh zlih duhov, da bi tem neodrešenim duhovom pomagal in jih postavil v stanje, da so se lahko prilagodili Njegovi duši... In Ljubezen je uresničila delo, da so se vse še naprej neodrešene fizične substance prilagodile Njegovi duši; da sta duša in telo sevala najvišje obilje svetlobe in se zedinila z Mano, večno svetlobo Ljubezni...

In ta enak proces se dogaja, ko se najbolj vzvišen svetlobni duh... nek angelski duh... želi napotiti po stezi preko brezna, da bi postal Božji otrok in da bi z lastno željo postal najpopolnejši duh, kateri v svobodni volji lahko ustvarja z Mano... V tem primeru pa bo duh vedno omejil njegovo obilje svetlobe ter moči, ker bi (*drugače*) to povzročilo

razpočenje ljudskega telesa, katero še ni popolno duhovno telo... Zato svetlobni duh jemlje obliko ljudskega telesa, čeprav pa vseeno ostaja v duhovnem telesu... In ta duhovno »omejena« forma je duša, katera pa najprej ravno tako oživlja sicer mrtvo telo iz mesa... Ko pa bo duša ponovno zapustila telo iz mesa, ona ne bo več omejena in bo ponovno svobodni duh, poln svetlobe ter moči... kar pa ne izključuje možnosti, da se je ta duh nekoč kot ljudska duša napolnil po stezi preko brezna... vendar pa bo takšen duh v Zemeljskem življenju imel ravno tako na razpolago izredne duhovne sposobnosti. Ker čeprav je s strani Mojega nasprotnika (*Satana*) izpostavljen najmočnejšim skušnjavam, pa on ne bo nikoli popolnoma izgubil njegove povezanosti z Mano; moč njegove Ljubezni bo ravno tako zagotavljala, da se bo on pojavil kot zmagovalec. Namreč to, kar Mojemu nasprotniku ni uspelo uresničiti, ko je povzročil, da je od Mene odpadla velika množica prvobitno ustvarjenih duhov, on tega tudi sedaj ne bo uresničil... Vendar pa bo življenje svetlobnega duha na Zemlji še posebno težko, vse dokler ni on povsem odkrito opravil pomembnega izpita volje, kateri ga je spremenil v Mojega otroka, da bo tako za vedno zedinjen z Mano, njegovim Očetom in da bo potem užival neomejene blaženosti. AMEN

Bertha Dudde, št. 6642, 11. september 1956

JEZUSOVA DUŠA...

Vse, kar vam je dostavljeno (*sporočeno*) s strani Mojega duha, bo v svojem pomenu skladno... Zagotovo je prepuščeno lastni volji ljudi, da dajo različen pomen Besedam, katere vam razodeva Moj Duh; to pa pomeni, da takšna oseba ni duhovno prosvetljena, vendar pa se ne more trditi, da vam je bilo s strani Mene dano protislovno znanje. Namreč »Božji Duh« je brez zmote... In tam, kjer se pojavlja očitno protislovje, mora biti zaprošeno za razlago; za razlago pa je potrebno pristopiti k Meni Samemu...

Duša ljudskega bitja Jezusa je prišla od zgoraj... Svetlobni duh se je spustil na Zemljo; bitje, katero je nastalo iz Mene in ostalo z Menoj povsem s svojo lastno svobodno voljo, ko je velika množica ustvarjenih duhov odpadla od Mene in strmoglavila v brezno... Vendar pa je ta svetlobni duh moral kot ljudsko bitje izpolniti poslanstvo. On se je moral spustiti v neprosvetljeno področje, zaradi česar pa je moral On najprej izza Sebe odložiti Njegovo obilje svetlobe, katero bi imelo samo katastrofalni učinek, ker ljudje na Zemlji take svetlobe od zgoraj niso bili sposobni sprejeti; oni bi bili na njenem sijaju uničeni. Ljudsko bitje je moralo uresničiti poslanstvo... delo Odrešenja za človeštvo... In ta oseba je morala biti v enaki okolici kot njegova bližnja ljudska bitja, ker je bil smisel ta, da se jim pokaže pot; da se jim s primerom pokaže način življenja, kateremu bi morali slediti (*Janez 14:6*)... Zato je moral biti Jezus, ljudsko bitje ravno tako

človečen, kakor so bili oni... kar pa je On tudi bil kljub dejstvu, da se je duša spustila iz kraljestva svetlobe...

Duša, katera se je nastanila v telesu otroka Jezusa, je bila v njenem razmišljanju, hotenju in občutku na enak način pod vplivom s strani zemeljskega ovoja (*telesa*), kakor katerokoli drugo bitje... Zato so zaradi njene bližnje okolice, kakor tudi njenega zunanjega ovoja morale biti prebujene enake strasti in hrepenenja; namreč živeti življenje kot »ljudsko bitje« obenem tudi pomeni boriti se proti enakim instinktom, znotraj in odzunaj... Navsezadnje pa je bil smisel stremeti k poduhovljenju duše; uresničiti zedinjenje duše z njenim duhom, kar pa je namen in cilj zemeljskega življenja vsakega človeka... Nujno je bilo namreč ljudem zagotoviti dokaz, da je bilo možno uresničiti to poduhovljenje na Zemlji...

In tako se je Jezus, ljudsko bitje na enak način boril in se trudil... kar pa je glede na to zahtevalo dušo podobne narave (*značaja*)... katera se je kljub temu spustila iz kraljestva svetlobe, da bi lahko kot bivališče služila (*postregla*) Samemu Bogu, kateri pa se nikoli ne bi mogel manifestirati v grešni duši... Namreč Jezusova duša je bila brez greha, kar pa ne pomeni, da je bila popolnoma brez instinktov in strasti. Namreč ne glede na to, kako močne so bile Njegove slabosti in strasti in ne glede na to, kako močne so bile skušnjave, katere so prihajale k Njemu, se jim je On uprl in se jim je bil tudi sposoben upreti, ker je bila Njegova Ljubezen ravno tako močna, katera pa Mu je dala moč za odpor.

Duša Jezusa, ljudskega bitja je svetlobo odložila izza sebe in vstopila v temo... In brezštevilne na Zemljo omejene duše so se oklepale te (*Jezusove*) duše, tako da so jo one oblegale na enak način, kakor je vsaka ljudska duša oblegana s strani mračnih sil... In ker je Jezus moral potovati po stezi kot ljudsko bitje, duša ni mogla od sebe odriniti stran vsa ta bitja, ampak jih je ona namesto tega morala poizkušati premagati z zahtevno borbo; ona je morala zbrati voljo, da ne podleže, ko je bila skušana. Ona je bila sposobna zbrati to voljo z Ljubeznijo, katero pa ni odložila izza sebe; katera je bila in je tudi ostala njen delež, ker je bila ona Božanska moč, s pomočjo katere je Jezus, človek nameraval in je tudi bil sposoben uresničiti Njegovo poslanstvo... katera pa bi obenem tudi omogočila vsaki osebi, da bo zmagoslavna, samo če bi prižgala in negovala Ljubezen v sebi...

Vedno znova mora biti poudarjeno, da je delo Odrešenja moralo biti uresničeno s strani ljudskega bitja; da je Jezusa potrebno najprej videti kot ljudsko bitje, katero je na Zemlji uspelo v poduhovljenju Sebe... in da je ljudsko bitje Sebe popolnoma podredilo naravnemu zakonu; da je bilo Njegovo fizično telo enako kot od vsakega drugega ljudskega bitja in da Njegovi duši ni bilo dovoljeno braniti se niti takrat, ko so jo oblegali nečisti duhovi... On tem duhovom ni niti v enem trenutku dovolil, da dosežejo

prevlado, ker je Njegova volja to preprečila in ker je On obenem tudi uspel najti nujno potrebno moč.

Kljub temu pa se je moral On boriti kakor vsaka druga oseba; On je namreč moral in tudi želel biti sijajen primer za njih. On jim je želel pokazati stezo, po kateri se bodo morali tudi oni napotiti, da bi se poduhovili, medtem ko še živijo na Zemlji. Od ljudi se je lahko pričakovalo edino tisto, kar je bilo tudi na človeški način možno (*doseči*)... Če bi Jezus imel na razpolago moč, katero je bilo ljudem absolutno nemogoče doseči, ne bi On nikoli mogel reči: **»Hodite za Menoj...«** (*Matej 16:24*). Vendar pa to nikoli ne izključuje dejstva, da je Njegova duša prišla od zgoraj; da je bila ona svetlobna duša, v kateri se je nastanil Sam Bog. Kar pa je tudi lahko naredil, ker je bila ona čista in brez greha, ker ji je Ljubezen dala moč, da se upre vsem skušnjavam. AMEN

Bertha Dudde, št. 8264, 5. september 1962

GLEDE VPRAŠANJA: UTELEŠENJE JEZUSA...

Moje zemeljsko poslanstvo je bilo končano z Mojo smrtjo na Križu, z Mojim vnebohodom... Zgodila se je popolna deifikacija Moje duše, katera je nekoč kot ustvarjeno bitje nastala iz Očetove Ljubezni (*Knjžica št. 30*). To pa mora biti nekega dne doseženo s strani vsakega izvornega duha, da bi bil sposoben delati in ustvarjati z Očetom, povsem popoln na Njegovo podobo... Poleg tega pa je Moja duša imela posebno nalogo, da omogoči Očetu... Sami Večni Ljubezni... da se kot ljudsko bitje manifestira na Zemlji; to pomeni, da se je »Večna Ljubezen« manifestirala v Mojem zunanjem pokrovu (*telesu*) človeka Jezusa, da je tako Oče postal vidni Bog za vsa Njegova nekoč ustvarjena bitja, katera so dosegla to določeno stopnjo popolnosti, katera pa rezultira v duhovni viziji.

Učlovečenje Boga v Jezusu je tako pomemben problem, da ga vi ne boste sposobni dojeti, dokler ste še na Zemlji... To je bilo in tudi ostaja neko delo, katero je tesno povezano z odpadništvom bitij od njihovega Boga in Stvarnika... Toda nekaj je zanesljivo: Moja Jezusova duša je tako tesno zedinjena z Očetom, da Sva On in Jaz eno (*Janez 10:30; 17:21-22*). Da se ne more več smatrati, da Sem ločen od Očeta; da Jaz Sem in tudi ostajam v celotni večnosti vidni Bog... Jaz se resnično lahko ponovno spustim na Zemljo v Mojem Božanstvu; tako se Jaz lahko pojavim kot Jezus katerikoli osebi, katera je najintimnejše povezana z Mano, da Me na ta način lahko prepozna kot njegovega Zveličarja in Odrešenika. Vendar pa samo za kratek čas vidno, ko določeni dogodki opravičijo takšne pojavitve... Jaz Sem vam namreč obljubil Mojo prisotnost in to prisotnost lahko tudi vidno dokažem... Podobno pa se bom Jaz na Koncu pojavil na

oblakih. To je za Mojo moč in slavo nesporno; vendar pa prikrito, ker celo Moji Lastni ne morejo zdržati tega, da bi Me videli v najbolj sijoči svetlobi (*Knjižica št. 43*)...

Vendar pa je za Mojo Jezusovo dušo nemogoče, da se ponovno utelesi oz. da bi se po Mojem križanju kot ljudsko bitje utelesila na tej Zemlji; ona je namreč popolnoma stopljena z Očetovim Večnim Duhom in utelešenje Jezusove duše bi pomenilo enako, kot je neko utelešenje Boga v ljudskem bitju... Vsaka oseba bi dejansko morala s sredstvom Ljubezni oblikovati zedinjenje z Bogom, kar pa je tudi končni cilj vsakega ljudskega bitja (*Janez 17:21-23, 26*). Vendar pa to ni utelešenje Moje Jezusove duše, kakor vi to želite razumeti v smislu, da bo Jezus ponovno kot ljudsko bitje živel na Zemlji. Moja Jezusova duša je in tudi ostaja večno zedinjena z Bogom in deluje v duhovnem kraljestvu, v kraljestvu svetlobe, za vsa bitja svetlobe vidna na štiri oči. Spočetje v telesu bi bilo glede na to ponovno učlovečenje Boga (*Luka 1:26-35*), za kar pa ni razloga...

Plemenita in vzvišena svetlobna bitja se bodo zaradi poslanstva vedno znova spuščala na Zemljo, katera preko opravljanja izpita volje na tej Zemlji želijo doseči poslednjo stopnjo njihove popolnosti ... In te osebe se po navadi lahko ravno tako prepozna po njihovem neverjetnem delovanju in izjemno težkem zemeljskem življenju. Zato morate biti vi izjemno previdni, ko slišite o Jezusovem utelešenju. Ker četudi se plemenita in vzvišena svetlobna bitja utelešajo na tej Zemlji, pa bodo ona sama ostala brez vsakršnega znanja o njihovem poreklu razen njega, kateri bo najavil Moj Prihod (*Knjižica št. 45*)... On (*Janez Krstnik*) bo vedel, kdo je in kdaj je prišel čas, da začne njegovo poslanstvo na Zemlji. Vendar pa boste vi pogostokrat zavedeni z akcijami Mojega nasprotnika, če vi sprejemate to ali ono utelešenje v osebi... celo ko on živi njegovo življenje popolnoma skladno z Mojo voljo. Namreč znanje o njegovem utelešenju ne pomaga pri vaši popolnosti in lahko vedno edino vodi do napačnih (*zmotnih*) zaključkov. Ono ne more nikoli rezultirati v vaši duhovni prednosti, ker bi bili vi še naprej do določene mere predmet prisilne vere, medtem ko se morate vi tekom vašega zemeljskega življenja odločiti v popolni svobodi. AMEN

..... †
Jezusovo telo...
..... †

Bertha Dudde, št. 6673, 18. oktober 1956

ODGOVOR NA VPRAŠANJA O PREDNOSTIH SVETLOBNIH DUŠ...
IN V ZVEZI BREZMADEŽNEGA SPOČETJA...

Želim vam pomagati v vsej zemeljski in duhovni težavi, da tako verujete v Mojo Ljubezen, v Mojo modrost in silo... ker vas Jaz, Moje žive stvaritve neskončno ljubim in obenem želim pridobiti tudi vašo Ljubezen... Jaz vem za vašo težavo in tudi kako jo končati; obenem pa imam Jaz tudi moč, da to naredim. Jaz z veseljem dokazujem Mojo Ljubezen, modrost in moč otrokom, kateri se usmerjajo k njihovemu Očetu in se z zaupanjem obračajo na Njega za Njegovo obzirnost in pomoč. Jaz želim odstraniti vašo zemeljsko in duhovno težavo, vendar pa občasno vseeno zahtevam vaše (po)trpljenje v zemeljski težavi, ker edino Jaz vem, zakaj se vam je to zgodilo. Vendar pa jo bom jaz od vas umaknil...

Namreč vsakomur, kdor doživlja duhovno težavo, mu ne bo potrebno dolgo čakati; ker čim Me pokliče, da se mu posvetim (*oz. »da nanj usmerim pozornost*), bom Jaz že pripravljen pomagati. Duhovna težava je sestavljena iz sledečega: psihološke slabosti in s tem zmanjšane volje, duhovnega mraka in nenehno ponavljajočih se dvomov... Duhovna težava je aktivnost in vpliv Mojega nasprotnika (*Satana*), kateremu pa je še poseben izziv, da zelo pogosto zgrabi tiste, kateri so že Moji Lastni in katere on želi vrniti nazaj pod svojo kontrolo... In vse dokler ljudsko bitje živi na Zemlji, bo on poizkušal izvršiti njegov vpliv z namenom, da bi ga vedno znova oslabil. Vendar pa čim se človek usmeri k Meni, bo on izpodrinil Mojega nasprotnika in Jaz bom dovolil Moji moči, da teče in bom dal človeku svetlobo ter možnost zaznavanja (*percepcijo*); Jaz bom izpolnil njegovo prošnjo, da preprečim njegovo duhovno težavo...

Morate vedeti, da je namen Mojega nasprotnika, da ugasne blesteče sevanje svetlobe Resnice, katera vsepovsod prodira in razpršuje mračni predel, kjer je edino Moj nasprotnik sposoben delovati. Tako bo on poizkušal ugasniti svetlobo; on bo preko nje želel vreči senco tako, ko bo v človeku vzbujal skeptična vprašanja in na ta način nameraval zamračiti svetlobo zavedanja. Vendar pa Jaz tega slednjega ne bom dovolil. Namesto tega bo Moja svetloba Resnice od zgoraj še bolj sijoče zasijala in svetloba, katero je želel zamračiti, bo še bolj obsvetila noč... in kjerkoli je še naprej senca, jo bo iz

Mene izhajajoča in vse prežemajoča svetloba pogoltnila, ker nič mračnega ne more prenesti te svetlobe... in zato vam bo »Sama Večna Svetloba« oznanila:

Vi, ki živite na Zemlji... kakor tudi vsi duhovi, kateri so nekoč kot ljudsko bitje živeli zemeljsko življenje... ste »nekoč padli duhovi« z nekaj izjem, ker se tudi svetlobna bitja utelešajo na tej Zemlji. Tako se bitja iz kraljestva svetlobe spuščajo k vam ljudem, da bi vam pomagali v resni duhovni težavi. Zato morate vi razlikovati duhove, kateri so odpadli od Boga in izvorne duhove, ki so ostali z Bogom... prejšnji se nahajajo v breznu kot privrženci Mojega nasprotnika, medtem ko slednji ostajajo z Mano v vsej popolnosti. Poleg tega morate razlikovati bitja, v katerih se še naprej nahaja nasprotnikova volja in tista, katera so že vstopila v Mojo voljo, katera pa niso še postala popolna in so zaradi tega predmet njegovega vpliva. In potem boste sposobni razumeti, da slednja potrebujejo pomoč, ker so ona prešibka, da bi se uprla njegovemu vplivu. Tako vam bo pojasnjeno poslanstvo teh svetlobnih bitij, katera se ravno tako prostovoljno utelešajo na Zemlji, da bi jim pomagala. In potem boste obenem tudi razumeli poslanstvo ljudskega bitja Jezusa... Kateri je, kot takšno svetlobno bitje želel uresničiti poslanstvo odrešenja in kateri je premagal silo Mojega nasprotnika...

Vsi so bili otroci Moje Ljubezni... padla bitja, kakor tudi tisti, ki so ostali z Mano. Vendar pa bitja niso ostala enaka; ona so sedaj postala drugačna... oni so bili sijoča in mračna bitja, kateri pa niso mogli ostati skupaj v istih sferah. In tako sta »kraljestvo svetlobe« in »kraljestvo teme« postali prebivališče za ta bitja različnih značajev. In nikakršnega mosta ni bilo med tema dvema kraljestvoma do prihoda Jezusa, enega izmed Meni zvestih angelskih duhov, kateri je želel in tudi uspel v tem, da je preko edinstvenega dela sočutja premostil te oddaljenosti. Bitja, katera so nekoč izgubila njihovo popolnost, potem ko so se uprla proti Meni, so prosila nekoga, da jim pomaga, ker so bili sami po sebi prešibki, četudi je bila veza vzpostavljena, ker je imel Moj nasprotnik ravno tako veliko moč, katero pa je lahko ravno tako uporabljal proti njegovim nekdanjem privržencem. Ravno tako pa so bila močna tudi bitja, katera so ostala z Mano, ker so oni nenehno dovoljevali, da bodo prežeti z močjo Moje Ljubezni...

Tako bi moč ne-padlega duha popolnoma zadostovala za uresničitve zmage nad Mojim nasprotnikom in da se od njega osvobodijo njegovi privrženci... Vendar pa bi to nasprotovalo Mojemu zakonu večnega reda glede na to, da bi bila zanemarjena svobodna volja bitij, katera so nekoč sledila Mojemu nasprotniku. In neka tako dosežena zmaga bi bitjem onemogočila, da postanejo popolni.

Zaradi tega je bilo potrebno najti drugo pot... »Ljubezen« se je morala žrtvovati. In vsako padlo bitje se mora odločiti, da se okoristi s to žrtvijo tako, da želi, da je bila ona ravno tako zanj uresničena... Vendar pa samó ljudsko bitje lahko ponudi žrtev: bitje svetlobe je dejansko sposobno, da ima voljo za žrtvovanje. Vendar pa mora v tem

primeru to žrtev izvršiti kot ljudsko bitje, ker je za svetlobno bitje nemogoče, da trpi; čeprav pa ima ravno tako na razpolago veliko moči, da je sposobno storiti karkoli.

Ljudsko bitje je torej šibko, nepopolno bitje in je občutljivo na trpljenje ter mučenje; katero mora zbrati ogromno količino moči volje, ko ono prostovoljno sprejme trpljenje in mučenja, da bi nekaj doseglo ne zase, ampak za svoje bližnje, in katero želi podariti njegovo Ljubezen nesrečni ljudski rasi... Ono se mora žrtvovati za svoja bližnja ljudska bitja kot »samó ljudsko bitje«... Ono mora biti sposobno trpeti in umreti...

In tako boste razumeli, da ljudskemu bitju imenovanemu Jezus ni bilo dovoljeno pokazati nikakršnih prednosti, katere bi ga okarakterizirale kot izredno osebo; četudi je bila Njegova duša svetlobni duh... četudi ona ni prepotovala preko stvarstva kot duše ljudskih bitij, padlih bratov. Kljub temu pa se je ta duša, ko je vstopila v telo iz mesa... katero je bilo, kakor pri telesih ostalih ljudi množica nezrelih duhovnih substanc in zato ravno tako podrejena enakim občutkom, stremljenjem in strastem... kot Jezus, ljudsko bitje morala naučiti vse to nadvladovati tekom Njegovega zemeljskega življenja. Namreč Njegovo poslanstvo je bilo poleg zveličanja... odrešenja najtežje krivde greha... ljudem s primerom pokazati edini način življenja, kateri bi jim zagotavljal vrnitev k Meni (*Janez 14:6*). Na ta način, če bi se od ljudi, kateri so bili popolnoma neprimerni, šibki in ujeti s strani strasti zahtevalo, da nekaj naredijo, bi bilo njim to zahtevo nemogoče uresničiti ... In če je človek Jezus želel postreči kot primer, je moral biti popolnoma enak, kot so Njegova bližnja ljudska bitja (*Hebrejcem 2:17; 4:15*).

Njegovo izjemno poreklo kot tisto, ki ga imajo utelešena svetlobna bitja na Zemlji, katera želijo pomagati ljudem, pa v nobenem primeru ne predpostavlja nenavadnih sposobnosti ali prednosti, katere bi zahtevale manj strogo borbo s samim seboj, da bi se na ta način na Zemlji zedinil z Mano; kar pa je cilj in naloga vsakega ljudskega bitja na Zemlji in kar pa je človek Jezus s primerom pokazal, da je uresničljivo. Vse prednosti, katere je imel Jezus kot duh svetlobe, je On odložil pred Njegovim utelešenjem kot ljudsko bitje, ker drugače Njegovo delo ne bi bilo to, kar je: žrtev, storjena iz Ljubezni, katere blagoslov mora koristiti vsem ljudem...

Vendar pa se nikoli ne more zanikati tega, da se je »Sam Bog« žrtvoval, ker je bila odločujoči dejavnik Ljubezen, katera je tako prežela ljudsko bitje Jezusa, da Sem bil tako Jaz lahko v Njem, potem ko Se je on kot ljudsko bitje prostovoljno oblikoval, da Sem se tako lahko Jaz nastanil v Njem; da je On postal posoda za Mene in da je On potem posedoval moč in svetlobo v izobilju... kar pa je zopet postopek, kateri pa se ni mogel odviti edino v Jezusu, ljudskem bitju, ampak bi ga morali doseči vsi ljudje; kar pa so tudi sposobni narediti, ker imajo oni sedaj pomoč preko Božanskega Odrešenika Jezusa Kristusa... ker je zaradi Njegovega dela Odrešenja kot ljudskega bitja On pridobil neko količino milosti, katera pa je sedaj dostopna vsakemu človeku... In

vsakdo, kdor se z njo okoristi, bo tudi dosegel svoj cilj. On se bo ravno tako zedinil z Mano na Zemlji; on bo lahko prejel svetlobo in moč brez omejitve...

Kljub temu pa boste vi še naprej prejemali razlago, ker vse dokler se v vas pojavljajo vprašanja, je tudi nujno, da se vam priskrbi pravilen odgovor. In kolikor bolj iskreno hrepenite po tem odgovoru, toliko prej ga boste prejeli.

Duše, katere se razvijajo iz brezna, lahko pričakujejo kot poslednjo etapo njihovega razvoja na Zemlji, da bodo utelešene kot ljudsko bitje. Potem pa bo proces razvoja končan in duša bo vstopila v duhovno kraljestvo neodvisno od tega, kako je oblikovana, ko odvrže svoj fizični ovoj. Zato duše napredujejo v skladu z Božanskim redom; one se s sredstvom služenja osvobajajo trde materije in se počasi dvigajo... Svetlobne duše, ki so utelešene na Zemlji, se spuščajo edino zaradi poslanstva; one se takoj nastanjajo v ljudskem telesu, vendar pa one dejansko potujejo po njihovi zemeljski stezi kot vsaka druga oseba, pri čemer pa so ravno tako predmet naravnega zakona in se morajo na Zemlji enako tako boriti (*vlagati napor*)... Njihov zunanji ovoj (*fizično telo*) bo pred njih postavljaj enake zahteve, ker je sestavljen iz še naprej povsem nepopolnih duhovnih substanc; iz drobcenih delcev duše nekoč padlega prvobitnega duha, kateri je še naprej v popolnem nasprotovanju Bogu in kateri morajo biti najprej umirjeni in spremenjeni s strani duše, kar pa vedno predstavlja napor. Duša se ne zaveda svojega prejšnjega svetlobnega stanja. Zemeljsko telo je povzročilo njeno lastno zamračitev. In edino Ljubezen se bo v taki osebi pojavila prej in bolj intenzivno, in bo obenem tudi hitreje razpršila temo...

Duša odzgoraj bo svoje oči vedno usmerila k Bogu, Katerega pa se zelo hitro nauči prepoznati. Takšna duša po navadi ne bo potrebovala veliko časa, da bi se zedinila z Božansko iskro znotraj sebe, katera nanjo lahko izvrši vpliv; potem pa bosta duh in duša poizkušala uspeti izvršiti vpliv tudi na njihov zunanji ovoj. Toda dejstvo, da duša potuje po stezi preko Zemlje, je vedno povezano s samoumevnim dejstvom, da se mora duša boriti, ker mora ona v tem zemeljsko-materialnem svetu nenehno premagovati ovire, da bi dosegla duhovni cilj. Tako sledi, da se niti ena duša ni sposobna dvigniti (*povzpeti*) brez bolečine; celo svetlobna duša ne, ker se je na začetku njenega utelešenja morala spustiti v brezno, v stanje neznanja, omejenosti in šibkosti... To mora biti torej vedno vzeto v poštev, ko se predpostavlja, da je zemeljsko življenje utelešenega svetlobnega bitja lahkó. Zemeljsko telo je in tudi ostaja za dušo jarem, vse dokler ga ona ne zapusti.

Vendar pa se celó telo še lahko spreminja. Telo je lahko še naprej nemočno v grehu in zato znotraj sebe še naprej vsebuje veliko Luciferjevega, če je rojeno iz greha in če so ljudje, ki ustvarjajo novo življenje, nadzirani edino s satanskimi (*Bogu nasprotnimi*) lastnostmi. Res pa je tudi to, da je bitje, ki je na novo obujeno v življenje, lahko dolžno

svoje življenje dvema bitjema (*staršema*), ki sta prejela spodbudo na Ljubezen; glede na to so ravno tako pretežno dobri instinkti vstopili v to bitje in na ta način bo zunanji ovoj imel ustrezen značaj... On bo znotraj sebe nosil veliko »genetske sestave« in se bo v zemeljskem življenju moral bolj ali manj težko boriti, zato bo ravno tako z več ali manj težav prišel do svojega cilja... Vendar pa obstoj niti enega ljudskega bitja ne ostaja brez borbe... Zemeljsko življenje svetlobnega bitja je pravzaprav zelo pogostokrat izjemno težko, ker duša svoje bivanje v zemeljskem svetu nezavestno doživlja kot mučenje in zaradi svojega poslanstva tudi pogostokrat sprejema zelo naporno (*zahtevno*) usodo.

Proces ustvarjanja (*spočetja*) je sedaj zaradi Adamovega neuspeha neblagoslovljen, ker le ta ni bil skladen z voljo Boga, kateri je prvemu ljudskemu bitju želel pravočasno dati Njegove blagoslove... Lucifer je sodeloval pri rojstvu ljudi in on se tudi nikoli ne bo odrekel tej pravici (*katera mu je bila podarjena preko Adamove volje*)... On bo vedno sodeloval pri nastajanju novega življenja, čeprav pa ga je možno zaustaviti s stopnjo ljudske ljubezni in če je zaproseno za Božjo zaščito proti njemu... In sedaj boste vi razumeli, da se Sam Bog zoperstavlja Njegovemu nasprotniku, ko On za Sebe ustvarja telesni ovoj, katerega želi nekega dne posedovati in kateri Mu mora postreči kot bivališče že v času rojstva. Namreč Sam Bog se ne bo nikoli združil z Njegovim nasprotnikom in Njegovo aktivnostjo... In On ravno tako ne bo dovolil, da bo naravni nosač Njegovega ovoja (*telesa*) zajet (*vzet pod oblast*) s strani Njegovega nasprotnika... Namreč On, Bog in Stvarnik večnosti, kateri je vse ustvaril in kateri je vsemu določil namen ter usodo, ima dejansko moč, da postavi izven Sebe vse, kar želi... tako da bo Njemu zagotovo mogoče ustvariti ljudsko bitje izven zakonskega reda spočetja (*Matej 1:20*). In za Njega bo dejansko mogoče, da Njegovega nasprotnika drži na distanci (*da tako ne more delovati*), vse dokler se ne uresniči Njegova volja...

Namreč Bog se zakriva edino znotraj čistega ovoja; On se ne bo zedinil z nečim nečistim... kar pa ne izključuje tega, da je ljudsko bitje v tem kraljestvu nepopolnosti, v kraljestvu, ki pripada Njegovemu nasprotniku, kljub temu predmet napadov in da njegov zemeljski napredek ni nič manj mučen in manj poln konfliktov od tistega pri njegovih bližnjih ljudskih bitjih. Namreč brez borbe ne bi bilo zmage... Božji nasprotnik je moral biti poražen in Jezus je dejansko dosegel zmago v najtežji borbi, katera je bila kdajkoli storjena na Zemlji... in On je v njej zmagal kot ljudsko bitje in ne kot Bog.
AMEN

JEZUSOVO TELO JE BILA RAVNO TAKO ZAKRNELA SUBSTANCA V SKLADU Z BOŽJO VOLJO...

Sprejmite Moja učenja in Me vprašajte, karkoli bi želeli vedeti, ker vam Jaz želim razložiti Resnico, da jo tako lahko predate (*posredujete*) dalje tistim, ki vas sprašujejo. In četudi vi lahko prejmete ustrezno razlago edino v skladu z vašim dožemanjem, pa bom Jaz tudi vašemu razumu dal sposobnost, da prepozna duhovno znanje, da se boste tako lahko zoperstavili racionalni osebi, kjer je to potrebno. Usklajevanje fizične sestave človeka Jezusa z najvišjim Bitjem svetlobe, katero se je spustilo na Zemljo, da bi Mi postreglo kot pokrov za Moje učlovečenje, je za vas težko razumljivo... Padli, kakor tudi ne-padli prvobitni duhovi živijo na Zemlji v fizičnem zunanem ogrudju (*fizičnem telesu*), katero je sestavljeno iz nečistih substanc drugega prvobitnega duha, zato so one še naprej na začetku njihovega razvoja...

Zaradi tega naj bi se duša izpopolnila tekom njenega življenja za Zemlji; ona bi morala znotraj sebe odstraniti vse neduhovno. Ona bi se morala upreti vsem skušnjavam, zavreči celoten nečisti odpad, boriti se proti nečistim instinktom in hlepenjem (*poželenjem*) ter vse pregrehe spremeniti v vrline... ona bi tako morala celotno njeno bitje spremeniti v Ljubezen... In ona je nenehno oblegana s strani nečiste substance, katera želi ponovno povleči dušo navzdol in katero Moj nasprotnik neprestano spodbuja, da to izvaja. Zaradi tega je ljudsko življenje na Zemlji poslednji proces prečiščevanja znotraj fizične zunanje forme, kar pa lahko rezultira v popolnem uspehu, v popolnem poduhovljenju duše... Obenem pa duša tudi lahko odreši in poduhovi telo, če ona z veliko Ljubezni poizkuša vplivati na te nezrele substance... če ona zaduši celotno svetovno poželenje in poizkuša vse bolj prepričati telo, da se popolnoma loči od sveta... če glede na to duša in telo zedinjena sledita duhu znotraj in vstopita v najbolj intimno vezo z Mano...

Vsako ljudsko bitje bo moralo izvajati te borbe znotraj samega sebe (*Rimljanom 7*), ker je vsako fizično zunanje ogrudje neka nezrela duhovna substanca, katera še naprej pripada nasprotniku; ona ne more biti zgolj direktno kontrolirana s strani njega tekom njenega zemeljskega življenja in se mu mora čvrsto upreti... telo pa bo zaradi njegove nezrelosti vedno otežilo hrepenenja duše, ker je nerazvita duhovna substanca še naprej bolj povezana s področji teme. Ona torej lahko prejme svetlobo, če izvaja dela Ljubezni; potem pa bo telo vedno sodelovalo v vsemu, kar želi narediti duša.

In četudi je Jezusova duša zagotovo imela fizično telo, pa je kljub temu obstajala razlika, ker Njegovo telo, Njegov fizični pokrov ni pripadal nekemu padlemu duhu.

Vendar pa je bil vseeno fizičen oz. v skladu z Mojo voljo zakrnela duhovna substanca, katera pa pravzaprav ni mogla biti pod vplivom Mojega nasprotnika, ker ona ni pripadala njemu, ker on ni imel oblasti nad niti enim duhom, kateri ni padel. Toda Jezus je moral izpolniti poslanstvo... uresničiti Njegovo lastno poduhovljenje na Zemlji, preko Ljubezni in agonije polno smrt na Križu... preko dela Odrešenja. Ko se je Njegova duša spustila na Zemljo in vstopila v fizični pokrov, je bila ona oblegana, okupirana ter ujeta s strani brezštevilnih nezrelih substanc, katere so bile privabljene s strani svetlobe, toda katere so svetlobo doživele kot mučenje in so jo poizkušale ugasniti. Svetlobna duša je vstopila v kraljestvo teme in je morala iti preko tega področja, razpršiti in odrešiti z njeno svetlobo vse, kar je vstopil v njeno sfero... Ona je morala trpeti z Ljubeznijo in poizkušati pomagati vsem neduhovnim substancam, katere so se ji pridružile, ker je bila Njegova ogromna Ljubezen vzrok, da se Jezus spusti na Zemljo. In duša se ni odrekla tej Ljubezni, temveč jo je uporabljala kot moč za nemočno nesrečno substanco, katera se jo je oklepala; katero pa ona ni mogla nasilno odstraniti, ker ji Ljubezen tega ni dovolila.

In tako je bilo telo oblegano s strani omenjene nezrele duhovne substance, katera pa je želela telesu prenesti vse instinkte, kateri so prirojeni vsakemu človeku. In tudi od zunaj, od drugih ljudi je bila duša ravno tako vznemirjana s strani mnogih različnih skušnjav, katere so v Jezusovem telesu stimulirale naravne instinkte; namreč Njegovo telo ni bilo ustvarjeno drugače kot pri drugih ljudeh; četudi ono ni vsebovalo nikakršnih satanskih priključenih substanc, ker je bilo zaradi Moje volje spočeto brez greha in tako čista posoda za Moje učlovečenje znotraj njega. Toda v namen Njegovega dela Odrešenja je telo ravno tako reagiralo na vse napade s strani Mojega nasprotnika, na vse zunanje skušnjave in na vsako ljudsko zapeljevanje, kakor katerokoli drugo telo, in Jezus je moral premagati vse te instinkte znotraj Sebe Samega, ker je moral On s primerom ljudem pokazati pravilen način življenja. In tako je moral On premagati vsakršen ljudski instinkt, vsako hrepenenje po svetu in vsako poželenje; On je moral nuditi odpor, zavračati vsako skušnjava, brez da prizadene Ljubezen (*Matej 4:1-11*)... tako je moral On poduhoviti Njegovo telo, kakor tudi vsako drugo ljudsko bitje. In Njemu je to uspelo narediti, ker Mu je bila s strani Ljubezni dana moč, katera pa je tudi končno uresničila delo Odrešenja... Vendar pa je moral človek Jezus poznati in premagati vse ljudske slabosti, ker je bil namen ta, da On postane blesteč primer za celotno človeštvo, ker bi vsa ljudska bitja morala (*doseči*) in tudi lahko dosežejo ta cilj...

To delo poduhovljenja pa v nobenem primeru ni bilo lahko za Njega, ker so bile za Njega skušnjave še posebno močne, ker se je moral nasprotnik osebno boriti proti Njemu, brez da izgubi njegove privržence... Po drugi strani pa je moral biti ljudski zunanji okvir, kateri Me je zakrival čist in brez greha. Jaz se nisem mogel učlovečiti v telesu, katerega substance so pripadale prvobitnemu duhu, kateri Me je nekoč

zapustil... To morate vi jasno razumeti, ker je ravno ta zunanji okvir moral biti in tudi ostati viden za celotno večnost.

Zedinjenje Mene Osebnostno, najvišjega svetlobnega Bitja... Mojega »edino-spočetega Sina«... z delom padlega duha večno ne bi bilo mogoče. Toda od odrešenja preko Jezusa Kristusa nadalje pa lahko vsako padlo bitje uresniči to zedinjenje z Mano (*Janez 17:21-23*)... Pred Jezusovim križanjem se odrešenje še ni zgodilo, zato zunanja podoba ravno tako ni mogla biti zveličana, če bi bilo to potrebno. In zato v tem primeru Jaz Sam na Zemlji nisem mogel delovati preko človeka Jezusa, ker je bil Moj Duh v Njem, kateri pa se je izrazil z deli čudežev in preko Moje Besede... Zato ne bodite zavedeni, če vam je dano znanje, katero ni skladno s tem... ampak verujte, da ste prejeli Čisto Resnico od Mene Samega, ker Jaz vem, na kakšen način so še naprej zavedene misli mnogih ljudi. In Jaz bom popravil vsako zmoto, čim Me vi za to vprašate. AMEN

Bertha Dudde, št. 8586, 13. avgust 1963

IZ ČESA JE BILO SESTAVLJENO JEZUSOVO TELO?... I.

Nič ni nemogoče za Mene, vašega Boga in Stvarnika (*Luka 1:37*)... Vse, kar želim, se zgodi. In kar Jaz želim ustvariti, se kot uresničena misel v trenutku pojavi pred Mano... Jaz nimam omejitev, niti kar se tiče idej niti izvedenih akcij, duhovnih ali pa materialnih substanc; v osnovi je namreč vse duhovna substanca ne glede na to, ali vi vidite fizične ali pa duhovne stvaritve. Toda kakšne narave je substanca, je lahko presojeno edino s strani Mene Samega... Edino Jaz vem, ali je to duhovna substanca, katera je nekoč odpadla od Mene in je zakrnela v čvrsto materijo ali pa je to Moja direktno izsevana duhovna moč, katera se je oblikovala skladno z Mojo voljo; Jaz namreč lahko uporabljam kakršnokoli moč, da spremenim ali oblikujem vsakovrstna dela stvarstva. Jaz lahko ravno tako dam Moji direktno izsevani moči takšne značilnosti, katere se oklepajo grešnega duhovnega bitja, če ono v njegovi končni formi kot ljudsko bitje zakriva dušo v namen doseganja popolnosti... Telo, ki je s strani Mene ustvarjeno iz negrešnih duhovnih substanc, lahko preko Moje volje doživi stanje šibkosti oz. vsebuje značilnosti, katere se pridružujejo vsem ostalim telesom, če to služi specifičnemu namenu... Vse je znotraj Moje volje in znotraj Moje sile... Toda preko kontakta s svetom, z materijo... katera je nečista duhovna substanca... bo vse, kar je čiste in duhovne narave, vedno pod vplivom slednjega in bo doživelo probleme. In ker je Jezusovo delo Odrešenja vključevalo neko izjemno pomembno poslanstvo, so nečiste nasprotne sile vložile poseben napor, da bi izvršile vpliv na čisto Božansko, Jezusovo zunanjo formo. Namreč to Božansko duhovno sevanje moči, kakor moramo gledati na Njegovo telo, ni delovalo uničevalno ali da bi odvrnilo vse, kar je nasprotujoče narave...

namesto tega je bilo dovolj, da nudi enak odpor, kakor bi morala katerakoli druga zunanja forma: z umirjanjem duhovnih substanc, katere napadajo in se potem enako bojevati proti vsem skušnjavam, ker je Jezus kot ljudsko bitje želel s primerom pokazati način življenja, katerega bi morala živeti vsa bližnja ljudska bitja, da bi se osvobodili sil teme.

Ne more se namreč zanikati dejstva, da je bilo Jezusovo telo sestavljeno iz zemeljske materije; kljub temu pa je bila ta zemeljska materija proizvod Moje Ljubezni, modrosti in moči. Njena substanca ni bila vzeta od padlega duha, ampak iz Moje izsevane moči, katero je Moja volja zgostila v obliko... vendar pa zahteve, katere so bile postavljene pred Jezusa, niso bile v nobenem primeru manj naporne (*zahtevne*); namreč, čim moč od Mene pride na Zemljo... se pravi, čim popoln duh vstopi v področje Mojega nasprotnika (*Satana*), bo on oblegan s strani neduhovnih substanc. In vse substance, katere so se oklepale Jezusove duše in bolj ali manj oblegale telo, naj bi bile (*od*)rešene. Tako se je moral On boriti, da ne podleže, vendar pa brez uporabe Njegove moči iznad ljudskih sposobnosti; On naj bi namreč ljudem služil kot primer in zato človeku Jezusu ni bil dan nikakršen privilegij zaradi izjemne moči... Kot ljudsko bitje je moral biti On, kakor vsi drugi ljudje. In celo dejstvo, da je bilo Njegovo telo proizvod Moje moči, Njemu ni dalo nikakršne prednosti pri Njegovem stremljenju k deifikaciji (*postati popolnoma Božanski*)... Ono ni bilo nič drugega razen ovire, katera pa je neprestano mučila Njegovo dušo, ker je bila ona navajena na svobodo in na najbolj sijočo svetlobo, in ker se je morala nastaniti v temi... Ta tema pa je obenem preplavila tudi telo, kateremu je povzročila veliko bolečine, katero pa je občutila tudi duša in kateri se ona zaradi telesa ni mogla izogniti. Namreč kot rezultat Njegove Ljubezni je Jezus prepoznal vse soodvisnosti in je bil prepuščen Njegovi usodi, katero pa je On natančno predvidel in preko katere je On že pretrpel nepopisno bolečino. Kljub temu pa je bila popolna deifikacija lahko dosežena edino preko neverjetnega trpljenja in nekega preobilja Ljubezni... K temu pa je doprineslo že samo dejstvo, da sta čisto telo brez greha in duša iz kraljestva svetlobe morala prebivati v področju princa teme, ker sta se morala (*duša in telo*) neprestano braniti proti njemu in njegovim silam, katere pa so vložile vsakršen napor, da bi zapeljale telo, da bi postalo grešno in da bi to povzročilo padec Jezusa, ljudskega bitja, čeprav pa mu to ni uspelo. Torej to je bila težka borba, vendar pa je človek Jezus zmagal in tako zagotovil za vse ljudi dokaz, da preko Ljubezni oni lahko ravno tako dosežejo moč, da se uprejo vsem nasprotnikovim skušnjavam. Poleg tega pa je On preko Njegovega križanja ravno tako za vas ljudi dosegel milost večje moči volje, da je tako za vse ljudi mogoče, da se osvobodijo izpod okovov njihovega ječarja; da tako oni ne bodo prepuščeni na milost in nemilost, ampak da poiščejo pomoč v Jezusu Kristusu, kateremu se oni lahko predajo in kateri jih kljub temu razume kot ljudska bitja. In če Ga oni rotijo, jih bo poizkušal iztrgati izpod nasprotnikove kontrole; On namreč ve, kako zelo on (*Satan*) muči vaše telo, da bi preprečil vaši duši, da dozori... On se zaveda, da je borba v zemeljskem življenju težka,

ker telo še naprej pripada nasprotniku, kateri pa ga ne želi osvoboditi. Vendar pa se je Jezus za vas žrtvoval na Križu, da vi tako lahko postanete svobodni; On vas je odkupil z Njegovo Krvjo, da boste vi tako osvobojeni celotnega greha. AMEN

Bertha Dudde, št. 8620, 18. september 1963

IZ ČESA JE BILO SESTAVLJENO JEZUSOVO TELO?... II.

(dopolnilo v zvezi BD 8586)

Vam se nikoli ni potrebno bati zavajajočih učenj, če se za razlago obrnete direktno na Mene. Jaz vam bom vedno zagotovil pravilno razlago, čim vam je nekaj nerazumljivo. Namreč vi, ki širite Čisto Resnico, morate biti ravno tako sposobni ovreči vsako pripombo (*ugovor*); vi sami morate vedeti, da se vse nanaša eno na drugo, ker vi drugače ne morete biti resnični predstavniki Resnice... In tako morate vi ravno tako vedeti, da je celotna materija zakrnela duhovna substanca... duhovna moč, katera je bila nekoč s strani Mene izsevana kot bitje in ni izpolnila svojega dejanskega namena... ker so ta bitja zavrnila biti aktivna v skladu z Mojo voljo. Zaradi tega zavračanja je duhovna substanca zakrnela oz. ona se je strdila, Jaz pa Sem tej substanci dal obliko... Zakrnela substanca je postala materija...

Torej z vrlino Moje sile Jaz lahko ravno tako dovolim, da nastane materija, katera pa ne gre najprej preko procesa strjevanja duhovne substance... Z vrlino Moje volje Jaz lahko zgostim duhovno moč v formo... To je tisto, kar Sem naredil, da bi za Mene Samega ustvaril pokrov iz mesa (*telo*), kateri pa naj ne bi bil nič drugačen od kateregakoli drugega ljudskega bitja s to razliko, da on ni izhajal iz področja Mojega nasprotnika, ampak Sem Jaz duhovne substance direktno združil v stvaritev; tako da je ona dejansko prepotovala pot preko stvarstva (*oz. stvaritev*), po kateri se mora materija napotiti, da bi opravila njene funkcije služenja in se pri tem postopoma razvijala do stadija, kjer bo ona služila kot bivališče za dušo...

Pokrov iz mesa vsake osebe je še naprej v začetnem stadiju razvoja; on še ni poduhovljen in mora po človekovi smrti na običajno še naprej potovati po zelo dolgi stezi razvoja, vse dokler se lahko kot del duše nastani v telesu... Čas, katerega je duhovna substanca potrebovala, da bi kot telo služila duši, je bilo s strani Mene podarjeno tudi tej zakrneli moči, da bi ona potovala po stezi preko stvarstva, vse dokler ji ni bilo dovoljeno, da kot zunanja forma postreže Jezusu. Namreč ta duša je potrebovala telo, katero pa je imelo enako gostoto kot katerokoli drugo ljudsko telo, ker je On ravno tako želel poduhoviti to telo in ker je bil On preko Njegovega telesa

obenem tudi predmet vseh skušnjav s stran nezrelega duha, kateri je upal, da bo preko telesa pridobil vpliv na dušo.

Torej substanca Njegovega telesa je bila dejansko ne-padli duh, katera pa je morala vseeno potovati preko področja padlih duhov. Tako je telo ravno tako pripadalo stvarstvu, katerega nastanjajo padla bitja in se je tekom te steze razvoja že moralo dokazati s tem, ko je doživljalo in trpelo bolečino njenega prisilnega in omejenega stanja... kar pa je bilo obenem tudi del Jezusovega dela Odrešenja in je kljub temu ravno tako doprineslo h popolnemu poduhovljenju Jezusovega telesa... ker je bilo zaradi procesa preko stvarstva telo podobne narave kot tisto od kateregakoli drugega ljudskega bitja. In človek Jezus se je moral na enak način boriti proti hrepenenjem (*poželenjem*) in šibkostim; čeprav pa je bilo telo brez greha, ker naj bi Mi ono služilo kot bivališče. In Jaz Sem že prebival v otroku Jezusu, kar pa Sem občasno Jezusu tudi dokazal.

Mora vam biti razumljivo, da Jezusovo poduhovljeno telo ni moglo pripadati drugemu izvornemu duhu; da Sem Jaz Sam glede na to poskrbel za to fizično telo in da je bilo to neko delo Moje sile in modrosti... da pa je po drugi strani morala biti njegova narava takšna, da se je lahko zgodilo tudi njegovo poduhovljenje, da bi z dokazi podkrepil proces Njegovega vstajenja in da bi ljudem dal spodbudo, da ravno tako stremijo k poduhovljenju telesa. V ta namen so se posamezne substance Jezusovega telesa napotile po stezi preko del stvarstva in pretrpele mučenje omejenega stanja, da je bilo tako Jezusovo delo Odrešenja celovit in popoln uspeh... Potem so namreč nezrele sile na človeka Jezusa izvajale vpliv; one so poizkušale primamiti še šibke telesne substance, da bi postale grešne. Vendar pa se jim je Jezus zoperstavil; On se je boril proti vsem skušnjavam in zadušil vsako hrepenenje (*hlepenje, poželenje*) telesa. Zato Njegova borba resnično ni bila lahka kljub dejstvu, da je bil On brez greha... Njemu ni bilo z ničemer prizaneseno, ker je Njegovim bližnjim ljudskim bitjem želel s primerom pokazati, kako živeti; On je želel dati dokaz, da je za vsako osebo mogoče, da doseže enako... da poduhovi telo in dušo...

Kljub temu, celo če to za vas še ni povsem razumljivo, pa morate vi verovati, da sta bila Jezusovo telo in duša brez greha in da je ravno zaradi tega moral Jezus veliko bolj trpeti, ker je On vstopil v grešno področje in je moral uspeti v najtežji borbi na Zemlji, katero bo oseba kdajkoli morala doživeti in ker je vse, kar je bilo zemeljske narave, oblegalo Njegovo telo in Njegovo dušo. In edino Njegova večja od največje Ljubezni se je uprla tem pritiskom, ker je Jezus, ljudsko bitje znotraj Njega zakrival polnost »Boga« (*Kološanom 1:19; 2:9*), in On je bil skupaj z Mano zmagoslaven in je zlomil nasprotnikovo moč. AMEN

Bertha Dudde, št. 8574, 29. julij 1963

PODUHOVLJENJE JEZUSOVEGA TELESA...

Telo Jezusa Kristusa, katero je v celoti poduhovljeno vstalo od mrtvih in nadaljevalo z obstojem kot vidni pokrov za Mene Samega, da bi bil in tudi večno ostal vidni Bog za Moja ustvarjena bitja, je torej neka izjema... Jezusovo telo je bilo dejansko ravno tako fizična materija, vendar pa je bilo ono ustvarjeno z Božansko močjo... Substance, katere je rodila Njegova biološka mati, so bile ravno tako duhovne narave, katere pa so prilagodile njihove zahteve, hrepenenja, kakor tudi slabosti njihovi okolici; katere so bile glede na to toliko pod vplivom s strani njihove fizične okolice, da je bilo telesno hrepenenje enako naklonjeno, kot pri drugih ljudeh... in da je telo reagiralo na vse zunanje skušnjave... vendar pa se jim je ono kot rezultat Jezusove voljne moči vedno znova upiralo...

To pa je zahtevalo nenehno borbo; to je zahtevalo neprestano pripravljenost za delovanje z Ljubeznijo, ker je Jezus ravno tako želel odrešiti vse substance, katere so zaradi Njegovega ljudskega obstoja vstopile v kontakt z Njegovo dušo, toda katere niso pripadale drugemu padlemu izvornemu duhu. Namesto tega je bilo to neko delo ustvarjanja s strani Mene, za katerega Sem Jaz izbral osebo (*Marija*), ki je bila sposobna roditi ljudsko bitje v Bogu-načrtovanem redu; katera je tako znotraj sebe nosila substance, katere so na ta način za Njega formirale fizični ovoj (*fizično telo*)... katere pa naj bi bile ravno tako (*od*)rešene in ostale z dušo, katera se je znotraj zakrila...

Dojemite, da sta bili telesi Jezusa in Marije ustvarjeni v vsej čistosti in brez greha... vendar pa sta se onadva nastanila v grešnem svetu in se glede na to nista izognila skušnjavam tega sveta... Onadva sta se morala v njem dokazati; onadva sta morala iti še preko težjih borb proti takšnim skušnjavam, ker se je Moj nasprotnik še vedno lahko izrazil preko materije in ker je imel on priložnost vplivati na čisto dušo preko vsega, kar jo je obkrožalo. Njegova aktivnost pa je bila sestavljena iz raznoraznih skušnjav, katerih predmet je vsaka oseba in kar je naloga vsake osebe, da se bori proti njim...

To bo vam ljudem še naprej nedojemljivo. Kljub temu pa vi lahko vedno verujete, da je sledilo popolno poduhovljenje Jezusovega, kakor tudi Marijinega telesa; da pa je bil Jezus edino bitje, kateri je vzel Njegovo telo s seboj v duhovno kraljestvo in ga tam tudi zadržal, ker Sem Jaz želel postati vidni Bog za vsa Moja ustvarjena bitja, in da se je zgodilo popolno zedinjenje telesa in duše, kar pa ne more biti nikoli več razveljavljeno. Gotovo je tudi dejstvo, da so se mnoge neodrešene duhovne substance oklepale in oblegale Jezusovo dušo in da je bila Jezusova borba proti tem silam teme zelo težka; kar pa je tudi stalno poudarjano, ker so Ga sile glede na navodila Mojega nasprotnika poizkušale nagnati, da podleže (*pade*). In tako se je moral Jezus ravno tako boriti proti

skušnjavam, katere pa niso izhajale iz Njegovega lastnega telesa, ampak so jih povzročile omenjene mračne sile, katere so uporabljale vse zunanje, kar obkroža Jezusa človeka, da bi Ga zapeljevale. Zato je moral On neverjetno trpeti in se kljub Njegovemu čistemu in brezgrešnem telesu boriti proti raznoraznim pritiskom.

On je namreč (*od*)rešil mnoge nezrele substance, katerim pa je bilo potem ravno tako dovoljeno dozoreti kot ljudsko bitje na Zemlji... in ti ljudje so bili pozneje pogosto prepoznavni po njihovem očitnem stališču do Jezusa in Njemu privrženem načinu življenja... Nikoli ne sme biti predpostavljeno, da je bila Njegova borba lažja zaradi Njegovega čistega telesa brez greha; namreč dovolj nezrelih substanc se oklepalo Njegove duše, katerih pa se On ni smel otresti, ampak jih je On ravno tako želel (*od*)rešiti, da bi jim pomagal na njihovi nadaljnji stezi vzpona.

Vendar pa mora biti vam ljudem ravno tako verodostojno dejstvo, da je Njegovo lastno telo v njegovem povsem duhovnem stanju obenem postalo in tudi ostalo del duše, ker je Moje bivanje v ljudskem bitju predpostavilo vse te nenavadne pogoje točno tako, kakor sta tudi čisto duhovno spočetje in nek nenavaden dogodek pri rojstvu razodevala Božansko intervencijo... Kljub temu pa je bil Jezus človečen. In Njegova borba, kakor tudi poduhovljenje vseh telesnih substanc sta se zgodila na enak način, kakor pri vseh drugih ljudeh. To pa sta uresničila Ljubezen in trpljenje... in Ljubezen in trpljenje bosta vedno znova nujna za popolno poduhovljenje ljudskega bitja na Zemlji (*Knjižica št. 5*). AMEN

Bertha Dudde, št. 2345, 24. maj 1942

JEZUS KRISTUS JE TELO IN DUŠO POSVETIL BOGU...

Telo Jezusa Kristusa se ni več upiralo njegovi duši; ono ni več ničesar zahtevalo zase razen tega, kar je želela duša, katera pa se je popolnoma zedinila z duhom... To je bilo stanje Jezusa, človeka takrat, ko je On uresničil Njegovo delo... To je bilo stanje popolne posvečenosti Bogu in popolnega odrekanja vsemu, kar pripada svetu... Njegovo telo, ker je bilo popolnoma poduhovljeno, je bilo povsem neodvisno od vsega, kar pripada svetu... Njegovo telo, ker je bilo popolnoma poduhovljeno, je bilo povsem neodvisno od Zemlje in njenih zakonov; to pa pomeni, da so se duhovne substance Njegovega ljudskega telesa stopile s tistimi od duše in se učinkovito podredile volji duha, kateri je bil najintimnejše zedinjen z Očetom-Duhom. Tako je zemeljsko telo skupaj z dušo postalo eno z večnim Božanstvom... To zedinjenje je bilo tako izredno pomembno in je za seboj povleklo tako dalekosežne posledice, katerih pa duša ni sposobna razumeti, vse dokler se sama ne zedini s samim Bogom. To je bilo neko delo

ogromnega samoodrekanja, najgloblje Ljubezni in neskončne posvečenosti Bogu... Duša Jezusa, človeka je obenem povlekla tudi njen zunanji ovoj, telo v sfero Božjega sevanja Ljubezni. In oba, Njegova duša in Njegovo telo sta bila prežeta s strani Božjega Duha Ljubezni, s strani Njegove moči in Njegove svetlobe... Jezus, človek je bil poln moči in svetlobe... On je bil močan in moder. In vsaka stvaritev Mu je bila poslušna; celotno stvarstvo Mu je bilo podložno, ker je bil Bog v Njem v vsej polnosti, ker Mu niti duša niti telo nista več nudila odpora, in ta neskončna privrženost je obenem tudi rezultirala v Božji neskončni aktivnosti... To pa je bil sedaj Sam Bog, Kateri je se je manifestiral v vsemu, kar je Jezus delal in govoril (*Janez 14:10*).

Božja Ljubezen zajema vse, kar se Mu izroči; ona prežema vsako stvaritev, čim njen prirojeni duh ne nudi nikakršnega odpora Božanski Ljubezni... Kjerkoli je ta odpor odstranjen, tam je lahko (*prisotna*) edino Božja Ljubezen. Zaradi tega... ker je Bog Ljubezen (*1 Janez 4:8, 16*)... je Bog lahko edino tam, kjer ne naleti na odpor, kateri bi se Mu zoperstavljal... Vse, kar je od Boga, je Božansko, vse dokler ono ne nudi nikakršnega odpora. Edino odpor spreminja Božjo stvaritev v nekaj, kar je Njemu zunanje, vse dokler ona sama od sebe ne popusti... Jezus, človek je bil popolnoma posvečen Bogu in tako nič več Bogu zunanji, ampak se je z Njim zedinil in je bil tako Eno z Bogom (*Janez 10:30*)... in glede na to popolnoma preobražen, ker je zedinjenje z Bogom stanje blesteče svetlobe... In ko je Jezus Kristus odšel iz tega sveta, je On skupaj z Njegovo dušo vzel v večnost tudi Njegovo telo; namreč nič več se Ga ni oklepalo, kar bi moralo nadaljevati z nadaljnjim razvojem. Oba, telo in duša sta bila popolna; vsaka duhovna substanca je bila tako naklonjena Bogu, da je bila ona prežeta s strani Božje svetlobe in Ljubezni; da je bila kakor Bog, ker se je popolnoma zedinila z večnim Božanstvom. AMEN

..... †
Jezusove notranje borbe in skušnjave... Ljubezen Mu je dala moč...
..... †

Bertha Dudde, št. 7872, 14. april 1961

JEZUSOVA BORBA KOT »LJUDSKO BITJE«...

Ko Sem kot ljudsko bitje prišel na svet, je bilo Božanstvo v Meni izjemno aktivno, ker Sem Jaz Sam z Menoj na Zemljo prinesel Ljubezen, katera Me je od začetka prežemala in je bila usmerjena edino k Mojemu večnemu Očetu... In tako so se pri Mojem rojstvu

dogajale izredne stvari, v katere pa vi današnji ljudje ne želite verovati, toda katere so ljudem okoli Mene priskrbele dokaz, da Sem bil Jaz najavljeni Mesija. Tako Sem s Seboj na Zemljo prinesel Ljubezen... vendar pa Sem se moral odreči svetlobi, ker ljudje ne bi bili sposobni prenesti njenega sijaja... In tako Sem se moral začeti boriti z vsemi nezrelimi substancami, katere so preko Mojega telesa nadlegovale dušo; moral Sem namreč dozoreti kot »ljudsko bitje«, ker Sem želel ljudem pokazati stezo do poduhovljenja, kar pa se lahko doseže edino s pomočjo Ljubezni. Zaradi tega Sem moral poizkušati umiriti vse nezrelo, kar Me je nadlegovalo; preko Meni prirojene Ljubezni Sem moral poizkušati vplivati na način, da bi ono odnehalo od svojega hrepenenja, da bi se podredilo hrepenenju duše, se na ta način poduhovilo in se zedinilo z dušo, medtem ko Sem še živel na Zemlji.

Ta borba resnično ni bila lahka, ker je imela ljudska narava v Meni enake appetite, enaka hrepenenja po izpolnitvi, kakor je to primer pri vseh ljudeh. In kljub Mojemu poreklu odzgoraj pa Moja narava ni bila drugačna, kot je pri vas ljudeh... Svet in njegova mamljenja so Me ravno tako privlačila kakor tudi vas. Edino Moja duša se je od njih oddaljila, ker je zaradi njene v njej prebivajoče Ljubezni ona prepoznala nevarnosti teh ponujenih svetovnih mamljenj in ker Sem vedel, kakšno poslanstvo moram izpolniti kot »Jezus«, ljudsko bitje. Kljub temu pa je telo zahtevalo svoje, zato je bila pogostokrat zelo težka borba podrediti se hrepenenju duše in se čvrsto upreti vsem skušnjavam. Vendar pa Mi je »Ljubezen« v Meni dala moč. Ljubezen Me je nezaustavljivo privlačila k Očetu. In Oče Me ni zavrnil; On Me je rastoče vse bolj prežal in v Meni, »ljudskemu bitju« postal aktiven...

Dojel Sem obseg nesreče, v kateri je trpela ljudska rasa, kateri je primanjkovalo Ljubezni in ji zato primanjkovalo moči, da se upre enakim skušnjavam... Jaz Sem vedel, zakaj je ljudem primanjkovalo Ljubezni in da jim vlada tisti (*Satan*), kateri je povsem brez Ljubezni... Zato Sem poizkušal motivirati ljudi, da živijo v Ljubezni... S primerom Sem jim pokazal življenje Ljubezni in jih neprestano poučeval... Dal Sem jim zapovedi Ljubezni do Boga in človekovega bližnjega... Poizkušal Sem narediti, da razumejo posledice življenja Ljubezni, katere pa Sem jim dokazal na Samemu Sebi... Jaz Sem ozdravljaval bolne in izvajal čudeže. To pa Sem bil sposoben narediti, ker Sem dovolil moči Ljubezni, da postane aktivna, ker je Ljubezen Bog (*1 Janez 4:8, 16*). In tako je Sam Bog deloval preko Mene, ker je On v Meni deloval kot »Večna Ljubezen«...

Ljudem je primanjkovalo Ljubezni, ko Sem se spustil na Zemljo, vendar pa Sem bil Jaz z njo prežet, ker Sem bil zvesto in z Ljubeznijo privržen Očetu. Ostal Sem z Njim, ko Ga je množica izvorno ustvarjenih duhov zapustila... Moja Ljubezen do Njega je bila večja od največje in Jaz nisem želel biti brez nje, ko Sem se spustil na Zemljo... Moj celoten način življenja je bila nenehna aktivnost Ljubezni... tako da se je telo kmalu podredilo

tej Ljubezni, da jo je duša zajela (*vsebovala v sebi*) in se skupaj s telesom zedinila z Večno Ljubeznijo v Meni...

Vendar pa bi bilo napačno izjaviti, da je bila Moja zemeljska steza zaradi Mojega izrednega preobilja Ljubezni manj težka, ker Sem bil izjemno močno pod vplivom demonov, kateri so Me oblegali; kateri so se Me oklepali in Me poizkušali povleči navzdol... katerih pa se nisem mogel otresti, ker Moja »Ljubezen« v Meni tega ni dovolila. Namesto tega Sem jih moral umiriti in ukrotiti ter jih ljubeznivo poizkušati prepričati, da Me pustijo; obenem pa Sem jim tudi obljubil Mojo pomoč, da bi se iz brezna ponovno dvignili do višjih sfer. Jaz teh demonov nisem želel odgnati z vrlino Moje prirojene velike moči, ampak Sem Jaz zaradi tega trpel veliko bolj, kot pa vi ljudje lahko dojamete. In edino ogromna moč Ljubezni je omogočila uresničenje Mojega dela Odrešenja, ker bi drugače Jaz padel kot plen demonom; kar pa torej ne bi bilo nikoli mogoče, ker je Ljubezen, Sam Oče prebival znotraj Mene...

Vi ljudje bi Mi morali slediti (*bi Mi morali biti privrženi*); vi bi se ravno tako morali začeti boriti proti vsem neduhovnim stvarem v in okoli vas... Vi bi bili to namreč nesposobni narediti z vašo lastno močjo, ker vam še naprej primanjkuje Ljubezni, katera povečuje vašo moč... Vendar pa se sedaj lahko obrnete na Mene s prošnjo za vpliv moči. In ona vam bo dejansko dana po milosti dela Odrešenja, katero Sem dosegel v vaše ime preko Moje smrti na Križu. Toda brez Mene se ne boste osvobodili izpod nasprotnne sile; brez Mene je vaša odločitev prešibka in vam primanjkuje moči...

Jaz Osebnost Sem se boril v zelo težki borbi proti Mojemu nasprotniku, kateri Mi je želel preprečiti, da uresničim delo Odrešenja. Vendar pa Sem Jaz priboril zmago preko Ljubezni, in želim vam pomagati, ker ste vi prešibki. Vi namreč živite v nekem popolnoma neduhovnem svetu; vi živite v svetu padlega duha in ste ujeti s strani njegovega princa (*Satana*). Toda Jaz Sem vas (*od*)rešil izpod njegove oblasti, zato vi lahko uresničite isto, kar Sem Jaz... da boste tako zmagoslavni vstali iz borbe proti vsem svetovnim hrepenenjem (*poželenjem*). Da se bo tako kot duša obenem poduhovilo tudi vaše telo in da se bosta na ta način zedinila z Očetom večnosti. Vam namreč ni več potrebno, da sami uresničite ta cilj; vi morate samo priti k Meni, da bi prejeli moč, da se boste lahko napotili po stezi vrnitve k Očetu, iz Katerega ste nekoč nastali. Ta vpliv moči pa pomeni, da se bo v vas prižgala Ljubezen; da se lahko uprete vsaki skušnjavi in da se pri tem osvobodite vašega nasprotnika... potem boste namreč na Moji strani in Jaz vas bom resnično osvobodil od njega. AMEN

Bertha Dudde, št. 7056, 5. marec 1958

JEZUSOVA BORBA PROTI SKUŠNJAVAM...

(Hebrejcem 2:17, 18)

Moje zemeljsko življenje je bilo ravno tako podvrženo enakim skušnjavam in borbam, katere morate tudi vi obvladati... Jaz Sem se moral ravno tako boriti, da bi vse substance zemeljskega telesa postavil v pravičen red. Jaz Sem ravno tako imel hrepenenja in Sem se moral proti njim boriti, ker Sem bil trpinčen z enakimi slabostmi, katere tudi vam ustvarjajo probleme, in edino Moja prirojena moč volje jih je premagala. Zato Sem Jaz uporabljal silo nad Svojim telesom; nisem mu dovolil, da doseže kontrolo nad Mojo dušo, ampak Sem nad njim prevladal. To pa Sem bil sposoben narediti z vrlino Ljubezni, katera se je prižgala v Meni, ko Sem živel med zaslužnjeno ljudsko raso... Okoli Mene Sem videl stisko, katera je na zemeljski in na duhoven način prizadela ljudi, in v Meni se je pojavila goreča želja, da jim pomagam... Zaradi tega nisem usmerjal pozornosti na telesno hrepenenje v Meni; nisem mu ustregel, ker Sem vedel, da če bi usmeril pozornost in zadovoljil Mojim fizičnim hrepenenjem, bi samo oslabil Mojo voljnost, da pomagam. To je bila torej težka borba, ker so Me iz vseh strani oblegale skušnjave, ljudska narava pa je želela zadovoljitev...

Toda Moja duša se je usmerila k Bogu. Kolikor bolj so skušnjave postajale močnejše, toliko bolj Sem Jaz iskal vezo z Očetom. In glede na to je (*duša*) prejela vedno več moči, ker ta veza ni nikoli ostala neučinkovita. Moje življenje na Zemlji resnično ni bilo lahko, vse dokler se ni zgodilo popolno zedinjenje z Očetom-Duhom... Bil Sem namreč ljudsko bitje kakor vi in moral Sem najprej narediti tisto, kar pa je obenem tudi vaš naloga: razviti Ljubezen do največje popolnosti (*Matej 5:48*), da bi na ta način lahko v Meni dal pristop do Božje polnosti... Večni Ljubezni... in se tako končno zedinil z Njim, kar pa je obenem tudi vaš cilj na Zemlji (*Janez 17:20-26*).

In bivanje v mračni ter grešni okolici je tudi zunanjim zlim duhovom dalo priložnost, da oblegajo telo in da ga zapeljujejo z namišljenimi slikami, katere naj bi zmedle čutila in oslabile Moj odpor. Vendar pa Meni ni bilo dovoljeno, da te zle duhove odrinem stran... Jaz Sem jih moral poizkušati umiriti in obenem tudi Sam dovoliti, da Ljubezen pride v ospredje, ker Sem dojel, da so bili oni ravno tako usmiljenja vredna bitja, ki so pod kontrolo nasprotnika in katera bi morala biti nekega dne ravno tako osvobodena od njega. In zaradi tega proti tem zlim duhovom nisem uporabil sile, ampak Sem moral prakticirati potrpljenje in nežnost; moral Sem se jim upreti in jih umiriti preko Moje volje, da ljubim, vse dokler Me oni niso sami pustili...

Bil Sem ljudsko bitje in moral Sem se boriti in trpeti kot človek, ker je bilo vse to del Odrešenja, katerega Sem želel uresničiti za Moje padle brate... in ker Sem Jaz obenem

tudi želel ljudem pokazati, kako oni lahko premagajo njihove slabosti in hrepenenja (*hlepenja, poželenja*); želel Sem jim dati primer življenja, kateri naj bi jim pomagal, da dosežejo svobodo in uresničijo zedinjenje z večnim Očetom... Želel Sem jim dokazati, da se je z močjo Ljubezni mogoče upreti vsem skušnjavam; da je Ljubezen prvi in poslednji pogoj, da bi se zemeljsko življenje živelo uspešno, da bi postali popolni in se zedinili z Bogom...

Ljubezen v Meni je omogočila, da kot ljudsko bitje dojamem vzrok nesrečnega stanja, kakor tudi vi ljudje lahko edino preko Ljubezni dosežete pravilno razumevanje. In Ljubezen v Meni Mi je obenem tudi dala močno voljo, da naredim delo Odrešenja, zaradi katerega se je Moja duša utelesila na Zemlji... Kot Ljudsko bitje Sem vedel, da bi Jaz lahko uresničil to delo edino z močjo Božje Ljubezni. In zaradi tega Sem vpil za »Ljubezen«; Jaz Sem jo rotil, da se Mi preda, tako da Sem obenem tudi Sebe ustrezno oblikoval, da bi v Mene prejel Božjo moč Ljubezni... Poizkušal Sem se upreti vsem hrepenenjem; zavrnil Sem vstop vsem nečistim mislim, katere je nasprotnik želel prebuditi v Meni. Vedno znova Sem se mu zoperstavljal z Mojo Ljubeznijo, od katere pa je on moral pobegniti, in tako je kmalu edino Ljubezen izpolnila Moje srce. Oblikoval Sem vse bolj iskreni vezo z Večno Ljubeznijo, Katera se Mi je predala in Me zato naredila vse bolj močnega, da Sem se tako s čvrsto voljo približeval končnemu cilju Mojega zemeljskega obstoja.

Vendar pa nasprotnik ni prenehal vedno znova oblegati Mojega telesa z vse silovitejšimi skušnjavami, kakor mu je Moja namera postajala vse bolj očitna... In Jaz Sem se moral z njim boriti vse do Mojega konca... vedno znova se je v Meni pojavila Moja ljudska narava, tako da Sem Jaz v Moji šibkosti molil k Očetu: **»Oče, če hočeš, odstrani ta kelih od mene. Vendar naj se zgodi tvoja volja, ne moja.«** (Luka 22:42). Toda veza z Očetom je bila močnejša in Jaz Sem se popolnoma podredil Njegovi volji... Predvidel Sem neskončno nesrečo človeštva in Ljubezen, katera je postajala vse močnejša, je bila pripravljena za poslanstvo osvoboditve človeštva... Ljudsko bitje je trpelo in umrlo s smrtjo na Križu, vendar pa je bilo to ljudsko bitje samo ovoj (*telo*) za Mene Samega. Jaz Sem se lahko v Njem nastanil; to je bila Ljubezen, katera je uresničila delo Odrešenja. To je bila Ljubezen, katera je (*od*)rešila človeštvo krivde greha, in ta Ljubezen Sem bil Jaz Sam. AMEN

BORBA PROTI SAMEMU SEBI NA ZEMLJI...

Moje življenje na Zemlji je bilo polno borb in skušnjav. In napačno je predpostaviti, da Me je Moja Božanska duša zaščitila od tega, da Moja življenjska pot ni mogla biti drugačna kot samo dobra, ker Sem bil Jaz Božji Sin, kateri se je od zgoraj spustil na Zemljo, da bi (*od*)rešil ljudi... Moje življenje kot človeka ni bilo na nikakršen način bolj drugačno od kateregakoli drugega človeka; Jaz Sem bil namreč neverjetno in močno vznemirjan, ker je Satan naredil vse, da bi preprečil Moje poslanstvo. Poleg tega pa je bila Moja duša izredno občutljiva, tako da je bila ona ganjena z lepoto, kakor je ona obenem tudi izredno boleče občutila zlo in nečistost. Ona je bila dovzetna (*občutljiva*) za vsakršen vtis, zaradi česar je tudi tako pogosto pristopil k Meni svet z njegovimi dražmi in privlačnostmi, preden se je začelo Moje resnično Poslanstvo. Jaz Sem moral vztrajati v težki borbi, da bi postal zmagovalec nad tistim, kateri je želel posedovati Moje telo, da bi dušo onеспособil za delo Odrešenja.

In tako se je Moje trpljenje začelo že veliko prej. Telo je moralo biti omrtničeno, da bi doseglo poduhovljenje z dušo. Jaz Sem med ljudmi živel kot človek... Moja ljudskost (*življenje kot človek*) pa je pomenila toliko, kolikor je potrebno biti obremenjen z ljudskimi strastmi in hrepenenji, poroti katerim Sem se moral boriti, da bi postal prebivališče za Božanstvo, katero pa v Sebi ni moglo tolerirati nikakršnih nizkih strasti. Jaz Sem bil človek... nič ni pričevalo o Moji Božanstvenosti v letih pred Mojo učiteljsko aktivnostjo. Jaz Sem se moral samo kot človek boriti, da bi Samega Sebe oblikoval v posodo za sprejemanje najdragocenejšega, kar lahko nek človek kdajkoli poseduje... za Samo večno Božanstvo, katero se je v Meni želelo učlovečiti (*manifestirati*), da bi lahko postalo vidni Bog za ljudi. In Jaz Sem bil zmagoslaven nad tistim, kateri si prizadeva, da vlada nad ljudmi in proti kateremu Sem se Jaz boril, da bi vas osvobodil izpod njegove oblasti...

To je bila resnično težka borba, ker je bil človek v Meni dovzetan za vse, kar je lepo, česar pa ni smel posedovati. Človek v Meni je ljubil življenje, ker je On ljubil Svoje bližnje in jih ni želel zapustiti. Jaz Sem bil v polnem posedovanju moči. In če bi Sam to želel, bi Sebi lahko vse podredil, čemur pa Sem se Jaz prostovoljno odrekel (*vse predal, žrtvoval*). Jaz Sem premagal Samega Sebe, Svoje telo, kakor tudi dušo, katera pa se je včasih hotela postaviti iznad, kadar bi začutila, da Sem Jaz trpel... Jaz Sem premagal Samega Sebe kot človek in dokazal, da je za vsakega človeka mogoče, da postane gospodar nad svojimi slabostmi in hrepenenji, in da je Božanska sila uresničila to Mojo zmago, na katero pa vi ljudje ne bi mogli nikoli računati, če Jaz Osebnost ne bi uspel v borbi proti zlu in v borbi proti poželenjem (*strastem, pohlepu*).

Zaradi tega pa ste vi ljudje ravno tako sposobni uresničiti isto; vi imate dejansko Mojo dodatno podporo, čim Me vi pokličete na pomoč, kakor Sem vam Jaz to obljubil... Niti ena skušnjava ni prevelika in zapeljivec ni nikoli nepremagljiv, če vi uporabite Mojo milost... Namreč zaradi krepitve vaše volje Sem Jaz umrl na Križu. To, kar vam primanjkuje v moči in volji, vi lahko prejmete od Mene, če se želite boriti proti tistemu, kateri je vaš sovražnik; premagati njega pa je bila najtežja borba, v kateri Sem se Jaz kdajkoli boril na Zemlji. AMEN

Bertha Dudde, št. 7278, 9. februar 1959

TRPLJENJA IN TESNOBE JEZUSA, ČLOVEKA...

Moje življenje kot ljudskega bitja je bilo občasno ravno tako težko, ker Sem bil tudi Sam kakor vi podrejen enakim zakonom; moral Sem se boriti proti enakim slabostim in skušnjavam, in ni se bilo vedno lahko soočiti z njimi, čeprav je bilo Moje srce polno Ljubezni in je bilo glede na to prežeto s strani Božanske Ljubezni, ko Sem jo potreboval. Vendar pa so bili trenutki psihološke težave in izčrpanosti ravno tako del Mojega potovanja preko življenja. In da tega nisem doživel kakor vi, Jaz tudi ne bi mogel biti enako tako »človečen«, kot ste vi... Moja duša je morala na Zemlji iti preko procesa poduhovljenja, kateri pa je vodil do Mojega popolnega zedinjenja z Očetom, popolnega postajanja Eno z Njim. Čeprav je Moja duša prišla od zgoraj, pa je ona kljub temu prišla v telo z vsemi njegovimi nezrelimi substancami, iz katerih je vsak materialni ovoj (*telo*) temeljno sestavljen. In vse te substance so se morale poduhoviti, ker je telo z vsemi njegovimi željami in hrepenenji izvajalo neverjeten pritisk na dušo, katera pa teh skušnjav ni mogla zanemariti, ampak se je morala z njimi soočiti... kakor je to tudi naloga ljudske duše, katera se želi napotiti po stezi privrženosti Jezusu, da bi se osvobodila greha in smrti.

Borbe, s katerimi Sem se moral soočiti, so bile težke, in Moj zemeljski napredek Me je pogostokrat pritiskal kot težko breme, katero je želelo povzročiti, da dvomim v to, da bom kdajkoli sposoben potovati po tej poti vse do konca. Vedno znova pa Sem črpal moč iz Ljubezni... Jaz Sem namreč z vrlino Moje Ljubezni in njenimi posledicami ravno tako predvidel težko pot, po kateri Sem se moral napotiti; Jaz Sem predvidel trpljenje in smrt na Križu, kakor tudi duhovno stanje ljudi, kateri so Me pribili na Križ... Vendar pa Sem moral Jaz vseeno nadaljevati Mojo pot vse do konca... Vedno znova Sem si moral prizadevati, da premagam Moje strahove in šibkosti ter se oklepam Očeta, da Me je krepil v vsaki težavi duše in telesa, ker Sem Jaz vsa ta trpljenja doživel kakor vi ali celo veliko težje. In ker je bilo Moje življenje obkroženo z grešnim človeštvom, je že to

predstavljalo trpljenje za Mene, kateri Sem živel v vsej čistosti med tistimi, za katere Sem želel trpeti in umreti.

Torej kolikor bolj je Moje telo dozorevalo, toliko globlje je postalo zedinjenje Moje duše z Očetom, kateri je bil v Meni. In jasnejša je postalo poslanstvo, katerega Sem dejansko začel kot »ljudsko bitje«, dovršil pa Sem ga kot »Bog«, in katerega Sem bil tudi sposoben uresničiti, ker je moč v Meni neprestano rasla, kakor je obenem tudi Ljubezen do ljudske rase postajala vse večja, kolikor bolj Sem se približeval koncu. Ljubezen je bila moč, katera je omogočila, da uresničim delo Odrešenja; Ljubezen je bil Oče v Meni, Čigar voljo Sem želel izpolniti, da bi pomagal Mojim padlim bratom. Zavestno Sem potoval po Moji zemeljski poti. Sprva Sem imel edino nejasne ideje, potem pa vsake toliko časa blesteče misli in vpogleda. Vendar pa kolikor bolj je v Meni napredovalo poduhovljenje, toliko Sem jasneje videl načrt Odrešenja, zaradi katerega Sem se iz kraljestva svetlobe spustil na Zemljo.

In vse dokler so se ljudske substance še naprej oklepale Mojega telesa, Sem moral Jaz tudi pretrpeti ljudska trpljenja in mučenja, katera pa so nenazadnje obenem tudi vključevala notranje stiske, da se ne bom sposoben soočiti z Mojo nalogo... vedel Sem namreč, kaj bi to pomenilo, če bi Mi spodletelo v borbi proti tistemu (*Satanu*), kateri je bil in je tudi za vse večne čase ostal največji sovražnik, kateri se je pojavil. Vendar pa Sem vseeno priboril zmago nad njim; v borbo Sem vstopil z neverjetno bolečino in trpljenjem, in nenehno pridobival vse več moči, ker je tudi Moja Ljubezen do vas postajala vse večja, ker morate tudi vi trpeti, vse dokler niste osvobojeni od njega in njegove moči. Moja moč je rasla, kakor se je povečevala Moja Ljubezen.

In zato vi ljudje veste, da edino iz Ljubezni lahko črpate moč za vašo zemeljsko nalogo, ker vas bo Moj nasprotnik vedno poizkušal oslabiti na način, da vas bo napeljeval na neljubeznivost (*neusmiljenje*); tako da vam bo z vsemi sredstvi poizkušal preprečiti, da uresničite neko delo Ljubezni, da bi vas tako zadržal šibke... Tedaj pa se spomnite, da Sem se moral tudi Jaz boriti proti njemu in da Me je on ravno tako poizkušal oslabiti preko bojazni in tesnobnih dvomov: ali bom imel dovolj moči za Moje poslanstvo. Potem pa se za pomoč obrnite na Mene in Me rotite za moč proti sovražniku vaše duše ter za vsako borbo v življenju, pa naj bo ona zemeljske ali pa duhovne narave... In vi ne boste prosili zaman, ker bom Jaz resnično uslišal molitev vsakomur, kdor Me pokliče v njegovi težavi (*nesreči*). AMEN

..... †
Jezus je v naprej poznal Svojo usodo...
..... †

Bertha Dudde, št. 8667, 8. november 1963

JEZUS KOT LJUDSKO BITJE JE VEDEL ZA NJEGOVO POSŁANSTVO...

Zemeljska steza ljudskega bitja Jezusa je bila izjemno žalostna... Njegova čista duša se je znašla v nekem nečistem in mračnem okolju. In to okolje je doživela kot mučenje, zaradi česar otrok Jezus ni mogel biti nikoli vesel, pa čeprav se On še ni zavedal poslanstva, za katerega se je duša sama ponudila, da ga izvrši... Občasno je svetloba Njegove resnične narave duše dejansko izbruhnila; takrat se je torej preko Njega izrazil Moj Duh, tako da je On že kot otrok izvajal čudeže, kateri pa so bili lahko narejeni edino s strani bitij najčistejše svetlobe, v posedovanju izobilja moči in svetlobe... Vendar pa se je to zgodilo samo vsake toliko, da bi ljudje v Njegovi okolici verjeli v Njegovo poslanstvo...

In celo ta izjemna izražanja moči so otroka Jezusa skrbela, čim se je On vrnil nazaj v Njegovo naravno ljudsko stanje uma, katera pa so Ga ravno tako spodbujala na vse bolj pristen (*srčen*) stik z Mano, Njegovim večnim Bogom in Očetom, Katerega je On ljubil z vsem Njegovim srcem, katero pa Ga je vse bolj spojilo z Mano (*oz »še bolj zedinilo z Mano«*); tako da Ga je Moja Ljubezen ravno tako vse bolj prežemala, vse dokler ni prišel trenutek, ko je On v najbolj blesteči svetlobi Ljubezni prepoznal Njegovo nalogo... vse dokler ni dojel, da je bil On določen (*od*)rešiti Njegove padle brate in vse dokler se ni zavedal celotnega dela Odrešenja, in On je pred Seboj videl mučno stezo do Križa, po kateri bi se moral On napotiti, če je On to želel... Njegova steza trpljenja Mu je bila pokazana do najmanjše podrobnosti; znanje (*o tem*), katero pa je zamračilo Njegovo dušo in jo izpolnilo s strahom, iz katerega pa Mu je edino goreča Ljubezen do nesrečnih živih stvaritev pomagala ponovno najti izhod...

Vendar pa se je moral On boriti z odločitvijo, da se prostovoljno napoti po stezi do Križa; On je moral biti pripravljen na Sebe vzeti vsako krivdo greha človeštva in se podrediti nekemu tako neznosnemu delu pokore (*sprave*) zanj, da je to preseglo vsako ljudsko domišljijo. Namreč Jezus ni bil določen s strani Moje volje, da naredi to žrtev na Križu. Bolje rečeno, Njegova duša se je prostovoljno ponudila, da pripelje izgubljene otroke nazaj k Meni. V ta namen je ona kot ljudsko bitje živela življenje na Zemlji, in

potem se je morala boriti, da ponovno kot ljudsko bitje poda to odločitev, ker je bila svobodna volja ravno tako odločujoča; Jaz namreč ne bi nikoli določil, da ljudsko bitje v nasprotju z njegovo voljo naredi takšno žrtev pokore, ker je bila samo žrtev, ki je narejena s strani Ljubezni, sposobna padla bitja (od)rešiti prvobitnega greha. Žrtev pa ni vključevala edino dela križanja, dneve najhujšega fizičnega trpljenja in ponižanja, povzročenega ljudskemu bitju Jezusu s strani podložnikov Mojega nasprotnika, ampak je bilo Njegovo celotno zemeljsko življenje steza do Križa, ker je Njegova duša nepopisno trpela, ker se je iz kraljestva svetlobe spustila v kraljestvo teme.

Jezus je zelo kmalu poznal vzrok in namen Njegovega prihoda na Zemljo. In to znanje je »ljudsko bitje Jezusa« obremenilo iznad vsake mere, tako da je On sicer brez dvoma potoval po stezi preko Zemlje kot ljudsko bitje. Vendar pa je bil prikrajšan za užitke zemeljskega življenja, kateri so bili običajno dovoljeni vsakemu ljudskemu bitju, katero uživa zemeljsko življenje, da v njih nekaznovano najde zadovoljstvo... Namreč Njegovo življenje je bilo neprestano zasenčeno s strani dogodkov, kateri so bili pred Njim in kateri so Mu... ker je bil On samo človečen... nenehno vlivali strah in Mu niso dovolili, da bi bil vesel... Edino v Njegovem pribežališču z Mano je On našel mir in moč, in potem je Njegova volja, da naredi žrtev, tudi postajala rastoče vse bolj močna. In On je zavestno nosil breme zemeljskega življenja in si je vedno samo prizadeval vršiti Mojo voljo ter pomagati Njegovim bližnjim ljudskim bitjem... Kar pa je neprestano povečevalo Njegovo moč in Mu omogočalo, da izvaja čudeže in pri tem pomaga Njegovim bližnjim ljudskim bitjem, kateri so potrebovali Njegovo pomoč.

Vendar pa je bilo Njegovo poslanstvo pred dejanskim delom Odrešenja sestavljeno iz oznanjevanja Evangelija ljudem; oznanjevanja Moje volje, opominjanja in opogumljanja, da živijo Ljubezni polno ter pravično življenje... On je ljudem prinesel Resnico, katera pa že dalj časa ni bila prepoznana, toda katera je morala biti ljudem ponovno oznanjena v vsej čistosti, da bi jih spodbudila na pravičen način življenja; da bi bilo tudi Njegovo delo Odrešenja pravilno dojeto in sprejeto s strani ljudi, kateri so vložili napor, da živijo življenje Ljubezni.

On je kazal pot (oz. »dal primer«), kateri pa bi morali vsi slediti, če bi se se želeli vrniti v kraljestvo svetlobe k Meni (*Janez 14:6*). In vi bi to tudi lahko naredili potem, ko je Jezus preko Njegove smrti na Križu izvršil (od)rešitev od izvirnega greha. To delo usmiljenja s strani Jezusa je imelo tako ogromne posledice, da vi glede tega ne morete prejeti dovolj razlage. Vedno znova vam bo znanje o njem verodostojno oznanjeno, ker vi v Jezusu ne bi smeli videti edino ljudskega bitja, Čigar življenje je bilo predčasno dovršeno s strani drugih ljudi, ampak morate vi prepoznati Njegovo veliko poslanstvo; namreč Jezusovo delo Odrešenja ima za vas ljudi tako ogromen pomen, da je za vas nujno, da ga sprejmete, če se želite kdajkoli izogniti kraljestvu teme in biti sprejeti v kraljestvo svetlobe. Vi pa ga boste edino sprejeli, če ste o njem popolnoma

verodostojno podučeni (*glej Knjižice št. 38 & 54*); to pa se vedno dogaja preko Mojega Duha, kateri vas edini vodi v vso Resnico (*Janez 16:13*). AMEN

Bertha Dudde, št. 8131, 21. marec 1962

POT TRPLJENJA JEZUSA KOT ČLOVEKA...

Celo tudi za Mene, kot človeka Jezusa je bila pot na Zemlji izjemno težka, ker se je Moja duša iz kraljestva svetlobe spustila v brezno... prispela je v sfero, katera pa ji je lahko priredila edino trpljenje, ker je bila področje Luciferja, prvega padlega duha... To je bilo področje teme, greha in smrti. In samo v Meni goreča Ljubezen Mi je omogočila, da je bilo življenje znosno, ker je ta Ljubezen prepoznala strašno usodo bližnjih in si je prizadevala, da jim pomaga... In vsaka Ljubezen, ki je željna pomagati, ima učinek moči, tako da Sem Jaz zato razpolagal z nenavadno močjo, katero pa sem lahko uporabil v korist bližnjih...

Jaz Sem bil čist in brezgrešen, vendar pa Sem se nahajal sredi greha... In Moja duša je neizmerno trpela, ker je vse grešno obenem delovalo tudi na telo... ker je bilo telo napadano s šibkostmi in hrepenenji, s katerimi pa se je duša morala boriti, da ne podleže. To so bile velike skušnjave, katere so Me oblegale, ker je Lucifer vedel za Moj načrt, da od Boga odpadla bitja osvobodim izpod njegove oblasti in jih ponovno pripeljem k Očetu. In on je dejansko poizkušal narediti vse, ker je verjel, da bo Mene Osebnost lahko pripeljal do padca. On Me je trpinčil v Moji borbi za popolno poduhovljenje Moje duše, katera se je želela zediniti z Božansko Ljubeznijo, da bi se izpolnila z močjo za izvajanje dela Odrešenja, katerega pa je bilo možno doseči edino preko Ljubezni.

To je bila resnično najtežja usoda, katero je prenesel nek človek, kateri je hodil po tej Zemlji... Jaz Sem namreč ravno tako vedel o Moji nalogi, ko se je zgodilo zedinjenje z Očetovim Duhom v Meni... Jaz Sem vedel o strašni stezi trpljenja, katero Sem moral prehoditi; Jaz Sem vedel o Križevem potu, kateri se je končal z Mojo smrtjo na Križu... Jaz Sem že vse prej vedel (*Janez 18:4*). Vendar pa Sem v zavedanju in s svobodno voljo šel po tej stezi, ker je bila Moja Ljubezen tako velika do trpečega človeštva, katero pa bi bilo brez Mojega Odrešenja za vse večne čase izgubljeno...

Namreč niti eden človek ni mogel sam (*od*)plačati (*izbrisati, umakniti, izkoreniniti*) težkega greha nekdanjega odpadništva od Boga, ker se je to odpadništvo zgodilo v najbolj jasnem spoznanju tega, kar je bitje storilo... To ni bil greh iz slabosti, to je bil kljub boljšemu spoznanju povsem zavesten upor proti Bogu... Vendar pa Sem se

človeštva usmilil, ker Sem prepoznal soodvisnosti kakor tudi, da bi bilo nemogoče, da ponovno pridejo do svetlobe, če ne bi bilo uresničenega dela Ljubezni, preko katerega je bila odplačana in odstranjena ogromna krivda, in če Jaz kot človek ne bi prišel do tega spoznanja, katero pa je bilo posledica Moje velike Ljubezni, potem Jaz ne bi mogel pridobiti te volje za nadčloveško pot trpljenja...

Vendar pa je Oče kot delo pokore sprejel edinole žrtev v popolnoma svobodni volji Ljubezni. In tako Sem Jaz zavestno šel po poti do Križa; zavestno Sem na Sebe vzel zemeljsko usodo, kateri pa je lahko edino Ljubezen prenesla. In Jaz Sem zdržal do konca... Niti eden človek ne more oceniti tega trpljenja in mučenja, katerega je neka duša od odzgoraj morala prenesti. Vendar pa Sem nenehno prejemal moč, ker Sem Jaz ostal v najintimnejšem odnosu z Očetom, ker Sem Jaz prosil za Njegovo Ljubezen, katero pa sem tudi neomejeno prejemal...

In tako vam bo vedno dana razlaga, da je »Ljubezen« uresničila žrtev Križa; da je bila »Ljubezen«, katera Me je popolnoma izpolnjevala, Sam Duh Očeta večnosti... da je tako On Sam svet (*od*)rešil greha in smrti, s katerim pa Sem se Jaz popolnoma zedinil, ker se je »Ljubezen« nastanila v človeku Jezusu, v ljudskem ovoju (*telesu*), kateri je bil sposoben in pripravljen za trpljenje, ker Duh večnosti ni mogel trpeti. Vendar pa je On lahko popolnoma prosvetlil formo, da sta sedaj On Sam in prosvetljena forma (*telo*) eno...

Zemeljska pot Jezusa, kot človeka je bila izjemno težka, vendar pa je »človeku« Jezusu prinesla popolno zedinjenje z Mano; ona Mu je prinesla deifikacijo Njegove duše... In človek Jezus je na Zemlji dosegel cilj, katerega pa morajo doseči vsi ljudje: zediniti se z Duhom Očeta večnosti; kar pa oni tudi lahko naredijo, ker imajo pomoč v Božanskem Odrešeniku Jezusu Kristusu, kateri jemlje njihovo breme prvobitnega greha, ko je predan pod Križem, in kateri bo potem obenem tudi okrepil njihovo voljo, da bi dosegli popolno enotnost, zedinjenje z Mano, Duhom Očeta večnosti... Zaradi tega je namreč človek Jezus umrl na Križu, da sedaj ljudje spoznajo (*najdejo*) odrešenje od greha in smrti. AMEN

Bertha Dudde, št. 7400, 29. avgust 1959

SVOBODNA VOLJA ČLOVEKA JEZUSA...

Človek Jezus je moral umreti na Križu zaradi krivde greha Njegovih bližnjih, ker brez smrti na Križu ne bi bilo odrešenja od njihove krivde. Vendar pa je On delo odrešenja uresničil v svobodni volji; On ni bil niti iz ene strani na to prisiljen... In zato je moral On

zemeljsko pot prehoditi kot človek, na kateri pa se je On popolnoma pridružil večnemu Božanstvu; to pomeni, da je moral On živeti življenje Ljubezni in se preko Ljubezni združiti z večno Ljubeznijo. Njegova zemeljska pot pa je bila težka in mukotrpna, ker je On vedel za Svoje poslanstvo. In ker je bilo Njegovo bitje čista Ljubezen, je On obenem tudi vedel o vsem, kar se je že in kar se bo moralo zgoditi. Tako je On na ta način vedel tudi o težkem trpljenju in umiranju; On je videl Svoje življenje vse do konca Njegovega ogromnega trpljenja. Vendar pa je On to prestal (*pretrpel*)... On bi dejansko lahko povsem zagotovo odnehal; Njemu se ni bilo potrebno bati nikakršne prisile s strani Boga, ker je bila Njegova volja spoštovana, kakor pri vsakem drugem človeku... Vendar pa je On v Svoji Ljubezni in Svoji modrosti opazil strašno stanje Njegovih bližnjih. In odtod ni bilo nikakršnega izhoda, ker ljudje sami niso bili dovolj močni, da bi se osvobodili izpod okovov Božjega nasprotnika. Šibkost človeštva Ga je ganila in Ga spodbudila na delo usmiljenja, katero pa je bilo iz Ljubezni do trpečega človeštva uresničeno samo enkrat. Ljubezen v Njem je bila tako globoka, da Ga je spodbudila na Njegovo odločitev: da kot žrtev sprave ponudi Bogu Samega Sebe, da bi bili ljudje osvobojeni njihove velike krivde greha in da bi se lahko ponovno vrnil k Očetu, kateri je v hrepenenju čakal na Svoje otroke in kateri je obenem tudi sprejel žrtev človeka Jezusa. Svobodna volja je spodbudila človeka Jezusa, ko je zaradi Svoje Ljubezni prepoznal, v kakšni bedi se je znašlo človeštvo...

Šele tedaj se je začel zavedati Svojega poslanstva; šele tedaj... ko se je svobodna volja v človeku odločila... je On prepoznal, da Ga je Sam Bog Sebi izbral za ovoj (*telo*), da bi v Njem uresničil delo Odrešenja. Potem pa je On tudi vedel o celotnem Križevem potu, ki je bil Njegova usoda v zemeljskem življenju. Temu znanju pa se ni dal zastraševati; On je v zavedanju hodil med ljudmi in jih poučeval, da bi tako oni s pravilnim življenjem Ljubezni postali dostojni dela Odrešenja in da bi se tako oni s pravilnim življenjem naučili prepoznati Njega in Tistega, kateri je bil v Njem zakrit... Vendar pa je ravno zavestna pot do Križa povečala mero trpljenja, katerega je On zaradi človeštva vzel na Sebe, ker je On vedel za Svoje bolečine in trpljenja, kateri so Ga čakali. In On se je pogostokrat počutil izzvan, da se temu odreče in da zaradi Svoje svobodne volje ne prehodi poti do konca... Vendar pa je to vedno trajalo kratek čas, ker je bila Ljubezen za zasužnjene brate v Njem močnejša. In Ljubezen je odločila o Njegovi volji, da zdrži do konca in da gre preko vsega trpljenja in bolečin, vse do Njegove mučne smrti na Križu, katera pa je bila potem okronana z Njegovim proslavljenim vstajenjem in vnebohodom... Človek Jezus ni bil nagnan, On je delo Odrešenja uresničil v svobodni volji. Vendar pa je bil poln Ljubezni in Ljubezen v Njem je bila gonilna moč za Njegovo delo usmiljenja... Ljubezen je bila torej Bog. In tako je Bog v Jezusu pretrpel smrt na Križu; On je za človeštvo uresničil delo sprave. On je na Sebe vzel krivdo in jo (*od*)plačal... On je odkupil svet od greha in smrti. AMEN

JEZUS JE IMEL PREDHODNO ZNANJE O NJEGOVEM DELU...

Jaz Sem želel trpeti namesto vas in Sem se glede na to zavestno pripravljaj za umiranje na Križu... Zavedal Sem se izjemno mučne steze trpljenja, po kateri Sem se moral napotiti, da bi vas (*od*)rešil nesreče in smrti... Pred-videl Sem vse; nič, kar Sem moral pretrpeti, ni od Mene ostalo skrito. Vendar pa Sem Jaz hodil proti temu... nisem se branil in nisem pobegnil od nevarnosti, ampak Sem se ji zavestno približal. Jaz nisem (*pred*)videl samo niza dogodkov Mojega dela Odrešenja, ampak Sem obenem (*pred*)videl tudi šibkost (*nemoč*) in jarem, kateri je spodaj (*v temi*) v ogromni nesreči držal Moje žive stvaritve, katerim pa Sem Jaz lahko prinesel odrešenje edino preko Mojega trpljenja in smrti na Križu...

Pred Mojim duhovnim očesom je bilo vse kristalno jasno: brutalna sila Mojega nasprotnika, neskončna oddaljenost padlih bitij od Boga, katera pa se je nenehno povečevala... Na eni strani Sem videl temino in na drugi strani najbolj blestečo svetlobo ter srečo... Jaz Sem prišel iz svetlobe, katero pa Sem ravno tako želel odnesti v temo. Vendar pa je bil za to potreben most; Jaz Sem moral v zameno ponuditi nekaj, da bi imel pooblastilo, da trpeče duše iz teme dvignem na svetlobo... Jaz Sem moral izkoristiti Moje življenje, da bi kupil življenje nesrečnim stvaritvam. Steza samo-požrtvovalnosti je bila edina opcija... žrtev najvišje dobrega, katerega Sem posedoval... Moje življenje zaradi Ljubezni do tistih, kateri so bili zaradi greha mrtvi. Jaz Sem moral s Svojim življenjem plačati za njihovo življenje...

Pred Mojimi očmi je bilo vse kristalno jasno. Zaradi tega Sem Jaz že pred tem izjemno trpel. Ker Sem bil človek, Sem bil tako kot vi ustvarjen z enakimi občutki... s strahom od smrti, strašnega trpljenja in od Samega Sebe, da ne bi postal izčrpan, da morda Moja moč ne bo zadostovala in da bi Moji bratje, če bi Mi spodletelo, morali ostati v največji nesreči...

Torej kolikor bolj se je približeval dan, toliko bolj je rasla Moja moč... Rasla je Moja moč, kakor tudi Moja Ljubezen do nesrečne ljudske rase, katere trpljenje Sem Jaz vse bolj in bolj prepoznaval... In čeprav Me je občasno zajela šibkost zaradi tega, kar je bilo pred Mano, pa Moja volja kljub temu ni oslabela, da dokonča delo, katero je začela... Namreč ljudski del Mene je bil v vsakem trenutku v stiku z Očetom, kateri Me je prežal z močjo, tako da je Moja moč postala rastoče vse bolj močna. In Jaz Sem končno umrl zavestno, ker Sem ravno tako dojel, da mora biti smrt premagana in da je to tudi Moja naloga...

Steza do Križa je bila težka in polna trpljenja, ker Sem moral Jaz iti preko zelo globoke teme, da bi odprl vrata v kraljestvo svetlobe za tiste, ki so se iz brezna želeli dvigniti na svetlobo... Kot ljudsko bitje Sem moral pretrpeti najbolj težko trpljenje in muko, da bi pomagal vam, kateri bi bili brez Mojega dela Odrešenja in brez Moje smrti na Križu izgubljeni, brez možnosti vrnitve... To je razlog, zakaj je bilo Moje življenje kot ljudskega bitja izjemno žalostno; namreč od trenutka, ko se je Oče razodel v Mojem ljudskem ovoju (*telesu*), Sem se Jaz ravno tako zavedal vsega, kar Me je čakalo. Vendar pa Sem vseeno prostovoljno hodil po stezi do Križa, ker ne Očetova volja, ampak Moja Ljubezen do padlih bitij Mi je dala notranjo moč, da uresničim delo Odrešenja. In ta Ljubezen Mi je dala moč, da vztrajam vse do časa smrti. AMEN

†

*Jezusovo trpljenje in smrt zaradi Odrešenja ljudske rase...
Človek mora enostavno brez kakršnihkoli dokazov verovati ...*

†

Bertha Dudde, št. 5643, 3. april 1953

VELIKI PETEK... STEZA DO GOLGOTE...

(Izaja 53)

Steza do Golgote je bila zaključek Mojega zemeljskega življenja; to je bila zmaga in uresničitev... to je bila najtežja in največja požrtvovalnost, ker se je vsaka posamezna podrobnost do časa Moje smrti jasno videla v očesu Mojega uma. Jaz Sem vedel za celotno trpljenje in bolečino, toda kljub temu Sem zavestno hodil po tej stezi. Vendar pa Sem Jaz obenem videl tudi nesrečo grešne ljudske rase, nezamisljivo krivdo greha. In njene posledice so kot nakopičeno breme ležale na Mojih ramenih, in Jaz Sem vedel, da če bi se tega bremena otresel... kar pa je bilo zagotovo v Moji moči... bi se človeštvo pod njim zlomilo in se ne bi bilo nikoli sposobno samo soočiti z bremenom... Jaz Sem vedel, da bi to breme greha večno mučilo ljudsko raso in ji nikoli ne bi dovolilo doseči svobode in blaženosti... Jaz Sem pred Mojim duhovnim očesom videl vse agonije celotnega človeštva in Sem se usmilil bednih (*revnih, nesrečnih*) duš. Zaradi tega Sem osvobodil ljudsko raso izpod njenega bremena greha in hodil po stezi do Golgote. Na Sebe Sem vzel nepopisno trpljenje, da bi naredil pokoro za greh, kateri pa je bil tako ogromen, da je bilo nadčloveško trpljenje edino prikladno kot neko delo pokore. Zaradi tega Sem Jaz želel trpeti in umreti za človeštvo, in z nikakršnimi sredstvi zmanjšati Mojega trpljenja...

Vi ljudje ne boste nikoli sposobni oceniti veličine (*razsežnosti*) Mojega dela usmiljenja, ker se vi, ki verujete v Mene, ravno tako zavedate Moje Božanske narave, katera bi sicer lahko zmanjšala celo največje trpljenje... vendar pa Sem Jaz živel in umrl kot ljudsko bitje... Jaz Sem bil podrejen vsakršni agoniji, katero je bilo ljudsko bitje sposobno pretrpeti. Jaz Sem bil psihično in fizično strašno trpinčen; Moji mučitelji niso mučili samo Mojega telesa, ampak so obenem tudi izrekli tako šokantne in sovražne besede, da jih je Moja duša prepoznala kot izraz pekla in je občutila neznosno mučenje...

Jaz Sem vsako trpljenje, ki si ga je možno predstavljati, pretrpel iz Ljubezni do ljudi, kateri bi morali sami narediti pokoro za njihovo ogromno krivdo, za kar pa bi bile potrebne večnosti... Kot Jezus, človek Sem bil Jaz spodoben presoditi nezamisljivo trpljenje teh ljudi, katerega pa Sem želel preprečiti s trpljenjem, katerega Sem bil sposoben pretrpeti... Moja Ljubezen ni mogla zanemariti ogromne nesreče človeštva: ona je želela pomagati, ona je želela (*od*)rešiti vse zaslužnjene ljudi, ona je želela rotiti za odpuščanje vseh grehov, ona je želela stvari popraviti in se je zaradi tega žrtvovala nebeškemu Očetu...

Vendar pa morajo ljudje žrtvovanje priznati in si dovoliti, da so s strani Mene (*od*)rešeni. Zaradi tega Jaz z najbolj gorečo Ljubeznijo pozivam: ne dovolite, da Sem to žrtev za vas naredil zaman... Prepoznajte, da ste obremenjeni z ogromnim bremenom greha in naj bo vaša volja, da boste od njega osvobojeni. Sprejmite Mojo žrtev, kot da je bila ponujena v vaše ime. Postavite se pod Križ na Kalvariji; ne dovolite, da Moje trpljenje in Moja smrt ostaneta za vas neučinkovita... Prinesite Mi vse vaše grehe, da vas bom tako lahko osvobodil, da vam je lahko odpuščeno in da vas bo tako Oče sprejel zaradi Ljubezni Njegovega Sina... dovolite si biti (*od*)rešeni preko Moje Krvi, katero Sem za vas ljudi preлил na Križu. AMEN

Bertha Dudde, št. 6233, 9. april 1955

TRPLJENJE IN UMIRANJE...

Mojemu trpljenju in smrti na Križu se ni bilo mogoče izogniti. Jaz Sem moral izprazniti kelih do dna. Jaz Sem moral vse vzeti na Sebe, da bi za vas ljudi uresničil delo Odršenja in da bi vas (*od*)rešil celotne krivde... Edino znanje o vašem obžalovanja vrednem stanju Me je prepričalo, da naredim to delo požrtvovalnosti. Namreč Moje srce je bilo izpolnjeno z Ljubeznijo do vas... in ta Ljubezen je želela preprečiti strašno

usodo, katera vas je čakala po smrti vašega telesa... Jaz Sem namreč vedel za to strašno usodo, ker so Moje oči lahko pričevale o blaženosti kraljestva svetlobe, kakor tudi o trpljenju in mukah v kraljestvu teme. In ker je Moja Ljubezen pripadala vam, kot Mojim padlim bratom, Sem Jaz iskal rešitev, da bi preprečil vašo strašno usodo... Jaz Sem Osebnost sprejel vso krivdo in jo nosil na stezi do Križa...

Karkoli da Mi je bilo storjeno fizično, pa je bilo bolj ali manj le simbol tistega, kar je Zame pomenilo celotno breme greha: neko izjemno mučno, boleče in zatirajoče breme, katero je povzročilo, da vedno znova padem, toda katerega Sem kljub temu nosil z največjo Ljubestvijo... Jaz Sem na Sebe vzel celotno bolečino, katero je Moje telo lahko zdržalo. Namreč nosil Sem breme greha NAMESTO vas; želel Sem uresničiti pokoro, katero bi vi morali brezpogojno narediti... kar pa bi bili večno nesposobni narediti... Jaz Sem trpel in se boril; resnično Sem potil krvavi pot (*Luka 22:44*). Gledal Sem v brezna pekla in strah ter groza sta trgala Mojo dušo... Pretrpel Sem VSE, kar bi vi sami morali pretrpeti... In Moja Ljubezen do vas Mi je dala moč, da zdržim do časa smrti.

Ni primerjave za Moje muke in niti eno ljudsko bitje ne bi moglo trpeti do te mere... Vendar pa Sem se Jaz prostovoljno ponudil, ker Sem vedel, da ste bili vi edino na ta način lahko osvobojeni izpod Satanovih okovov... Jaz Sem že vnaprej vedel, kaj moram pričakovati, vendar pa Sem ravno tako nosil to breme naokoli z Mano. Jaz Sem se zavestno napotil po stezi, katera naj bi končno vodila do Križa. Vendar pa Sem zaradi Mojega znanja (*vedenja o tem, kar se bo zgodilo*) strašno trpel in zaradi tega nisem mogel biti nikoli vesel med Mojimi Lastnimi... Videl Sem tragedijo duš; videl Sem izpraznjenost njihovega zemeljskega življenja, če bi Mi spodletelo in da jim nisem prinesel odrešenja od greha in smrti...

To znanje pa je okrepilo Mojo voljo, da Sem tako brez odpora sprejel Mojo usodo, kar pa je bil tudi namen in cilj Mojega življenja na Zemlji... Toda vse do konca Sem moral vložiti velik napor; vse do samega konca se je breme na Meni tako strahovito povečevalo, da Sem moral občutiti, da Moja moč slabi in Sem zato tako kot človek klical Boga, da umakne ta kelih od Mene (*Marko 14:36*)... Vendar pa je bila moč Moje Ljubestvi močnejša od Moje ljudske šibkosti... In dan Mojega nepopisnega trpljenja in Moje smrti na Križu je postal dan Odrešenja vse krivde za vas ljudi... In znanje o tem Mi je omogočilo, da potrpežljivo sprejemem vse, tako da Sem lahko končno zaklical: »Izpolnjeno je...« (*Janez 19:30*). In Moja duša se je lahko vrnila tja, od koder je prišla, ker se je zgodilo popolno zedinjenje z Očetom, iz Katerega Sem Jaz nekoč tudi nastal.
AMEN

JEZUS JE NEIZMERNO TRPEL...

Vi se morate vedno spomniti, koliko je človek Jezus trpel namesto vas, ker vam je Njegova Ljubezen želela pomagati, da se osvobodite izpod Satanovega jarma. On je na Sebe vzel celotno vašo krivdo in pretrpel ogromno bolečino kot pokoro za to krivdo, in končno za to krivdo plačal z najbolj mučno smrtjo na Križu. In čeprav ste vi ponovno soočeni z veličino Njegove žrtve in obsegom Njegovega trpljenja, pa je za vas nemogoče imeti emotivno sočutje s to bolečino. Vendar pa bi se jo vseeno morali večkrat spomniti, da bi razumeli Njegovo ogromno Ljubezen do vas, katera je bila razlog za Njegovo delo Odrešenja. Njegova duša je bila čista in brezmadežna. Ona se je iz najvišjih svetlobnih predelov spustila v mračen, grešen svet; ona je prišla k ljudski rasi, katera je bila grešna, ker je bila pod vplivom Božjega nasprotnika (*Satana*), kateri pa jo je neprestano provociral na izvajanje zlobnih del in kateremu se ni mogla upreti, ker je bila oslABLJENA s strani izvirnega greha... Sami ljudje so živeli v gosti temi in zato niso mogli poznati sovražnika njihovih duš. Zaradi tega so se nahajali v stanju velikega duhovnega trpljenja, katerega pa se brez pomoči ravno tako ne bi bili sposobni osvoboditi. In Jezus se je te ljudske rase usmilil; oni so bili Njegovi padli bratje, kateri pa bi večno ostali ločeni od Očeta, zaradi česar jim je On želel pomagati. On jim je želel ponovno pokazati pot vrnitve v Očetovo Hišo. Jezus se je prostovoljno ponudil za delo pokore, katere veličine pa vi ljudje ne morete dojeti... On je trpel fizično in psihično. Namreč, karkoli je bilo možno storiti, da bi se Ga mučilo in karkoli je bilo možno storiti, da bi Mu povzročilo trpljenje in bolečino, je bilo storjeno s strani ljudi, kateri so bili privrženci nasprotnika in kateri je z vso njegovo močjo želel preprečiti delo Odrešenja... Toda to, kar je morala duša pretrpeti v področju gospodarja teme iz rok njegovih slug in sokrivcev, pa je za vas ljudi nezamisljivo. Prišla je namreč iz Božanskega blestečega področja in se spustila v pekel; v mračen predel Božjega nasprotnika, kjer pa je duša morala sedaj trpeti strašno muko, ker je celotna grešnost in tema boleče vplivala nanjo, ker se jo je vse neduhovno oklepalo in jo poizkušalo povleči v brezno brez dna... Vendar pa se je uprla; ona je izkoristila moč od Boga... Jezusova duša je bila namreč izpolnjena z Ljubeznijo, in tako je bila Ljubezen njena moč, katera ji je omogočila uresničiti delo Odrešenja... Jezus je videl bedno stanje na Zemlji; On je videl njihovo šibkost in njihovo slepost. In On je z Njegovo Ljubeznijo začel borbo z Njegovim nasprotnikom, kateri je kontroliral človeštvo; kateri jih je pahnil v katastrofo in želel preprečiti, da se iztrgajo (*iz nje*). On se je z Njegovo Ljubeznijo zoperstavljal njegovemu sovraštvu in zlobnim akcijam... Ta Ljubezen pa je bila močnejša od sovraštva; ona je premagala nasprotnika... Ljubezen se je žrtvovala za druge ljudi in z Njegovo smrtjo na Križu je Ljubezen človeštvu kupila svobodo iz suženjstva.

Cena pa je bila zelo visoka. On je dal najvišje plačilo za krivdo greha ljudi; On je žrtvoval Samega Sebe... On je nasprotniku dokazal: da je Ljubezen močnejša od sovraštva, da Ljubezen lahko uresniči vse, da se ona celo ne boji smrti, če ona želi s temi sredstvi dati svobodo zaslužnjem, če ona želi voditi mrtvo nazaj v življenje in če lahko iztrgala zapornike njihovemu ječarju... Njegova bolečina in trpljenje za človeka Jezusa nista bila prevelika, da bi odnehal od dela Odrešenja, ker je bilo Njegovo usmiljenje za grešno človeštvo tako globoko, da se On ni več ničesar bal i je poslušno ter prostovoljno sprejel smrt, tako da je On pred tem trpel neznosne bolečine zaradi greha človeštva... In ko se vi tega spomnite, morate vi ravno tako z ogromno Ljubeznijo steči k Njemu (2 Korinčani 5:14). Vi morate pohiteti pod Križ, da bi pripadali tistim, za katere je ljudsko bitje Jezus pretil Svojo Kri... Vi morate biti tako izpolnjeni z močjo Njegove Ljubezni, da vi nanjo reagirate iz globine vaših src in se Mu popolnoma predate, da za večno postanete in ostanete Njegovi Lastni... Vi Njegovega trpljenja in smrti ne morete dovolj pogosto kontemplirati (*o njem globoko premišljati*). Potem pa se Mu boste vi nenehno približevali, ko vzamete v poštev, da bi morali vsako bolečino, katero je On vzel na Sebe, vi pretrpeti, da bi dali nadomestila za ogromno krivdo (*Izaija 53*)... in da vas je On od nje odkupil... To pa je bilo mogoče edino zaradi Ljubezni znotraj Njega... In ta Ljubezen je bila Sam Bog, Katera pa je popolnoma prežela človeka Jezusa in Mu dala moč, da dokonča delo usmiljenja in da premaga nasprotnika, ker je Ljubezen moč, kateri pa nasprotnik mora podleči... tako da mora on pustiti tiste duše, katere hodijo po stezi do Križa; katere Jezusa Kristusa priznajo kot Božanskega Odrešenika in katere k Njemu Molijo za odpuščanje krivde. AMEN

Bertha Dudde, št. 5847, 7. januar 1954

VERA V JEZUSA KRISTUSA... KRISTUSOVO TRPLJENJE...

Niti ena oseba na Zemlji ni sposobna oceniti Kristusovega trpljenja tako, kakor ga je doživel Jezus. Namreč fizični bolečini je sledilo nepopisno duhovno mučenje, za katerega pa oseba nima dožemanja, vse dokler ni tudi ona sama poduhovljena. Zaradi tega ne bo niti ena oseba sposobna trditi, da je trpela enake agonije, ker so agonije duše daleč presegale fizično bolečino... Jezus je namreč nosil celotno breme človeštva in je bil center borbe proti vsem zlobnim silam, katere pa je On Oseбно izzval. To zlo je povzročilo, da je Njegova svetlobna duša drhtela, in Njegova duša je trpela veliko večje mučenje od Njegovega telesa... In ta strašna agonija je za vas ljudi nezamisljiva, in čeprav vi o njej veste, pa boste veličino Njegovega dela Odrešenja dojeli edino v duhovnem kraljestvu, ko bo vaša duša prosvetljena in ko ji bo pokazano nezamisljivo delo sočutja... Vse dokler vi živite na Zemlji, **bi morali vi enostavno verovati v Njega; vi bi si morali zamisliti** Ljubezen Jezusa, ljudskega bitja (2 Korinčani 5:14), Kateri je na

Sebe vzel neko izjemno bolečo smrt samo za to, da bi pomagal Njegovim bližnjim ljudskim bitjem v njihovi nesreči... **Vi bi si morali zamisliti**, da je On nedolžno trpel (z *Peter 3:18*); da je bil On Sam najbolj čisto in najbolj ljubeznivo Bitje na Zemlji in da je bil On zaradi Njegove brezmejnne Ljubezni obenem tudi poln moči in sile... vendar pa je On povečal Njegovo moč, da bi trpel namesto vas... Vi bi se morali... ne glede na to, ali lahko sočustvujete z globino Njegovega trpljenja ali pa ne... zavestno postaviti poleg Njega. Vi se ne bi smeli držati daleč stran, ker vas On preko Njegovega vstajenja kliče k Sebi... On edino želi, da Ga priznate kot Božjega Sina in Odrešenika sveta... da verujete v Njegovo poslanstvo, da verujete, da je bil Sam Bog v ljudskem bitju Jezusu in da sta bila Njegovo trpljenje in smrt na Križu dovoljena s strani Boga edino, da bi bilo takó človeštvo (*od*)rešeno. Da je bila pokora ponujena Bogu za prekršek, kateri pa glede na Božansko pravico ni mogel ostati neplačan in izpod katerega se ljudje sami ne bi mogli nikoli osvoboditi... **Vi ljudje morate verovati**, da je bilo poslanstvo človeka Jezusa sestavljeno iz ponovnega uvajanja Božje Ljubezni in Njegove pravičnosti v skladje in tako iz ponovnega vzpostavljanja reda, kateri pa je bil preklican preko prejšnjega greha odpadništva proti Bogu... Vi morate edino verovati, da vsako ljudsko bitje potrebuje odrešenje preko Jezusa Kristusa; da Njegovo križanje ni bilo samo zgodovinski dogodek, ampak je imelo duhovni razlog... Vi morate verovati, da se je Ljubezen spustila na Zemljo, da bi (*od*)rešila vas ljudi. In vi morate verovati, da je Jezus, ljudsko bitje tako zelo ljubil Boga in Njegova bližnja ljudska bitja, da je Se je Večna Ljubezen lahko manifestirala v Njem in da so vsi čudeži ter Jezusova modrost lahko na ta način pojasnjeni... **Vi bi morali enostavno verovati**, da je bilo Jezusovo križanje več od zgodovinskega dogodka... in iz tega izvleči vaše lastne posledice oz. postaviti se pod Kristusov Križ z zavedanjem, da vi ravno tako pripadate tistim, za katere je Jezus uresničil Delo Odrešenja. Vi Ga morate priznati kot Božjega Sina in Odrešenika sveta... Potem pa bo vaša vera rezultirala v odrešenju vaše duše. Ona se bo namreč ločila od nasprotnih sil; ona bo sama čutila, da je preskrbljena s strani Odrešenika Jezusa Kristusa, ker se Ga **bo ona** naučila ljubiti in edino živeti, da Njemu ustreže... **ona se bo** izogibala grehu in bo delala dobra dela, **ona se bo** darovala Tistemu, kateri jo je osvobodil... ona bo pred celim svetom izpovedovala Njegovo ime. AMEN

Bertha Dudde, št. 8185, 24. maj 1962

ŽRTVENA SMRT NI SMELA PRISILJEVATI NA VEROVANJE...

Moja žrtvena smrt na Križu ni smela prisilno voditi do verovanja v Mene, kot Boga v človeku Jezusu... četudi je Sama Ljubezen naredila to žrtev in četudi Sem bil Jaz Sam v Njem vse do Njegove smrti, ker se je popolnoma zedinil z Mano; čeprav pa se je »Božanstvo« v Njem umaknilo... kar pomeni, da je On trpel in umrl kot človek. Vendar

pa On ni uporabljal Svoje moči, katero je posedoval pri zedinjenju z Mano... On je kot človek na Sebe vzel vsa trpljenja in bolečine. Tako je plačal in umaknil ves dolg greha, kateri je bremenil celotno človeštvo... In smrt na Križu je moral biti proces, kateri se je odvil popolnoma človeško, ker ni smel biti nihče prisiljen na vero in vsakršen neneviden dogodek bi pomenil neko takšno prisilo na verovanje... Toda še kako so bili nekateri ljudje zajeti z določenim nemirom, katerega je povzročila prihajajoča smrt na Križu. Nekateri ljudje so bili ganjeni; oni so bili potrti zaradi sodbe, katera je doletela Tega človeka, katerega niso imeli za krivega... Da pa se je šlo za žrtev, katero je naredilo Samo Božanstvo v človeku Jezusu, pa je primanjkovalo vsakršnega dokaza. In to je tako tudi moralo biti, ker mora biti sprejetje milosti dela odrešenja ravno tako delo svobodne volje... namreč drugače ne more priti do odpuščanja greha, razen s prostovoljno predajo Jezusu in s priznavanjem Njega Osebnostno kot Odrešenika sveta in Božjega Sina, v katerem Se je utelesilo Samo Božanstvo. Nihče ne sme biti prisiljen na vero; vsakomur mora biti dano na voljo, ali bo Jezusa Kristusa priznal za Odrešenika sveta in sprejel Njegovo žrtev milosti. Zato je bilo Jezusovo umiranje zgolj nek ljudski dogodek, kateri pa ni na nikakršen način deloval na ljudi, kateri so pričevali trenutku Njegove smrti ali pa so o njem naknadno zvedeli. Jezusovo delo odrešenja ravno tako ostaja dogodek, v katerega lahko verujejo ali pa v njega dvomijo. Namreč pravilno spoznanje potrebuje določen napredek duše; zanesljivo usmeritev k meni, Katerega pa potem lahko tudi (*pre*)poznajo v Jezusu Kristusu. Človek, kateri je še popolnoma v lasti Mojega nasprotnika, ne bo nikoli veroval v delo odrešenja Jezusa Kristusa ne glede na to, kolikokrat mu je to dejansko predloženo... On namreč ne želi verovati, ker je še vedno pod vplivom nasprotnika, kateri pa bo naredil vse, da bi preprečil odrešenje po poti Jezusa Kristusa. Potem pa to niso zunanji dokazi, kateri človeka prepričajo v resničnost dela milosti, ampak bodo potem njegove misli upravljane v skladu z Resnico, in človek bo razumel soodvisnosti ter razlage glede žrtve Križa, in lahko veruje brez dokaza. Vsakršen dokaz je in tudi ostaja za ljudi prisila vere. Vendar pa je svobodni izpit volje edina odločujoča stvar v zemeljskem življenju, da se morajo na ta način ljudje odločiti glede sprejemanja in priznanja Jezusa in Njegove žrtve na Križu... Človek nikakor ne bo prisiljen na to, da sprejme; tako da morajo biti vsi dogodki predloženi v vsej resničnosti, kakor je bilo tudi dejansko prikazano: to, ko je kot razbojnik obsojen na najsrამotnejšo smrt, smrt na Križu. Jezus bi s svojo silo dejansko lahko od Sebe odgnal smrt... Ona mu je bila namreč na razpolago preko popolnega zedinjenja z Mano... Vendar pa je On ni več uporabljal, ker je želel doživeti smrt kot popolnoma nemočen, da bi ljudem prinesel pomoč v težavi, izpod katere pa se sami ne bi mogli več osvoboditi... Kljub temu pa tudi poleg tega ljudje lahko pridobijo popolnoma »prepričljivo« vero v Njega, če omogočijo, da jih Moj Duh podučijo... če preko življenja Ljubezni po Moji volji dovolijo Mojemu miselnemu vplivu...

Toda On jim je moral pomagati do svobode. On je moral osvoboditi pot k Očetu in On jim je moral odpreti vrata v Kraljestvo svetlobe. Vendar pa ponovno samo tako, ko je

na Sebe vzel ogromno krivdo in se s tem napotil po poti do Križa... tako, ko se na Sebe vzel mero trpljenja, katere pa kot človek zagotovo ne bi mogel zdržati, da Mu pri tem Ljubezen ni ponudila moči... Kar pa Sem bil ponovno Jaz Sam (*1 Janez 4:8, 16*)... On torej ni izkoristil te moči, da bi se osvobodil trpljenja, ampak samo zato, da bi lahko zdržal trpljenja in najhujšo smrt na Križu ... On je namreč želel človeštvo (*od*)rešiti od greha in smrti... Bilo je razumljivo, da so Moji lastni dvomili v Mene, ko so Me kar na enkrat videli brez vsakršne sile, ko so morali gledati, na kakšen način so se obnašali do Mene, kako Jaz nisem uporabil sile; tiste, katero so pri Meni tako pogosto lahko opazili... V tem primeru pa žrtev Križa ne bi bila dopolnjena in Moja pot kot človeka preko Zemlje bi bila brez namena; namreč tudi poleg Mojih učenj in poučevanj bi ljudje še naprej ostali šibki proti Mojemu nasprotniku, ker je neodplačana krivda greha pomenila šibkost; breme, katero je obremenjevalo človeštvo, izpod katerega pa se z lastno močjo niso mogli osvoboditi... In zaradi krepitve njihove volje Sem Jaz dal Svoje življenje na Križu; za krepitev volje Sem Jaz Osebnost na Sebe vzel to strašno breme greha in naredil pokoro preko najbolj bolečega dela usmiljenja, katero je bilo kdajkoli storjeno na tej Zemlji in katero se ne bo nikoli več zgodilo... Dal Sem življenje za vse ljudi preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Torej vsak človek mora v svobodni volji priznati in sprejeti to Moje delo odrešenja, ker tedaj obenem tudi priznava Mene Samega, kateremu je nekoč zavrnil priznanje in zato padel v brezno... AMEN

Bertha Dudde, št. 6430, 20. december 1955

DELO LJUBEZNI ČLOVEKA JEZUSA...

Delo Ljubezni, katerega je človek Jezus uresničil za nas, je edinstveno... Neka svetlobna duša se je spustila na Zemljo. In Ona je zavestno prehodila pot kot človek, da bi začela borbo proti tistemu, kateri je že pripeljal do padca Njenih (*Jesusovih*) bratov in katerega je Ona želela premagati... Vendar pa je bila pot težka in mučna; to je bila pot trpljenja nekega človeka, kateri je želel odkupiti (*dati nadomestilo za*) velik dolg Svojih bližnjih. To, kar je duša s Seboj od zgoraj prinesla na to Zemljo, je bila ogromna mera Ljubezni do Boga in bližnjih... Ona je imela to, kar je padlim dušam primanjkovalo zaradi lastne krivde... One so namreč zavrnilo Božje sevanje Ljubezni. Duša človeka Jezusa je nenehno hrepenela po Očetovi Ljubezni, zato je to Ljubezen tudi neprestano oddajala (*sevala, izžarevala*)... In zaradi tega je Njegova Ljubezen zajemala nesrečne brate in jim želela pomagati, da bi se povzpeli iz brezna. Duša človeka Jezusa je bila ravno tako vedno v stalni vezi z večno Ljubeznijo, kateri pa je dovolila, da jo izpolni... Sama večna Ljubezen se je nastanila v duši človeka Jezusa in tako je torej Bog postal človek... Sedaj pa je človek Jezus uresničil delo Odrešenja za padle, ker Ga je na to spodbujala Ljubezen, katera pa Ga je popolnoma izpolnjevala. Dala Mu je namreč moč,

da naredi tisto, kar je človeštvu prineslo Odrešenje: da izjemno trpi in umre... Človeštvo je bilo v veliki težavi, ker ga je Božji nasprotnik držal v ujetništvu, sámo pa se ni bilo sposobno osvoboditi... Zato se je večna Ljubezen v duši človeka spustila na Zemljo i razbila okove tako, ko je ponudila tistemu, kateri jih je držal v ujetništvu, odkupno žrtev... Samega Sebe... Svoje življenje kot človeka... Ljubezen je človeka Jezusa spodbudila, da na Sebe vzame izjemno bolečo žrtveno smrt, da bi duše ljudi (od)rešila izpod te oblasti. To je bilo resnično delo Ljubezni, za katerega pa ni primerjave, ker je bila to borba med svetlobo in temo: Ljubezen... večno Božanstvo... je predala Samega Sebe... Svojemu nasprotniku in Ona ga je premagala...

To veliko delo usmiljena pa je uresničil človek, ker je moral On nasprotniku dati dokaz, da je Ljubezen močnejša od sovraštva... Ni se Božja moč borila, temveč Njegova Ljubezen. In zaradi tega je žrtev uresničil nek slaboten (*šibak*) človek, kateremu je v Njemu prebivajoča Ljubezen dala moč, da na Sebe vzame celotno breme... In tako je bila Ljubezen gonilna sila, katera pa je ravno tako morala priboriti zmago, ker se njej ne more nič upreti; namreč Sam Bog se je odel z ljudskim ovojem Jezusa, kateri pa je bil poln Ljubezni. Sam Bog je dejansko moral biti Zmagovalec nad Svojim sovražnikom, vendar pa je On želel, da človeštvo prejme znanje o borbi proti sovražniku... On je torej želel, da delo Odrešenja ostane nepozaben dogodek za človeštvo... On je želel, da Ime Tistega, kateri je to uresničil, večno ne zbledi več... In zaradi tega se je delo Odrešenja tudi odvilo na način, kateri je in bo tudi ostal nepozaben, ker je Jezusova smrt na Križu nedvomna. In vse dokler bo svet obstajal, bo Božanski Odrešenik omenjan s strani tistih, kateri so verniki... To namreč ni bil samo zunanji postopek »križanja nekega človeka«, ampak to »izlivanje Duha«, katero je preko tega odrešilnega dela postalo mogoče, obenem tudi dokazuje osvoboditev od Božjega nasprotnika... kakor tudi, da sedaj Duh ponovno deluje v smislu odrešenja. Ker je Božji nasprotnik strmoglavil duše v temo, jim torej Božji Duh ponovno prinaša svetlobo... Božji Duh je znak, dokaz odrešenja iz teme, katero pa je možno uresničiti edino preko smrti človeka Jezusa na Križu, ker Mu je namreč prejšnja krivda greha onemogočala delovanje... Božji Duh bo vsepovsod oznanjal delo Ljubezni in usmiljenja človeka Jezusa, v katerem se je utelesil Sam Bog, da bi osvobodil ljudi. AMEN

..... †

Jezusovo življenje pred aktivno službo...

..... †

Bertha Dudde, št. 5551, 9. december 1952

ČUDEŽNO DELOVANJE OTROKA JEZUSA...

Želim vas podučiti, glede česar želite prejeti razlago; želim namreč, da imate vi najprej pravilno informacijo, preden podučite vaša bližnja ljudska bitja, kar pa je naloga tistih izmed vas, ki Mi želite služiti. Jaz želim, da bo vsem vam vse razumljivo, preden vaše znanje predate naprej. Namreč bližnji pogostokrat ni tako potrpežljiv; on zahteva razlage še posebno, če je v dvomih. In potem morate biti to tudi sposobni jasno (*poučno, razsvetljuječe, prepričljivo*) predati. Problem Božjega učlovečenja v Jezusu daje povod za večino vprašanj, ker je bil do sedaj tako pojasnjen, da je to namesto prosvetljenja povzročilo vse več zmedenosti. Moj zemeljski obstoj, kot ljudskega bitja se ni popolnoma na nikakršen način razlikoval od tistega pri drugih ljudeh, razen tega, da Sem Jaz v Mojem srcu dal priložnost za razvoj Ljubezni, medtem ko so ostali poveljevali njihovo sebično ljubezen in so namesto »dajanja« oni »hlepeli«.

Iskra Ljubezni tleje v srcu vsakega ljudskega bitja. Vendar pa se ona lahko prižge v blesteči plamen enako, kakor je obenem lahko tudi zadušena. To je torej tisto, kar pojasnjuje razliko med ljudmi; namreč Ljubezen na vsakemu pušča svoja znamenja, medtem ko je sebična ljubezen slika Mojega nasprotnika, kateri se je dvignil iznad in tako padel (*Izaija 14:12-15*). Glede na to je Ljubezen Božansko v ljudskem bitju, katera pa se pojavlja kot le drobcena iskrica na začetku zemeljskega življenja in ima kapaciteto, da se neskončno širi.

Iskra Ljubezni je bila v otroku Jezusu že prepoznavna, ker se je v otroku utelesila svetlobna duša, katera je dejansko vse Božje slave pustila izza v duhovnem kraljestvu, ni pa pustila svoje Ljubezni. In takrat, ko je duhovna iskra vstopila v stik z večnim Očetom-Duhom, se je ta moč Ljubezni izrazila, kar pa se dogaja z vsakim otrokom, ki je naklonjen Ljubezni. Toda pri Jezusu je bil namen, da bo to ljudem očitno, da bi oni tako začeli verovati v Božanskega otroka Jezusa. Delovanje Duha ni nikoli preprečeno nekemu otroku, kot je ta; ono samo redko, če sploh kdaj, izbije na površino, ker morata razum ljudskega bitja in svobodna volja najprej stremeti k delovanju Mojega Duha, kar pa se zavestno dogaja edino takrat, ko je on dovolj star, da uporabi razum in voljo v svobodi razmišljanja.

Razlage za čudeže otroka Jezusa*, za nenavadne dogodke se lahko najde edino v visoki stopnji Ljubezni. Namreč Jezusova duša je prišla od zgoraj; ona je bila duša svetlobe in Ljubezni, katera je bila potem zavita v ljudsko formo in kateri je bilo tedaj obenem tudi preprečeno neomejeno delovanje ter aktivnosti zato, da bi bila pravična do njene ljudske zunanje forme (*telesa*). Otrok Jezus je posedoval visoko stopnjo Ljubezni... kljub temu pa se je zemeljska-ljudska narava ravno tako vsiljevala... svet oz. Moj in Njegov nasprotnik (*Satan*) je ravno tako vplival na to zemeljsko-ljudsko naravo, ker mu je bilo to dovoljeno zaradi izpita volje. Potem pa je Moj Duh ostal molčeč, ker je moralo celotno ljudsko bitje Jezus opravljati ta izpit volje. In delo deifikacije Njegove duše se je moralo zgoditi pri enakih pogojih, kakor tudi pri vsakem drugem ljudskem bitju, pa čeprav je zaradi Njegove Ljubezni Moj Duh bil in tudi ostal v Njem.

Vendar pa je najvišja oblika Ljubezni morala biti dosežena s strani lastne volje ljudskega bitja Jezusa... in glede na to se je tekom teh let Moj Duh umaknil. On ni vztrajal in Ga prisiljeval; on je ljudskemu bitju Jezusu dovolil popolno svobodo, vse dokler se zaradi Njegove povečane Ljubezni in vedno večjega obilja Mojega Duha ni manifestiral preko modrosti in moči... v obliki nekega izrednega znanja in čudežnega delovanja. Ljudsko bitje Jezus je bilo iz večnosti izbrano za to poslanstvo. Najvišje popolno svetlobno bitje se je spustilo na Zemljo; eden izmed Mojih otrok, kateri je živel v veličanstvenosti, je začel njegov zemeljski napredek. Tako je ta duša končno morala prežeti zemeljsko formo otroka Jezusa, in vse izredno v Njegovi mladosti je bilo povsem naravno ter razumljivo, vendar pa ravno tako nerazumljivo za ljudi, ki živijo v mraku. In tako je bil pokrov razprostrt preko sijoče svetlobe v poznih letih (*v letih pred Jezusovo službo*), in začelo se je resnično poslanstvo... deifikacija nekega ljudskega bitja s sredstvom Ljubezni.

Jaz Sem bil preko Mojega Duha dejansko sposoben kadarkoli delovati v ljudskem bitju Jezusu, ker so bili za to izpolnjeni vsi pogoji. Vendar pa se je zaradi Jezusovega poslanstva vse, kar je Božansko, umaknilo. In to poslanstvo je bilo uresničeno s strani Njega kot ljudskega bitja, kateri je črpal Njegovo moč zgolj iz Njegove aktivne Ljubezni, katero pa je bilo za Njega, kakor tudi za vsako drugo ljudsko bitje, ravno tako težko razviti, ker Moj nasprotnik dejansko ni dovolil, da se njegov vpliv razvodeni (*da bo zaman*), ker je Jezusova zmaga pomenila nasprotnikov poraz. Vendar pa Moj nasprotnik ni mogel vplivati na Jezusovo svobodno voljo, katera pa je v celoti in popolnoma ciljala v Mojo smer. In zaradi tega je On uspel v uresničevanju dela, ker je Njegova volja nastala iz Njegove Ljubezni do Mene... Ljubezen je torej moč, katera pa je močnejša od smrti in zato je On tudi porazil tistega, kateri je v svet prinesel smrt... Ljubezen je bila zmagoslavna in bo tudi večno ostala. AMEN

Čudežni dogodki iz življenja otroka Jezusa...

(*'Jezusova mladost' - Jakob Lorber*)

12 In ko se je Cirenijev vihar malo pomiril, je naenkrat spregovorilo Dete Cireniju povsem razločno: **13** »O Cirenij! Poslušaj Me! Pridi semkaj k Meni, vzemi Me v naročje in Me nesi ven na prosto; tam ti bom nekaj pokazal!« **14** Te besede so tekle kot balzam na Cirenijevo ranjeno srce, in hitro je šel z razprostrtimi rokami k Detetu, Ga vzel poln ljubezni v naročje in Ga v spremstvu Jožefa, Marije in Maronija Pille odnesel na prosto. **15** Kmalu so prišli na prosto in Dete je vprašalo Cirenija: **16** »Kdo od naju dveh ima daljšo roko? Izmeri Mojo proti tvoji!« **17** Cirenija je to vprašanje zmedlo, saj ni vedel, kaj naj na to odgovori Otroku; saj je vendar jasno videl svojo trikrat daljšo roko od Otrokovih obeh rok skupaj. **18** Dete pa je spet reklo: »Cirenij, ti imaš tvojo roko za mnogo daljšo kot Mojo; **19** Jaz pa ti pravim, da je Moja kljub temu mnogo daljša kot tvoja! **20** Ali vidiš tam, precej daleč, steber, okrašen z malikom? **21** Sezi s tvojo daljšo roko od tu do tja, poderi ga in ga potem zdrobi s svojimi prsti! **22** Cirenij, še bolj presenečen kot prej, je po kratkem premoru dejal: »O Dete, Ti moje življenje, tega pač ne zmore nihče, razen Boga!« **23** Dete pa je stegnilo Svojo roko proti stebri, ki je stal skoraj tisoč korakov oddaljen, in steber se je zrušil in se takoj spremenil v prah. **24** In Dete je nato dejalo: »Ne delaj si zaman skrbi zaradi Heroda; kajti Moja roka seže dalj kot tvoja! Herod ima svoje plačilo; ti mu odpusti, kot sem mu Jaz odpustil, tako boš boljše ravnal! Zakaj tudi on je slepi sin Zemlje!« - Te besede so odpihnile Cireniju vso jezo; in začel je skrivaj moliti Dete. (pogl. 6o)

*

6 Marija pa je medtem čistila hišno pohištvo, da bi bilo čisto za sprejem gostov, ki so obljubili, da bodo popoldne spet prišli tja. **7** Ko je končala s čiščenjem, je spet pogledala po Otroku, če mu nič ne manjka. **8** Dete pa si je zaželelo dojk in nato kopel in to s čisto, mrzlo vodo. **9** Marija pa je vse to takoj naredila; in ko je kopala Otroka, je prišla neka slepa žena v sobo k Mariji in veliko tožila o svoji bedi. **10** Marija pa je dejala tej slepi ženi: »Dobro vidim, da si zelo bedna; toda kaj bi jaz lahko storila, da bi ti s tem bilo pomagano?« **11** In žena je dejala: »Čuj me! V tej noči se mi je sanjalo nekaj prav čudežnega. **12** Videla sem, kako si imela prav jarko sijočega Otroka; ta Otrok je želel od tebe dojke in kopeli. **13** Kopel je bila presna voda; in ko si ti Otroka v njej skopala, je postala voda polna sijočih zvezd. **14** Tedaj sem se spomnila, da sem slepa in sem se nemalo začudila, kako lahko vse to vidim. **15** Ti pa si poleg tega govorila: Žena, vzemi torej to vodo in si umij oči - in spregledala boš! **16** Tedaj sem hotela hitro seči po vodi in si umiti oči; toda hipoma sem se zbudila, - in ostala slepa! **17** Danes zjutraj mi je nekdo govoril: Pojdi ven in išči! Srečala boš ženo z Otrokom; kajti prej ne boš prišla v drugo hišo, kot ravno v to! **18** Tu sem sedaj na cilju svojega velikega truda, strahu in

nevarnosti!« **19** Tu je podala Marija slepi ženi vodo od kopanja in žena si je z njo umila obraz in je v trenutku spregledala. **20** Žena pa si je od velikega veselja in hvaležnosti ni znala pomagati in je hotela to raztrobiti po vsej Ostrazini; Marija pa ji je to najstrožje prepovedala. (pogl. 93)

*

10 Ko pa je bilo Dete skopano in spet oblečeno v sveže perilo, je takoj poklicalo Jožefa zastran neke zadeve k Sebi in dejalo: **11** »Jožef, na zemlji, ki pripada tej hiši, ne sme biti nihče ob življenje! **12** Povod pa, zaradi katerega Sem te poklical, je, da vzameš to vodo in jo shraniš. **13** Ko pa bo prišel Cirenij iz mesta in bo videl zadavljene, tedaj vzemi vodo in jih z njo poškropi in ti bodo nato oživel in odvedli jih bodo pred državno sodišče. **14** Pred tem pa zvežite vsakemu truplu roke na hrbtu, da ne bi, ko bo obujeno, takoj zgrabilo za orožje in se branilo!« **15** Ko je Jožef to slišal, je s pomočjo obeh takoj naredil, kar je Dete govorilo; **16** in ko je poslednjemu truplu zvezal roke, tedaj je že tudi prišel Cirenij v polnem sijaju iz mesta z velikim spremstvom. **17** Zgrozil pa se je ob pogledu na ta zvezana trupla in je hitro vprašal, kaj se je tu zgodilo. **18** Jožef pa si je, medtem, ko mu je vse pripovedoval, dal prinesiti vodo in je takoj poškropil trupla, nakar so se ta dvignila, kakor iz globokega spanja. **19** Cirenij pa, sedaj o vsem poučen, je dal te obujene takoj spraviti v državni zapor. **20** In ko so bili vsi ti, skupaj s tistim, ki so ga pustili pri življenju, odpeljani pod ostrim nadzorom, se je podal Cirenij s svojo nevesto v sobo in je nadvse hvalil in slavil Izraelovega Boga. (pogl. 116)

*

1 Po tem pogovoru pa je Dete živahno tekalo po sobi sem ter tja in vprašalo bolnike, ki so bili obteženi z vsakovrstnimi nadlogami, kaj jim manjka in kako so prišli do teh težav. **2** Bolniki pa so govorili: »Ti majhen, živahen fantiček, to smo že povedali zdravniku, ki nas bo po tem zdravil. **3** Sedaj pred gosti pa se ne bi spodobilo, da bi priznavali svoje grehe, ki so gotovo vzrok naših nadlog; **4** zato pojdi k zdravniku, on ti bo že povedal, če se to za tebe spodobi!« **5** Dete pa se je smehljalo in bolnikom dejalo: **6** »Ali bi Mi tudi tedaj ne razkrili vzroka vaših nadlog, če bi vam lahko prav zagotovo pomagal?« **7** Bolniki pa so odgovorili: »O tedaj pa že; **8** toda za to se boš moral še veliko učiti! Preteklo bo še precej časa, preden boš postal zdravnik.« **9** In Dete je dejalo: »O nikakor ne, kajti Jaz Sem že izučen zdravnik in Sem že toliko napredoval, da lahko tudi v trenutku ozdravljam. **10** In rečem vam: Kdor izmed vas se Mi bo prvi zaupal, ta bo tudi prvi in pri priči ozdravljen!« Tam je bila dvanajstletna protinasta deklica, ki ji je bilo Dete všeč in mu je rekla: **12** »Tako, pridi vendar sem, Ti mali zdravnik, hočem da me Ti pozdraviš!« **13** Tu je Dete steklo k deklici in ji dejalo: **14** »Ker si Me prva poklicala, boš tudi prva ozdravljena! **15** Glej, Jaz poznam vzrok tvoje bolezni, ki je pri tistih, ki so te spočeli; **16** ti pa si brez greha, zato ti pravim: **17** Vstani in hodi in se Me spominjaj! **18**

Sedaj pa nikomur ne povej, da sem te Jaz ozdravil!« **19** In glej, dvanajstletna deklica je bila v trenutku zdrava, vstala je in lahko hodila. **20** Ko pa so drugi bolniki to videli, so zahtevali, da tudi njih ozdravi. **21** Toda Dete ni šlo k njihovim posteljam, ker tega niso zahtevali prej. (pogl. 274)

*

1 Ko je bilo Dete staro polnih pet let in nekaj tednov čez, je šlo nekoč v soboto k potočku, ki je tekel nedaleč od Jožefove pristave. **2** Bil je zelo lep dan in več otrok je spremljalo malega, živahnega Jezusa, tja; **3** kajti vsi sosednji otroci so imeli Jezusa zelo radi, ker je bil vedno živahen in jim je znal pokazati mnogo nedolžnih otroških iger. **4** Zaradi tega so Mu tudi tokrat sosednji otroci posebno veselo sledili. **5** Ko je mala družba prišla k potoku, je Dete vprašalo svoje soigralce, če se je dovoljeno igrati v soboto **6** Otroci pa so dejali: »Otroci mlajši od šest let niso pod postavo in nihče izmed nas še ni star šest let, zato se lahko igramo tudi v soboto; kajti naši starši nam tega niso še nikoli prepovedali.« **7** In Otrok Jezus je na to dejal: »Dobro ste povedali! Torej se igramo. **8** Da pa ne bi nikogar pohujšali, bom samo vam zdajle Jaz pokazal nekaj čisto nenavadnega. **9** Vi vsi pa morate biti pri tem popolnoma mirni!« **10** Nato so vsi otroci sedli v gosto travo in so bili čisto mirni in tiho kot miške. **11** Dete pa je vzelo žepni nožič in izgreblo na gladko shojeni poti ob potočku dvanajst majhnih, okroglih jamic in jih nato napolnilo z vodo iz potočka. **12** Nato je vzelo mehko glino, ki je bila ob potoku, in iz nje v hipu izoblikovalo dvanajst ptičkov v obliki vrabcev in postavilo k vsaki jamici z vodo enega vrabca. **13** Ko so bili glinasti vrabci tako razpostavljeni, je Dete vprašalo svoje soigralce, če vedo, kaj to pomeni. **14** In ti so dejali: »Kaj pa drugega kot to, kar je? - Dvanajst jamic polnih vode in zraven dvanajst glinastih vrabcev!« **15** Dete pa je dejalo: »To gotovo; toda ta podoba pomeni še nekaj čisto drugega. **16** Poslušajte, razložil vam Bom! Dvanajst jamic pomeni dvanajst Izraelovih rodov. **17** Čista voda v njih je božja beseda ki je povsod enaka; **18** mrtvi glinasti vrabci predstavljajo ljudi, kakršni so sedaj v večini. **19** Ti stojijo pri živi vodi božje besede, ker so pa preveč zemeljski, kakor ti vrabci, zato tudi stojijo tako kot ti tu, mrtvi ob kotanjah, ki so polne življenja; **20** tega pa ne morejo in nočejo videti, ker so mrtvi zaradi svojih grehov. **21** Zato pa sedaj pride Gospod Bog Sabaot in bo v največji stiski te mrtve ljudi spet oživil in spet bodo lahko poleteli k oblakom neba.« **22** To otroško igro pa je opazil mimoidoči zakrknjeni Jud, ki je Jožefa poznal. Takoj je pohitel v hišo in je pred Jožefom strašno razgrajal, zakaj skruni soboto s tem, ko dovoli otrokom se tako igrati!**23** Jožef pa je pri priči šel z njim k otrokom in, seveda samo navidezno, okregal otroke. **24** Dete pa je dejalo: »Tudi to je velika zagata! In zato vam glinastim vrabcem dajem življenje; in sedaj pohitite od tu!« **25** In hipoma so se glinasti vrabci dvignili in odleteli. Zaradi tega so vsi mrzlično ostrmeli in zakrknjeni Jud na to ni nič več pripomnil. – In to je bil Detetov prvi čudež, ko je bilo staro pet let. (pogl. 280)

Bertha Dudde, št. 8486, 3. maj 1963

JEZUSOVO ŽIVLJENJE PRED NJEGOVO UČITELJSKO SLUŽBO...

Jaz vas bom vedno podučil v vsej resničnosti, čim vi po tem hrepenite... In Jaz bom obenem tudi odgovoril na vprašanja, katera se pojavljajo v vas, ker vi vedno edino hrepenite po odgovoru zaradi Resnice... to pomeni, da si želite razlago tam, kjer prevladujejo različna mišljenja... Če vas podučim, da širite Resnico, boste vi obenem tudi prejeli razlago ne glede na to, za kaj se gre: Zemeljske poti Jezusa, človeka, se ne more več preveriti (*podkrepiti z dokazi*); vi ljudje ste lahko obveščeni edino preko duhovnih sredstev o tem, kje in kako je Jezus preživel leta pred Njegovim učiteljskim delom... Vendar pa je gotovo to, da je On živel zelo enostavno življenje z Njegovo družino in da je vedno ostal odmaknjen celo znotraj kroga ljudi, kateri so obiskovali hišo Njihovih staršev.

On se je izogibal vsem praznovanjem, kakor tudi velikim zborovanjem. On je bil vedno sam zase in je odznotraj (*znotraj sebe*) dozoreval zaradi Njegovega izjemno močnega stališča do pomoči Njegovim bližnjim ljudskim bitjem v stiski... Namreč Njegovo srce je bilo polno Ljubezni in ta Ljubezen je povečala Njegovo modrost; znanje se Mu je tako razodelo, da je On vse jasno spoznal... čeprav pa je On to spoznanje na začetku prejel le kot utrinek in se je potem zopet za nekaj časa umaknilo. Potem pa je On zopet govoril in mislil kakor drugi, čeprav pa je bil On v Njegovem znanju daleč bolj napreden od Njegovih vrstnikov. Kakorkoli že, od ljudi ni želel sprejeti učenj...

Vi ljudje lahko še kako verujete, da je Ljubezen najboljši učitelj in da bo nekdo... ki pravilno razvije njegovo Ljubezen... povečal notranje znanje, katero pa mu s strani druge osebe ne more biti ponujeno tako vseobsegajoče... Vi morate vedeti, da je Jezusova duša prišla iz kraljestva svetlobe; da je ona sicer dejansko izgubila svetlobo tekom svojega življenja na Zemlji, vendar pa ni (*izgubila*) Ljubezni znotraj sebe, ker je bila ona kot najbolj čisto svetlobno bitje prosvetljena s strani Moje Očetovske Ljubezni... Kot ljudsko bitje svetloba Ljubezni ni mogla obilno sijati, ker jo Njegovi bližnji ne bi mogli prenesti. Vendar pa je v človeku Jezusu ona plamtela in Mu razodevala celotno znanje, zaradi katerega je On kmalu prepoznal ogromno težavo človeštva in Njegovo poslanstvo, kakor je obenem tudi Sebe zavestno pripravljal za to...

Toda vi ravno tako veste, da je On že kot deček pridigal v hramu... da je duhovnikom dajal odgovore, kateri so jih osupli (*Luka 2:43-47; glej tudi Objavo: »Tri dni v Hramu«, prejel J.Lorber*)... Tako je pričeval o dejstvu, da je On že kot deček posedoval znanje, katerega pa ni prejel od ljudi, temveč je bilo proizvod blestečega plamena znotraj

Njega... Njegova Ljubezen je vse bolj rasla, s tem pa se povečevala tudi Njegova modrost... in Farizeji ter Duhovniki so Ga že obravnavali kot sovražnika, ker Si On ni dovolil biti podučen s strani njih; On se je namesto tega držal stran od vsake šole...

Nikakršnih zapisov ni shranjenih za bodoče generacije o času med Njegovo pridigo v Hramu in začetku Njegove aktualne službe. In zaradi tega so bile zagovarjane mnoge različne predpostavke, katere pa je proizvedel ljudski razum... Razlog, zakaj ne obstajajo nikakršni zapisi, je v tem, da se je Jezusovo življenje odvijalo tiho v Njegovi starševski hiši, kjer se je zdelo, da je On v tem času izgubil vse Božanske karakteristike; On se je umaknil iz javnosti. Živel je odmaknjeno življenje in kot takšen delal v Njegovem poklicu kot tesarjev sin... Nič neverjetnega se Mu ni zgodilo, ker je Jezus v teh letih moral dozoreti kot »ljudsko bitje«; On je namreč želel s primerom ljudem pokazati način življenja, kateri vodi do popolne zrelosti, do popolnosti...

V tem času je bilo Njegovo življenje mirno. On ni posedoval nikakršnih nenavadnih sposobnosti; pravzaprav je dajal vtis preprostega človeka, ker se je umaknil od vseh ljudi in je vedno dajal samo kratke odgovore, in celo neobičajno svetovno znanje se mu je zdelo tuje... Največkrat se je izogibal biti v stiku s tistimi, kateri so pripadali Hramu in katerih naloga je bila zagotavljanje duhovnega vodstva ljudem... In tako ni bilo v Njegovi okolici skoraj nikogar... celo od Njegovih najbližjih sorodnikov... tako je bil še naprej prepričan, da je nekoč tako nenavaden otrok imel Božansko poslanstvo...

Ta čas Jezusovega življenja ne Zemlji pa je bil še posebno težak, ker tisto, kar na ven ni bilo vidno, je bilo kljub temu globoko skrito znotraj njega. Šlo se je za to, da se je Jezus moral ukvarjati Sam s Seboj; moral se je uskladiti z vsem kot ljudsko bitje. Moral se je kot človek boriti proti vsem notranjim poželenjem in strastem, in dozorevati preko služenja... Namreč z vrlino Njegove Ljubezni, katera je sijala modrost, je On kmalu dojel vse soodvisnosti, in vedel je, da mora On Sam najprej doseči stopnjo zrelosti, katera bi Mu omogočila uresničiti Njegovo poslanstvo (*Luka 2:51, 52*)...

In On je ta proces razvoja preživel v tišini ter osami kot preprost tesarjev sin... Kateri ni zapuščal Njegovega rodnega mesta in Kateri je pogosto samo iskal osamo zaradi doseganja notranje zrelosti tako, ko se je umikal v oddaljene predele, ko se je vzpenjal na hribe in tam Sam pogosto ostajal po več dni, edino v kontaktu z Njegovim Bogom in Očetom, kjer bi ostajal v molitvi za moč ter vzdržljivost za tisto, ker se je nahajalo pred Njim; kar pa je pogostokrat videl do najmanjših podrobnosti in kar Ga je potisnilo v obupna stanja strahu. V teh časih se je On z iskanjem pomoči usmerjal k Meni... in Jaz Sem bil s Svojim Sinom. Jaz Sem Mu dal moč in Mu podaril povečano blesteče dojemanje; tako da Se je On vedno znova ponudil, da dokonča delo, katerega namen je bil, da človeštvu prinese odrešenje od greha in smrti...

Torej ideja, da je človek Jezus dosegel višje in globlje znanje preko sodelovanja s filozofijami in učitelji v tujih deželah (v *Indiji*), je popolnoma zavajajoča... Kdo bi drugi lahko bolje podučil Jezusa od Mene Samega... Toda zaradi Njegove neskončne Ljubezni, Sem Jaz Sam prebival v Jezusu, ljudskem bitju... Popolnoma absurdna je ideja, da je moral biti Jezus podučen od druge osebe... da bi bil potem sposoben začeti Njegovo učiteljsko službo na Zemlji v deželi, iz katere je izviral... Če imate vi ljudje dokaz (v *teh Objavah*), da Jaz Sam prinašam Resnico na Zemljo pod pogojem, da so prisotni vsi predpogoji... koliko bolj je bil glede na to Jezus sposoben, da je bil podučen s strani Mene; navsezadnje pa sta Njegova Ljubezen in privrženost Meni prekosila vse vas... Samo nekdo, kateri še nima ideje o posledicah življenja Ljubezni, lahko da takšne obtožbe, da je Jezus dosegel znanje v drugih deželah, da bi se pojavil kot učitelj in da je moral On obiskati druge ljudi, da bi poučeval njihove doktrine...

To, da Jaz očitno dovolim, da se zgodi preprostemu zemeljskemu otroku: da mu preko duha dajem Čisto Resnico od zgoraj, morate vi ljudje resnično priznati tudi človeku Jezusu, kateri se je spustil na Zemljo, da bi Meni Samemu dovolil, da vam preko Njega govorim; kateri resnično ni potreboval nikakršnih učiteljev, ampak je On namesto tega sprejel najglobljo modrost od Mene direktno in je preko teh učenj On postal primeren, da poučuje in razdeli Čisto Resnico Njegovim bližnjim ljudskim bitjem... In sedaj tudi vi lahko sprejmete te Moje Besede kot najčistejšo Resnico. Navsezadnje pa je Moja volja, da vi ne živite v zmoti in da boste prejeli razlago tam, kjer vam samim še primanjkuje znanja.

Predvsem pa se to tiče tega, da vi ljudje dosežete jasen vtis o tem, kdo je bil Jezus dejansko; zakaj je On prišel na svet in zakaj je odrastel v najbolj skromnih ter najrevnejših pogojih... Namreč, četudi je bil on človek kot vsak drugi, pa je On kljub temu ljudem dokazal, da vsak človek lahko v sebi razvije najvišje duhovne sposobnosti in da je znanje, katero je posedoval in ga dajal ljudem, prišlo od znotraj Njega Samega... da pa On ni nikoli potreboval biti podučen s strani drugih ljudi ali da usmerja pozornost na doktrine; On je namreč vedel vse, ker drugače On na Zemlji ne bi dosegel največje popolnosti, katera pa je rezultirala v popolnem zedinjenju z Mano tako, da je On postal kot eno z Mano (*Janez 10:30*)... v katerem Sem Jaz Sam postal ljudsko bitje, da bi vas (*od*)rešil. AMEN

..... †
*Jezusova aktivna služba: Poučevanje Ljubezni...
Posledice življenja v Ljubezni...
..... †*

Bertha Dudde, št. 6145, 25. december 1954

**JEZUS KRISTUS JE BOŽJO BESEDO SLIŠAL...
POSREDNIK MED BOGOM IN LJUDMI...**

Ko je Jezus živel na Zemlji kot ljudsko bitje, je bila vzpostavljena veza med Zemljo in duhovnim kraljestvom... Sam Bog je ponovno lahko govoril ljudem skozi usta Jezusa, človeka... Njegova Beseda je bila lahko ponovno slišana, kar pa prej ni bilo mogoče zaradi ogromne razdalje, katera je bila med človeštvom in Bogom. Njegov glas je možno direktno slišati samo, če se je duša osebe tako oblikovala, da je ona znotraj sebe sposobna slišati glas Božanskega Duha; ta duša pa se v to stanje oblikuje preko aktivnosti Ljubezni... Ljudsko bitje Jezus je bil Sama Ljubezen... Njegove misli in namere pa so bile samo tiste, katere so imele namen prinesiti korist Njegovim bližnjim ljudskim bitjem, pomagati jim v njihovi težavi telesa in duše. Njegova duša je bila bistra in čista, in Njegovo življenje na Zemlji je bilo življenje Ljubezni... Vsi predpogoji so bili tako postavljeni, da so Božanskemu Duhu omogočili, da se izrazi; namreč duša človeka Jezusa je te Besede slišala jasno in razločno, in zaradi tega je bila sposobna ljudi obvestiti o Božanski Besedi... Sam Bog je lahko govoril ljudem; veza med Bogom in ljudmi je bila obnovljena s strani Njega... Jezus je bil posrednik med Bogom in ljudmi (1 *Timotej 2:5*)...

In tako je Jezus ljudi poučeval, da stremijo k temu, kar je tudi On Osebno dosegel... On jih je poučeval, da prakticirajo Ljubezen, da bi sebe pripravili kot posodo za Božanskega Duha, v katero se lahko vlije moč Duha, ker bi vsaka oseba morala in je tudi sposobna v sebi samemu slišati Božji glas (*Knjižici št. 24 & 46*). In steza mu je bila pokazana s strani človeka Jezusa, kateri pa je ravno tako moral najprej doseči stopnjo Ljubezni, katera Mu je zagotovila Božjo prisotnost, da je On tako lahko slišal Njega znotraj Sebe. Čeprav Bog lahko govori vsaki osebi, pa On tega ne bo nikoli naredil, dokler niso najprej izpolnjeni pogoji... preko Ljubezni prečiščeno srce, katero lahko sprejme Samega Boga, kateri bo potem Njegovo prisotnost prikazal preko Besede... Človek Jezus je posedoval neko izredno visoko stopnjo zrelosti duše, ker je bil popolnoma prežet s strani Ljubezni... Zato je bilo tudi za Samega Boga možno, da Ga popolnoma prežame. In tako je Bog govoril ljudem preko človeka Jezusa; tako to ni bil

več človek Jezus, ampak Sam Bog. On je Sam od Sebe (*s Svojo voljo*) dosegel to, kar je vodilo do zedinjenja z Bogom...

On je torej podučil Njegova bližnja ljudska bitja. On jim je ravno tako želel pomagati, da dosežejo uspeh, katerega je On dosegel preko Njegove Ljubezni in jih je zaradi tega najprej poučeval Ljubezen... in vedno znova edino Ljubezen... Iz ognja Njegove Ljubezni je sevala svetloba dojemanja... Jezus je vedel, da bi bili ljudje lahko ravno tako prežeti s strani svetlobe dojemanja, samo če bi oni najprej živeli v Ljubezni... to pa je razlog, zakaj ljudje niso več podučeni o globokem znanju, ker je le to rezultat življenja Ljubezni, brez katerega pa ono za dušo ljudskega bitja ostaja neučinkovito. Edino Ljubezen povezuje ljudsko bitje z Bogom (*1 Janez 4:16*); edino Ljubezen doseže, da Se bo Bog nastanil v osebi in edino Ljubezen Ga motivira, da Se izrazi (*Janez 14:21, 23*)...

In tako bo nekdo, ki živi življenje Ljubezni, znotraj njega slišal Božjo Besedo; on bo uveden v najgloblje znanje, on bo lahko rekel, da je podučen s strani Boga, da on sliši Njegovo Besedo in je tako preko Ljubezni zedinjen z Njim... Človek Jezus je ljudem pokazal, da je mogoče doseči to stopnjo in jim je zaradi tega pokazal stezo, katera iz brezna ponovno vodi do višjih sfer... do Očeta... On je poučeval Ljubezen; On je živel Ljubezen in končno okronal Njegov način življenja z Njegovo smrtjo na Križu, da bi vse ljudi osvobodil celotne šibkosti, katera je zaradi njihovega prejšnjega greha postala njihov delež... da bi tako ljudje imeli moč, da se napotijo po stezi, da bi se Duh lahko vлил v tiste, kateri so Mu pripravljeni slediti... kateri živijo življenje nesebične Ljubezni do bližnjega, kakor jim je On to s primerom pokazal na Zemlji. AMEN

Bertha Dudde, št. 8308, 23. oktober 1962

JEZUSOVA AKTIVNOST NA ZEMLJI...

Ko Sem živel na Zemlji, Sem vas ljudi poučeval Evangelij Ljubezni. Namreč vi vsi bi morali znotraj vas razviti Ljubezen do največje popolnosti (*Matej 5:48*) in se obenem tudi zavedati njenih posledic, katere pa ste lahko spoznali preko Moje aktivnosti... Jaz Sem bil sposoben ozdravljati bolne in izvajati čudeže edino zaradi Moje znotraj prebivajoče Ljubezni, Katera Me je popolnoma prežela in naknadno rezultirala v zedinjenju z Očetom... Večno Ljubeznijo... kar pa je cilj vsakega bitja, ustvarjenega s strani Očeta. Tako Sem vam Jaz s primerom pokazal življenje Ljubezni in se do Moje okolice vedno obnašal edino Ljubeznivo... Zaradi tega Sem bil Jaz sposoben poučevati v vsej modrosti; bil Sem sposoben prosvetliti ljudsko duhovno temo, ker je ta svetloba modrosti nastala iz ognja Moje Ljubezni. Zaradi tega boste vi ljudje dosegli dojemanje edino takrat, ko živite življenje Ljubezni; Ljubezen je namreč pritek Božanske svetlobe,

katera osvetljuje človekovo srce, tako da on lahko pridobi zelo globoko znanje, katero mu zagotavlja razlago glede njega samega in njegovega odnosa z Bogom, njegovim Očetom večnosti...

Ljudje so njihova življenja preživeli v popolni temi. Njihovo razmišljanje pa je bilo zmotno, ker je v njihovih srcih primanjkovalo Ljubezni, in tako jim je primanjkovalo ognja, kateri bi lahko seval (*oddajal*) svetlobo... In Jaz Sem prišel k njim; Jaz Sem prišel med ljudsko raso, vendar pa Me oni niso prepoznali in so svetlobo zavrgli... Oni so Me preganjali in napadali, ker je bilo njihovo kruto življenje obenem tudi življenje greha. Vendar pa Sem Jaz na celotno zlo vračal ednino z Ljubeznijo. Jaz Sem s sočutjem poskrbel za njihovo trpljenje; Jaz Sem jih osvobajal boleznim in vedno poučeval samo Ljubezen, ker je bila le ta edino zdravilo tako zemeljsko, kakor tudi duhovno... In tam je bilo samo nekaj ljudi, kateri so Me prepoznali, kateri so Mi sledili in vložili napor, da živijo življenje Ljubezni. In oni so postali prosvetljeni in se Mi pridružili... oni so Me namreč tudi prepoznali kot Mesijo, Odrešenika iz velike nesreče, kateri jim je bil davno oznanjan preko prerokov. Vendar pa jih je bilo le malo, kateri so verovali Mojim Besedam in živeli skladno; kateri so živeli v Ljubezni in bili vodeni preko duhovne teme na svetlobo... ker je svetloba živela poleg njih.

Jaz Sem nenehno oznanjal Ljubezen. In Jaz bom vedno znova ljudem oznanjal Božansko učenje Ljubezni (*glej Knjižice št. 7, 12 & 21*). Jaz ga bom predstavil kot nekaj, kar je najbolj pomembno in vse ljudi opozoril, da kakor Jaz živijo življenje Ljubezni, da bi pri tem dosegli dožemanje, zakaj oni živijo na Zemlji, iz česa je sestavljena njihova naloga in k čemu morajo oni stremeti... Čim bo majhen žarek svetlobe vstopil v njihova srca in čim se bodo oni preko dobro-dušne aktivnosti zedinili z Mano kot večno Ljubeznijo, bodo oni postali rastoče vse bolj prosvetljeni. Oni bodo postali vse bolj podučeni in to znanje bo dejansko skladno z Resnico, ker sva Jaz in Resnica eno (*1 Janez 5:7, King James*)... Tisti, ki živi v Ljubezni, bo zedinjen z Mano in bo obenem tudi poznal Resnico... On bo iz duhovne noči prestopil na svetlobo in celotna tema ga bo zapustila.

To pa lahko doseže edino Ljubezen. Zaradi tega vam bo vedno znova oznanjan Evangelij Ljubezni, in katerekoli ideje, katere so vam dostavljene iz večnih izvorov, morajo vedno prižgati Ljubezen v vaših srcih; one morajo biti vedno sestavljene iz opominjanja, da na Zemlji živite življenje Ljubezni. Vedno znova se morate spremeniti v Ljubezen; vi se morate boriti proti sebični Ljubezni in jo poizkušati spremeniti v nesebično Ljubezen do bližnjega... Jaz vam moram biti predstavljen kot Bog Ljubezni, Katerega pa lahko dosežete samo preko Ljubezni... Ljubezen je namreč vse... ona je moč in svetloba, ona je blaženost...

Vsakdo, kdor živi brez Ljubezni, je še naprej obremenjen s temo in njegova zemeljska steza je zanj zamračena... Vsakdo, kdor se je oblikoval v Ljubezen, pa se ne bo ničesar več bal (1 Janez 4:18); on namreč pozna njegovega Očeta in Stvarnika kot Ljubezni-prepolnega Očeta in zavestno stremi k Njemu... Ljubezen osvobaja; ona osvobaja izpod suženjstva. Ljubezen podarja srečo in daje blaženost v izobilju... Ljubezen prihaja od Mene in ponovno vodi k Meni nazaj... Ljubezen namreč povezuje otroka z Očetom... Ljubezen podarja največjo srečo, medtem ko ste še na Zemlji in potem ponovno nekega dne v večnosti, ker je Ljubezen Bog; Ona zedinja otroka in Očeta za celotno večnost (1 Janez 4:8, 16). AMEN

Bertha Dudde, št. 8454, 31. marec 1963

JEZUS JE NA ZEMLJI POUČEVAL LJUBEZEN...

Jezusova duša je skupaj z njo na Zemljo prinesla Ljubezen. In glede na to je bil On sposoben na Sebe vzeti prekomerno trpljenje, ker Mu je Ljubezen dala moč, da to naredi. On je vedel, da je ljudem še posebno primanjkovalo Ljubezni in da so bili šibki ter brez moči. Čeprav je bila v njih ravno tako nastanjena drobna iskra Ljubezni, zato so bili oni tudi sposobni ljubiti, pa so bili oni kljub temu nejevoljni ljubiti, ker je bila ona zadušena s strani Mojega nasprotnika... kateri je rastoče vse bolj stimuliral njihovo sebično ljubezen in preprečeval nesebični Ljubezni, da se prebije. Zaradi tega je Jezus ljudem s primerom pokazal življenje Ljubezni... Jezus je Njegova bližnja ljudska bitja obravnaval edino z Ljubeznivostjo. On je ozdravljaj njihove bolezni; On jih je potolažil in pomagal tam, kjer je bila pomoč potrebna... On je bil nesebičen in vedno pripravljen olajšati usodo ljudi na Zemlji...

On jih je podučil, zakaj bi morali živeti življenje Ljubezni. On jih je opozoril o posledicah brezčutnega načina življenja, kakor jim je tudi ponovno pokazal učinke življenja Ljubezni in Osebnostno zagotovil dokaz tako, ko je bil sposoben za velike uresničitve moči: ozdravljanje bolnih in z izvajanje čudežev z vrlino Njegove nenehno rastoče Ljubezni... On je bil namreč tesno zedinjen z Bogom, Samo Večno Ljubeznijo... In glede na to je Jezus poučeval ljudi, da vzpostavijo vezo z Bogom, njihovim večnim Očetom, kar pa se lahko zgodi edino preko Ljubezni in preko iskrene molitve...

Vse to pa je ljudem postalo tuje in samo nekaj ljudi je živelo življenje Ljubezni. Vendar pa so oni kmalu prepoznali Jezusa kot obljubljenega Mesijo; oni so v Njem prepoznali Očeta... Ta Ljubezen je v njih prižgala majhno svetlobo, katera pa je bila naknadno nahranjena preko Jezusovega učenja in je povzročila, da se tema umakne... In ta doktrina je imela namen, da se razširi med ljudsko raso. Zaradi tega je On Osebnost

podučil učence, ko jih je poslal v svet z napolnilom, da oznanjajo Njega, Njegovo delo Odrešenja in Evangelij Ljubezni, ker mora biti ljudem pokazana pravilna steza, katera vodi v večno življenje...

Jezus torej ne bi bil nikoli sposoben uresničiti tega Dela Odrešenja, da On ni bil poln Ljubezni. Vendar pa Ljubezen doseže vse; za Ljubezen ne obstaja nikakršnih omejitev... zanjo ni ničesar nemogoče. Ničesar ni, kar Ljubezen ne bi mogla premagati... ker kot ljudskemu bitju bi bilo nemogoče preživeti takšen obseg trpljenja in bolečine, kakršne so Mu bile zadane... Vendar pa Mu je moč Ljubezni pomagala, da postane zmagoslaven... po vrlini Njegove Ljubezni je On pretrpel najhujše trpljenje in mučno smrt na Križu, in ko je bilo delo uresničeno, je samo predal Njegovo življenje...

Edino takrat je bilo za osebo mogoče, da se osvobodi nasprotnika, kateri ga je držal v suženjstvu, vse dokler krivda greha ni bila odrešena... Edino po Jezusovem križanju so bili ljudje sposobni rotiti za moč in okrepitev od Jezusa Kristusa, v katerem je Sam Bog kot Večna Ljubezen umrl... Ljudje niso prepuščeni na milost Božjemu nasprotniku in njegovi uporabi moči; oni se lahko od njega ločijo, če prosijo Jezusa za pomoč in preko življenja Ljubezni dosežejo moč, da izpolnijo Božjo voljo.

Zaradi tega je v zemeljskem življenju najpomembnejše to, da je ljudem oznanjan Evangelij, kateri od ljudi razmika gosto temo in jim dovoljuje, da najdejo vero v Jezusa Kristusa kot Božjega Sina in Odrešenika sveta, in kateri bo vedno podaril moč, da zemeljsko stezo dovršijo z uspehom... Ljubezen je namreč moč; brez Ljubezni oseba ostaja šibka in ne more doseči njegovega cilja, zaradi katerega živi na Zemlji... Kakor obenem tudi brez Ljubezni ne more biti svetlobe na tej Zemlji; ona je namreč področje Božjega nasprotnika, kateri razprostira gosto temo s ciljem, da bi preprečil prepoznavanje in priznavanje Boga, in da ne bi izgubi njegovih pristašev, toda kateri pa je na svetlobi lahko prepoznan kot sovražnik...

Kjer je oznanjana Ljubezen, tam je lahko obenem tudi prebujena vera v Jezusa Kristusa, samo če so se ljudje pripravljene podrediti zapovedim Ljubezni. In tako morajo delavci v Gospodovem vinogradu marljivo delati in širiti Božjo Besedo, katera pa bo vedno sestavljena iz Božanskih Zapovedi Ljubezni. Oni morajo biti namreč obveščeni o dejstvu, da jim bo edino Ljubezen prinesla duhovni napredek; da jim bo edino Ljubezen podarila moč, da zase dosežejo napredek in da jim Ljubezen obenem tudi podarja svetlobo, katera pa razodeva obsežno znanje, da bodo tako oni zavestno potovali po njihovi zemeljski stezi... zavedajoč se njihove naloge in cilja... in naredili vse, kar je v njihovi moči, da stremijo k njemu... Čim oni prepoznajo Jezusa Kristusa in čim oni vedo, da je v Jezusu Kristusu Sam Bog uresničil delo Odrešenja in se Mu potem zavestno izročijo, bodo oni osvobojeni od njihovega izvirnega greha, obenem tudi dosegli cilj na Zemlji: končno zedinjenje z Bogom in Očetom večnosti. AMEN

†
.....
*Jezus je živel življenje kot primer ljudem...
Pomembnost privrženosti Jezusu...*
.....
†

Bertha Dudde, št. 8331, 18. november 1962

JEZUS JE ŽIVEL ZA PRIMER LJUDEM...

Življenje človeka Jezusa na Zemlji je bilo neprestano služenje v Ljubezni. On je namreč želel ljudem dati primer pravilnega načina življenja, da bi jih spodbudil, da Mu sledijo in da tako pridejo do blagoslova učinka življenja Ljubezni... On Sam je bil izpolnjen z Ljubeznijo, ker je On Ljubezen prinesel s Seboj iz kraljestva svetlobe, iz katerega se je Njegova duša spustila na Zemljo... On ni bil obremenjen s prvobitnim grehom, kateri pa je bil sestavljen iz tega, da so se bitja povsem odrekla njihove Ljubezni in da so ona zavrnila sevanje Ljubezni njihovega Očeta večnosti... On je bil pristno zedinjen z Očetom in On je obenem tudi neprekinjeno prejemal Njegovo sevanje Ljubezni, in zato je Ljubezen prinesel s Seboj na Zemljo... Toda zaradi Svoje Ljubezni je On ravno tako vedel, kaj za ljudi pomeni pomanjkanje Ljubezni... On je vedel, da so bili oni brez Ljubezni zatemnjenega duha in da so zato tudi popolnoma pripadali tistemu (*Satanu*), kateri je povsem brez Ljubezni in kateri jih je spodbujal na Bogu nasprotno postopke (*akcije*)... In On je obžaloval veliko ljudsko bedo... On je vse ljudi privlačil v polje Njegove Ljubezni in On jim je služil s sprejemanjem na Sebe vse zemeljske težave tistih, kateri so Ga obkrožali, ko jih je ozdravljaj njihovih bolezni in jih osvobajal njihovih šibkosti ter njihovih nepopolnosti... Vendar pa je on na Sebe sprejel tudi duhovno težavo, ko jih je poučeval in si prizadeval, da ljudi uvede v Resnico; da bi iz njih odgnal temo... da bi jim razložil, da se k Bogu lahko vrnejo samo preko Ljubezni... On je namreč vedel, da moral On uresničiti delo Odrešenja, da bi padlim bratom omogočil ponovno vrnitev k Bogu, kar pa se brez Njegove smrti na Križu, kot plačila (*ukinitve*) njihove prvobitne krivde ne bi moglo nikoli več zgoditi. Toda delo Odrešenja je bilo za ljudi lahko edino učinkovito, če so oni sedaj ravno tako živeli življenje Ljubezni; oni so namreč edino preko tega lahko ponovno prišli do svojega izvornega bitja (*stanja popolnosti*)... ker je edino Ljubezen omogočila približevanje k Bogu, kot večni Ljubezni... Zato jih je On nenehno poučeval; vsebina Evangelija pa je sestavljena iz Božanskega učenja Ljubezni... zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega... katerega pa so Njegovi učenci morali ravno tako razdeliti v svetu... Zaradi tega se morate vi napotiti po poti privrženosti Jezusu... Vi bi morali živeti življenje Ljubezni, kakor tudi potrpežljivo na sebe vzeti mero trpljenja. Namreč zemeljska pot Jezusa je bila

neizmerno mučna. In On je že prej vedel, kako veliko trpljenje Ga čaka, vendar pa je vseeno v svobodni volji prehodil to pot... On je namreč prišel na Zemljo, da za Njegove padle brate naredi ogromno spravo (*zadoščenje*) z Očetom. Ta krivda greha je bila lahko odkupljena edino preko nenavadne poti trpljenja, katero pa je človek Jezus dejansko prehodil... Vendar pa Mu je Ljubezen v Njem dala moč za to... On je bil izpolnjen z Božansko Ljubeznijo; Njegovo telo je v sebi nosilo večno Ljubezen... In tako je On obenem tudi nenehno od Njega prejemal moč, katera Ga je usposobila, da uresniči delo Odrešenja. Sam Bog je bil v Njem. Njegova duša je bila svetlobna duša, in Zemlji je pripadalo samó telo, katero pa je v sebi še vedno nosilo nezrele substance, katere je človek Jezus poduhovil preko Svojega življenja Ljubezni in končno preko Svojega trpljenja ter umiranja na Križu... Zato je On živel kot primer ljudem, po katerem pa so vsi ljudje lahko živeli z Njegovo pomočjo oz. čim so bili oni (*od*)rešeni preko Jezusa Kristusa in prejeli odpuščanje dolga (*krivde*)... Namreč brez tega Odrešenja so oni prešibki, da bi živeli kot privrženci Jezusa. Oni nočejo prakticirati Ljubezni niti biti pripravljene prenašati trpljenje, ker jih še vedno bremeni prvobitna krivda. In tako so oni pod vplivom nasprotnika, kateri je povzročil njihov padec v brezno... Kdor je torej pripravljen iti po poti privrženosti Jezusu, Ga on obenem tudi prizna za Božanskega Odrešenika. In ta je prinesel svojo krivdo pod Križ; on od Njega prosi okrepitev volje, ker bo on izkoristil milosti, katere je zanj dosegel človek Jezus s Svojo smrtjo na Križu. In njegova duša bo preko Ljubezni in trpljenja obenem tudi dozorela... Ona bo sedaj... kot osvobojena svoje prvobitne krivde lahko tudi zavrgla celotno nečistočo, kar pa dosežeta edino Ljubezen in trpljenje... Namreč Jezus ni zaman izrekel Besed: »**Vzemite na sebe svoj križ in Mi sledite...**« (*Matej 16:24*). On je bil pred vami kot Nositelj Križa, vi pa Mu morate slediti. On je moč za Njegov Križev pot vzel iz Ljubezni, Katera je prebivala v Njem... Vi ljudje lahko kadarkoli uporabite Jezusovo Ljubezen in Njegovo moč, ker je On Sama večna Ljubezen, Katera se je nastanila v Njegovem telesnem ovoju; Katera pa je ta ovoj povsem poduhovila in ga prosvetlila (*prežela s sevanjem*), da bi Sama Sebe naredila vidno bitjem, katera so nekoč nastala iz večne Ljubezni in želela videti Boga... Torej človek se mora preko Ljubezni oblikovati v to stanje, katero je bilo na začetku njegovo lastno... On mora narediti ponovno preobrazbo v Ljubezen, vse dokler prebiva na Zemlji. On pa to lahko naredi edino, če najde njegovo pribežališče v Jezusu Kristusu... če Mu on sledi in gre po poti Ljubezni in trpljenja. AMEN

POT ODREŠENJA... POT LJUBEZNI... JEZUS KRISTUS...

Pot odrešenja je pot, po kateri je hodil Jezus Kristus; kateri je na Zemlji uresničil veliko Poslanstvo, da bi za vse ljudi preteklosti, sedanosti in prihodnosti osvobodil pot k Bogu, vsemogočnemu Stvarniku neba in Zemlje. To poslanstvo je bilo tako pomembno zaradi tega, ker se je moral On kot človek boriti z enakimi nasprotnimi močmi (*silami*), kakor vsak drugi človek. Vendar pa je On vseeno priskrbel dokaz, da jih je možno premagati z uporabo pravega orožja. On namreč tega dela ni uresničil kot Bog, čeprav pa se je tekom Njegove aktivnosti poučevanja v Njem manifestirala Božanska moč v vsej polnosti. Toda da bi dosegel to moč, je moral On zgolj kot človek uspešno izpeljati to borbo. In tako je On tudi priskrbel dokaz za to, da človek lahko pride do polnega posedovanja Božanske moči in modrosti; obenem pa je tudi pokazal pot, katero je On Sam prehodil... pot Ljubezni, katera vodi v zedinjenje z Bogom in preko tega tudi do posedovanja svetlobe ter moči v vsej polnosti. Človek Jezus je živel povsem po Božji volji in celotno Njegovo prizadevanje je bilo usmerjeno v to, da se približa Očetu, Katerega je On (*pre*)poznal. Ljubezen do Očeta Ga je izpolnjevala in se kazala v Ljubezni do bližnjih; namreč srce, ki je polno Ljubezni, ne more nikakor drugače, kot da vse privabi v območje svoje Ljubezni, ker ono ni sposobno za nikakršne Ljubezni nasprotnne občutke. Ljubezen je bila torej orožje, katero je On uporabljal v borbi proti silam, katere so Ga hotele pripeljati do padca. Ljubezen je namreč darovalec moči, tako da On ni mogel nikoli podleči, ker se je On preko Ljubezni dejansko boril proti sovražniku skupaj s Svojim Nebeškim Očetom in zato je On moral doseči zmago. Nihče se ne more upreti Ljubezni, ker je ona izvorna moč, iz katere je nekoč nastalo vse, ravno tako tudi Božji nasprotnik; zaradi česar pa mora biti močnejša od vsega in premagati tudi tistega, kateri jo ne želi priznati... Človek Jezus je šel po poti Ljubezni, katera je vodila naravnost k Bogu... Zato jo je On odprl in osvobodil za vsakega človeka, ker gre sedaj lahko vsakdo po njej z gotovostjo, da bo prišel do cilja. Edino ona je pot odrešenja; edino ona je edinstvena pot, na katero sovražnik duš ne stopa. Na kateri je človek varen od vseh napadov, ker je na poti Ljubezni v spremstvu Jezusa Kristusa Osebnost, kateri je njegov zanesljivi vodič in ga skrbno čuva od ponovnega padca oz. da ne zaide s prave poti. Kdor Mu sledi, on hodi istočasno z Njim in mora tako obenem tudi doseči svoj cilj. On je za vse ljudi dobil bitko z Božjim nasprotnikom... On od tistih, ki Mu želijo slediti, ravno tako zahteva, da se borijo proti njemu oz. da uporabijo orožje Ljubezni, s katerim pa ga edino lahko premagajo. In zato pot odrešenja ni nič drugega, kot samo pot Ljubezni do Boga in bližnjega. Namreč preko Ljubezni se človek osvobaja izpod sovražnika svoje duše, preko Ljubezni on nad njim pridobiva moč (*oblast*), preko Ljubezni je on nenehno prejemnik Božje moči in preko Ljubezni on vzpostavlja enotnost z Bogom, Sámó večno Ljubeznijo... Potem pa je Njegova duša našla ozdravitev od zla, katero jo je oklepalo preko greha; preko

nekdanjega odpadništva od Boga, katerega krivec je Njegov nasprotnik, ker je bil brez Ljubezni. Potem pa je njegova duša ponovno zedinjena z večno Ljubeznijo, ker jo je Jezus Kristus Osebnopripeljal blizu Praizvora moči; ona se je kot resnični otrok vrnila v Očetovo Hišo, ker je ona hodila po pravilni poti odrešenja, katero ji je pokazal On Osebnop. AMEN

Bertha Dudde, št. 5577, 14. januar 1953

BOŽJI DUH V ČLOVEKU JEZUSU... PRIVRŽENOST...

Vi ljudje ste lahko izpolnjeni z Božanskim Duhom, če živite kot privrženci (*kot da oponašate*) Jezusa... On kot človek ni bil drugačen od vas. Njegovo življenje je bila samo bitka in borba proti željam, katere pa je On občutil tako, kot tudi vi, vendar pa jih je iz Ljubezni do Mene želel obrzdati. Njegovo življenje je bilo življenje v Ljubezni do bližnjega, za katerega je vedel, da je v stiski in kateremu je želel pomagati. To, kar je On uresničil, pa bi lahko uresničili tudi vi (*Janez 14:12*), če bi Mene Samega resnično v vsej polnosti sprejeli v vas. Njegova duša je bila dejansko iz kraljestva svetlobe, vendar pa se kot takšna ni prepoznala, preden človek Jezus ni bil prežet z Mojim Duhom Ljubezni. Včasih je Moj Duh sicer govoril preko Njega; takrat je človek Jezus govoril na nadnaraven način in navduševal ljudi... Vendar pa čim bi se Moj Duh ponovno umaknil, se je Jezus počutil kot človek, kakor vi. In zaradi njegovega včasih najbolj bistrega stanja, je bil On zmeden in preplašen. On je bil zaprt, vendar pa vedno usmerjen k Meni v vse bolj globoki Ljubezni, katera pa Mu je potem obenem tudi dajala svetlobo za Njegovo zemeljsko nalogo... Človek Jezus se je moral boriti z vsemi silami, katere so bile proti Njemu; On je moral izkusiti in pretrpeti vse tisto, kar edino človek lahko trpi, ker vam je On pripravil pot, po kateri se morate napotiti, kar pa z Njegovo pomočjo tudi lahko naredite. Njemu Osebnop Sem Jaz pomagal z Mojo močjo Ljubezni, za katero pa je On nenehno prosil in jo preko Njegovega življenja Ljubezni tudi Sam pridobival. In ta neobičajna dostava Ljubezenske moči Ga je usposobila, da uresniči delo odrešenja... Vi ljudje bi lahko ravno tako uresničili nenavadne stvari, če bi si sami preko Ljubezenskega delovanja želeli prisvojiti Mojo Ljubezensko moč. Vendar pa vam primanjkuje volje, katera je bila v človeku Jezusu razvita na izjemno močen način, vendar pa ponovno edino zaradi Ljubezni, katero je On razvil v Sebi. Njegova duša, kot svetlobna duša je doživljala veliko duhovno bedo okolice. In Njegova volja, da pomaga, je bila zaradi tega tako močna in je spodbujala človeka Jezusa na delovanje v Ljubezni... In vi ljudje vidite okoli sebe duhovno in zemeljsko težavo, in če želite pomagati se vam bo obenem pridružila tudi moč... ker bo upoštevana volja. Vi bi lahko lahko ravno tako polni Božanskega Duha, ker bi vam vsako delo Ljubezni lahko prineslo Mojo Ljubezensko moč in tako bi Moj duh lahko postal aktiven v vas. Od vas se

dejansko ne bi zahtevalo, da sledite Jezusu, če le to ne bi bilo uresničljivo. Vedno znova je namreč potrebno poudariti, da je Jezus prehodil Svojo pot na Zemlji kot človek in da so bile vse Božanske značilnosti Njegova zasluga, katere pa je dosegel kot človek in da Mu ni Božanstvo določalo Njegove življenjske poti, ampak da je človek Sebe podredil Božanstvu... pravilno dojeto: da Me je Ljubezen človeka Jezusa spodbudila na neomejeno izražanje Ljubezni, ker Sem proti Ljubezni nemočen, ker Sem Jaz Sam Ljubezen večnosti... Človek Jezus je Mene Samega osvojil z Menoj; On je naredil to, kar bi Jaz Sam moral narediti... po čemer je hrepenelo Moje izvorno Bitje... da omogoči delovanje Ljubezenske moči... In vsak človek, kateri deluje v Ljubezni, Me prisiljuje, da Se izražam... Vendar pa je ta prisila najsrečnejši občutek za Mene, kateri bi Se vedno želel darovati. Vendar pa Se lahko dam samo v skladu z Mojim Zakonom večnosti tam, kjer k Meni prihaja Ljubezen. Ljubezen mora bitje zediniti z Mano; potem je ono izpolnjeno z Mojim Duhom, Mojo močjo Ljubezni. In ono potem lahko deluje v Meni in z Mano; potem se je človek napotil po poti privrženosti Jezusu, katera pa vodi v zedinjenje z Mano. AMEN

..... †
Verovanje v Jezusov obstoj...

Bertha Dudde, št. 6485, 26. februar 1956

VEROVANJE V JEZUSOV OBSTOJ...

Jezusovo življenje na Zemlji je pogostokrat vprašljivo, če ne povsem dvomljivo; kakor je sprejeti ali pa zavrniti Njega obenem tudi nek izraz svobodne volje. Celó verniki nimajo dokaza, vendar pa oni v njega ne dvomijo, ker jim je Resnica potrjena odznotraj... kar pa bi se lahko zgodilo vsakemu ljudskemu bitju, da oni niso premišljeno nadaljevali z zoperstavljanjem Bogu. Zahteva se verovanje v Jezusa Kristusa kot Odrešenika sveta... zaradi tega se za to ne more dati nikakršnega dokaza.

Ker torej ni druge poti do sreče, razen preko Jezusa Kristusa, je ravno ta problem Kristusa preizkušanje ljudske volje... Božji nasprotnik uporablja neko izjemno učinkovito orožje, tako ko v ljudsko srce vstavlja dvome glede Jezusovega obstoja (*življenja*). In vsakdo, čigar volja je še naprej Bogu nasprotna, bo takšen dvom tudi sprejel. Toda ljudje, katerih odpor do Boga je že bil oslavljen ali popolnoma zavrnjen, pa ga bodo ravno tako odločno razpršili. Vendar pa bi vsako ljudsko bitje lahko

razpršilo takšne dvome, ker celo najvišje racionalno obdarjena oseba ne more zavreči vsakega namiga (*informacije*), vseh učenj in samega krščanskega učenja, kot da so »padli iz vedrega neba«... in glede na to obstaja veliko več dokumentacije v prid, kot pa proti...

Vernik ne potrebuje nikakršnega nadaljnega dokaza, ker je »izlivanje Duha«, katero je bilo ljudem obljubljeno s strani Jezusa, nek takšen dokaz, da kakršenkoli dvom postane neveljaven (*ničen*). Vendar pa ta dokaz ne more biti dan neki neverni osebi, ker prosvetljenje preko duha najprej potrebuje vero v Jezusa Kristusa, katera pa je preko Ljubezni postala živa vera... Ljudje, ki ne verujejo v Jezusov način življenja na Zemlji, so popolnoma zamračenega duha: oni ne odkrivajo (*ne razumejo*) nikakršnih soodvisnosti, oni na vse gledajo s povsem svetovnimi očmi, oni nimajo nikakršnega duhovnega življenja in njihovemu načinu življenja bo primanjkovalo nesebične Ljubezni... katera pa bi rezultirala v zanesljivem duhovnem prosvetljenju. To so ljudje, ki se naslanjajo na njihov bister razum, kateri pa je bil zajet s strani Božjega nasprotnika (*Satana*), in on zagotovo ve, kako povečati takšno ljudsko zavračanje Jezusa Kristusa in Njegovega dela Odrešenja. Vendar pa tisti, ki zanikajo Kristusa, ne bodo nikoli verovali v življenje po smrti in njihovo življenje, njihova razumska aktivnost se bo vedno nanašala edino na njihovo zemeljsko življenje. In oni se bodo zelo trudili, da bi drugim ljudem dokazovali, da je verovanje v Jezusa Kristusa neka iluzija... Ne bo jim namreč dovolj njihovo lastno stališče, ampak ga bodo poizkušali prenesti tudi drugim ljudem. To pa je ravno tako vpliv Božanskega nasprotnika, ker je »odrešenje preko Jezusa Kristusa« tisto, katero mu odvzema privržence. In on bo naredil vse, da spodkoplje vero v Jezusa Kristusa.

Ti, ki zanikajo Kristusa, so pod njegovo (*Satanovo*) kontrolo... in oni na Zemlji delajo edino za Satana... česar pa oni torej ne bodo razumeli, v kolikor niso dosegli duhovnega znanja... vendar pa je to najprej posledica vere v Jezusa Kristusa in Njegovo delo Odrešenja, kar pa zagotavlja delovanje Njegovega Duha v osebi... Borba med svetlobo in temo besni do takšnega obsega, da vi ljudje tega sploh ne bi mogli verjeti... In ker je odrešenje možno edino preko Jezusa Kristusa, bo Božji nasprotnik ravno to odrešenje poizkušal ovreči; on bo prikazal problem Kristusa kot nedokazljiv in tako poizkušal odvrniti ljudi od njihove vere v Njega... In on bo vedno znova našel ljudi, kateri lahko sledijo njegovim miselnim idejam, katerih bister razum jih je naredil prevzetne in kateri zaradi tega želijo razumsko analizirati nekaj, kar pa je lahko dojemljivo edino po poti vere in Ljubezni. Namreč, kjer Božji Duh ne more delovati, tam ljudski razum sprejema napačne zaključke... in slednji se nahaja v neprehodnem mraku (*temini, temi*)... on se namreč izogiba edini stezi, katera bi ga vodila do svetlobe... stezi preko Jezusa Kristusa, stezi vere in Ljubezni... Resnice in življenja.

AMEN

VERA V POSLANSTVO ČLOVEKA JEZUSA...

Da bi se lahko verovalo v Jezusa Kristusa in Njegovo delo Odrešenja, v Poslanstvo človeka Jezusa in uresničitev le tega ne zadostujejo znanstvena raziskovanja ali razumsko pridobljeno znanje; Njegovo Poslanstvo je bilo namreč duhovno, vendar pa se duhovnosti ne more razumsko dognati oz. dokazati. Človek Jezus je torej tako, kot vsak drugi človek hodil po Zemlji, ker se celo v tiste nenavadne pojave, kateri so spremljali Njegovo rojstvo, lahko edino še veruje... O njih se lahko danes, kakor tudi takrat da naravno razlago s strani nasprotnika, v kolikor so za takšne pojave še prisotni verodostojni dokazi. To je bilo torej ravno tako s strani Mene tako načrtovano, ker ravno vera v Njega in Njegovo delo Odrešenja ne sme biti prisilno dosežena, ampak mora biti to stvar svobodne volje vsakega posameznega človeka. To vero pa se lahko doseže pod določenimi pogoji, in ona bo, vse dokler obstaja Zemlja, vedno znova zahtevala te pogoje... ravno zaradi tega, ker se gre za duhovno dozorevanje duše, končno osvobajanje od Mojega nasprotnika. Ljudje so bili lahko vedno uvedeni v znanje, katerega najpomembnejša vsebina pa je ravno delo odrešitve Jezusa Kristusa... in za ljudi bo vedno mogoče, da dosežejo živo vero v tisto, kar pa se bo vse bolj goreče zavračalo, kot da je legenda; za kar pa se ravno tako ne more nikoli dati takšnega dokaza, kateri bi človeka prisilil, da veruje v Jezusa Kristusa...

Jaz bom vedno znova med ljudmi deloval v Duhu... vendar pa tovrstno delovanje Duha ne bo moglo biti nikoli popoln dokaz za bližnje. V duhovno znanje se bo vedno lahko samo verovalo in bo dojemljivo s strani tistih ljudi, kateri sami stremijo k duhovnosti; kateri v sebi budijo svojega duha v življenje in kateri potem dejansko ne potrebujejo več nikakršnega dokaza, vendar pa so vseeno izpolnjeni z notranjim prepričanjem. Tisti, ki k tem vprašanjem, katera se tičejo Jezusa Kristusa in Njegovega dela Odrešenja, pristopajo razumsko, se izgublajo v množici misli in ne najdejo izhoda. On si namreč vedno prizadeva dojeti samo to, kar je ljudsko; on vsako pretehtava za ali proti, tako da navsezadnje ostaja v enakem neznanju kakor prej... Ker celo, če on najde dokaze za obstoj človeka Jezusa, za razloge Njegove obsodbe in Njegove sramotne smrti na Križu... pa vse dokler on ne pozna duhovnih motivov Njegovega obstoja na tej Zemlji... vse dokler on ne veruje, da Sem Jaz Sam v tem človeku želel ustvariti in Sem tudi ustvaril vezo s celotnim človeštvom, vse dokler njemu popolnoma primanjkuje duhovnega znanja, pa bo on ravno tako povsem nezainteresiran, da dokaže zemeljsko življenje človeka Jezusa ali da poizkuša razložiti Njegovo zemeljsko delovanje, ker je za tovrstne ljudi tudi povsem nepomembno, ali je On živel na Zemlji ali ne in ali je Njegov obstoj lahko zgodovinsko dokazan...

Edino odločujoče je prepoznati Jezusa Kristusa kot Božanskega Odrešenika, kot Mojega Odposlanca, kateri je Meni Samemu služil kot (*telesni*) ovoj... Toda v to skrivnost ni mogoče prodreti po razumski poti, pa čeprav je zelo lahko dojemljiva ljudem, kateri hrepenijo po Meni in kateri spoštujejo Moje lahke zapovedi Ljubezni. Oni bodo prebudili Duha v sebi, kateri jim daje svetlobo glede vsega, še posebno glede dela Odrešenja. In zato je v vsakem trenutku mogoče pridobiti popolno razlago o Edinemu, kateri mora biti priznan kot »Božji Sin in Odrešenik sveta«... Kateri mora biti zato priznan, ker je On zakril Mene Samega, in zato je priznavanje Njega obenem tudi priznavanje Mene Samega, za kar pa ste Me nekoč prikrajšali in ste zaradi tega padli stanje brez (*spo*)znanja. Človek Jezus je s Svojim zemeljskim življenjem izpolnil Poslanstvo: odrešiti vaš nekdanji greh. Vse dokler to Poslanstvo človeka Jezusa ne bo prepoznano, do tedaj človeku ravno tako primanjkuje žive vere v to; on ostaja nespremenjen v tem stanju brez (*spo*)znanja, kakor mu obenem tudi ni mogoče razumsko spremeniti tega stanja... Toda čim on začne vse gledati z duhovnega stališča... kar pa zahteva življenje Ljubezni, zvesto Mojim zapovedim... bo on tudi prejel razlago za vse dogodke tekom Jezusove zemeljske hoje. Res je, da tudi tedaj ne bo mogel ničesar »dokazati«, vendar pa bo odznatraj popolnoma prepričan, da misli pravilno... On bo potem živo veroval, in potem ga misleci ne glede na to, kako prefinjenega uma so, ne bodo mogli odvrniti od njegove vere, ker mu potem pomaga Jezus Kristus Oseбно; potem Njegov duh deluje v njem, kakor Sem Jaz obljudil... Potem je volja človeka usmerjena k Meni Samemu v Jezusu Kristusu, in on jasno ter bistro spoznava to, kar drugim še ostaja skrito. AMEN

Bertha Dudde, št. 7250, 8. januar 1959

DOKAZ JEZUSOVEGA OBSTOJA NA ZEMLJI...

Vsako ljudsko bitje ima priložnost odkriti skrivnost Božjega učlovečenja in vsako ljudsko bitje bo potem obenem imelo tudi dokaz Jezusovega obstoja, kateri mu bo razodet kot Božji Sin in Odrešenik sveta, kar pa bo naredilo, da je vsak drugi dokaz nepotreben. In vsakdo, ki je končno razumel učlovečenje Boga, ravno tako ve, da je in zakaj je vera nujna; zakaj dokaz ni želen ampak je nezaželen za proces razvoja duše, kateri pa je razlog človekovega življenja na Zemlji.

Dejstvo, da Se je Bog utelesil v Jezusu Kristusu, v človeku Jezusu je in tudi ostaja onstran verovanja za ljudi, kateri nimajo nikakršne duhovne povezanosti in kateri ne poznajo duhovnega hrepenenja... In zaradi tega mora biti »duhovno hrepenenje« dojeta kot »proces razvoja duše«, kateri pa zemeljsko življenje ni bilo dano kot samo po sebi cilj, ampak kot sredstvo do cilja. Zaradi tega vsakdo, ki ni duhovno motiviran,

tudi ni »prebujen« oz. njegovo presojanje je bolj pod vplivom zmote kot pa Resnice; on bo prej sprejel zablode in jih smatral za Resnico, in Čista Resnica se mu bo zdela nesprejemljiva... to pa ravno zaradi tega, ker je njegov duh še naprej mračen; kar pa se ne nanaša na njegov razum, ampak na duhovno iskro znotraj človeka, na Božanski del. Ta oseba ne bo sprejela zgolj duhovnih vzrokov, tako da bo zaradi takšnega duhovnega vzroka Božje učlovečenje onstran njegovega razumevanja. Vendar pa je bilo ono resnično: Sam Bog Se je utelesil v ljudskem bitju, in to ljudsko bitje je bil Jezus, Marijin sin, kateri je bil spočet s strani Božjega Duha. Nič ni bilo dovoljeno, da se zgodi, kar bi ljudi prisililo na verovanje, in celo Jezusovo rojstvo je bilo podrejeno ljudskemu zakonu, vendar pa spočetje ni bilo... Ljudje ne bi smeli biti tako prevzetni (*oholi*), da v dvomijo v to, ko razmišljajo o tem, da so vsa ljudska bitja, kakor tudi celotno stvarstvo nastali iz Božje moči; tako da je bilo za to moč dejansko mogoče, da kot rezultat Njegove volje ustvari ljudsko bitje.

Vendar pa je to rojstvo brez spočetja imelo tudi duhovne razloge, katere pa nek prebujeni duh lahko dejansko zlahka razume. Torej ljudsko bitje mora vedeti, da so za celotno delo stvarstva obstajali duhovni razlogi, kateri pa so bili utemeljeni na svobodni volji prvo-ustvarjenih duhovnih bitij in da ta svobodna volja ravno tako igra vlogo v obstoju ljudskega bitja... prvo-ustvarjenega izvornega duha... katera pa je bila pomembna in obenem tudi daje razlago, zakaj se ne more najti nikakršnega oz. se lahko najde samo majhen dokaz za obstoj Jezusa, človeka; namreč ljudsko bitje ne sme biti prisiljeno na nikakršna sredstva glede zavzemanja pozitivnega ali pa negativnega stališča do Jezusa Kristusa, Božanskega Odrešenika. Njegovo stališče mora biti rezultat popolnoma svobodne volje, ker le ta edina odloča o duhovnem preporodu ljudskega bitja v prvo-ustvarjeno bitje, kar pa je namen življenja ljudskega bitja na Zemlji.

Karkoli je možno dokazati, prisiljuje voljo... Niti ena oseba ne more biti prisiljena odločiti se glede ponovnega doseganja prejšnje popolnosti prvo-ustvarjenega bitja, kar pa je namen in cilj celotnega dela stvarstva. Zato mora oseba najprej imeti znanje o poreklu in cilju vsega v obstoju, glede pomena in namena stvarstva in vseh ustvarjenih bitij znotraj njega. Vendar pa on ne bo nikoli sposoben pridobiti tega znanja iz knjig. Ono mu mora biti dostavljeno preko Božjega Duha, kateri je Sam večna Resnica. On namreč zahteva pogoje, katere pa bi vsi ljudje lahko zagotovo izpolnili, čeprav pa jih je le malo, ki to želijo... Kljub temu pa se Božji Duh lahko izrazi edino tam, kjer so izpolnjeni ti pogoji: živa vera v Boga, katera pa lahko zaživi samo preko Ljubezni in zavestna prošnja za Božjo Resnico v resnični veri, da bo od Njega prejel Resnico... In ona bo osebi dana, ker je Božji Duh sedaj v stiku z duhovno iskro, katera je del Njega v ljudskem bitju, in oseba bo podučena preko duha...

Vsakdo, ki ne more oz. ne želi tega verovati, ne bo nikoli dosegel modrosti, svetlobe znanja... Vendar pa bodo najbolj čudežna razodetja razodeta vsakomur, kdor veruje. On bo videl blesteče in jasno tisto, kar je za ostale ljudi nedojemljivo. On bo sposoben razumeti vse soodvisnosti, in problem Božjega učlovečenja v Jezusu bo rešen na tako prekrasen način, da on ne bo potreboval nikakršnega nadaljnjega dokaza. Vendar pa bo vseeno sposoben vse zaznati (*percipirati*) bolj jasno, kot pa bi to najbolj izostren razum lahko. Potem pa je časovna doba med Jezusovim življenjem na Zemlji in sedanostjo za nekega prebujenega duha nepomembna, ker Jezusovo življenje ni bil nek dogodek namenjen za določeno skupino ljudi, ampak je bil namenjen vsem ljudem preteklosti, sedanosti in prihodnosti...

Vsi ljudje bodo vedeli o Jezusovem življenju. Toda oni ne potrebujejo dokaza za Njegov obstoj, če je njihov duh prebujen. Vendar pa bi bil brez prebujanja duha celo najbolj jasen dokaz brezkoristen za doseganje zrelosti duše, ker vera na temelju dokaza ni vera, katera spoštuje svobodno voljo, in edino svobodna volja je vzeta v poštev. Razum nima nikakršnega ali pa ima zelo majhen pomen za prebujanje duha znotraj ljudskega bitja... Slednje je rezultat življenja Ljubezni, življenja nesebične Ljubezni do drugih ljudi. Zato je raziskovanje najbolj globokih skrivnosti neustrezno za goreče razumske aktivnosti, ampak je edino ustrezno za tiste, ki vršijo Božje Zapovedi, katere je človek Jezus poučeval na Zemlji: »**Ljubite Boga iznad vsega in vašega bližnjega kakor samega sebe...**« (Matej 22:36-40). Rezultat izpolnjevanja teh Zapovedi je najzanesljivejši in najbolj očitni dokaz Jezusovega obstoja, ker bo potem Božji Duh vodil osebo, da najde Resnico in mu bo obenem tudi razložil vse soodvisnosti, česar pa ljudski razum ne bi bil nikoli sposoben uresničiti. AMEN

Bertha Dudde, št. 8634, 3. oktober 1963

ZGODOVINSKI DOKAZ O JEZUSU IN NJEGOVEM DELU ODREŠENJA NE OBSTAJA...

Ljudje na Jezusovo smrt na Križu na splošno gledajo kot na povsem svetovni dogodek pod pogojem, da najprej sploh verujejo v Njegov obstoj. Oni Njegovo smrt smatrajo kot izvršitev sodbe proti hujskaču; oni Ga predstavljajo kot sodni primer, utemeljen na nekem prekršku zoper oblasti s strani človeka Jezusa. Ti ljudje pa ravno tako ne morejo prejeti odrešenja preko Njegovega križanja, ker oni ne verujejo, da je On umrl zaradi pokore težkega greha, kateri pa obremenjuje vsako osebo (*tukaj se ne misli na Adamov greh, ampak na odpadništvo prvobitnih angelov; glej Knjižice št. 15, 39, 40, 61 in 66*); od katerega pa je lahko osvobojen vsakdo, kdor veruje v Njega in Njegovo delo Odrešenja.

Zaradi tega, vse dokler ljudje nimajo znanja o razlogih za delo Odrešenja, vse dokler se ne zavedajo ogromnega izvirnega greha, zaradi katerega ljudje živijo na Zemlji, vse dokler ne poznajo soodvisnosti katere pojasnjujejo omenjeno delo Odrešenja s strani Jezusa, se oni tudi ne bodo okoristili z blagoslovi tega dela Odrešenja. Oni Ga bodo vedno edino smatrali za osebo, katera naj bi imela poslanstvo, ker oni nimajo niti najmanj časa za to poslanstvo.

Vendar pa je za človekovo življenje na Zemlji bistvenega pomena, da on prizna Jezusa Kristusa in Njegovo delo Odrešenja in da se on poizkuša osvoboditi njegovega ogromnega prvobitnega greha, kateri pa ne more biti odrešen brez Jezusa Kristusa, in zato, da bi se ga osvobodil, je tudi pomembno priznavanje Jezusa Kristusa. In ravno njegova pomembnost... ogromna pomembnost priznavanja Jezusa kot Božjega Sina in Odrešenika sveta... bi vam morala dati dojemanje, zakaj vam še naprej dajem prosvetljenje v zvezi tega. In edino to bi moralo pojasniti Mojo izjemno aktivnost dostavljanja Resnice od zgoraj na Zemljo, ker se ne more dati nikakršnih zgodovinskih dokazov za niz dogodkov križanja, kakor tudi za spremljevalne okoliščine... za Jezusov način življenja na Zemlji in Njegove brezštevilne čudeže, katere pa bo zanikala vsaka oseba, katera nima znanja o sili Duha, o sili Ljubezni. Ljudje verujejo edinole tradicijam, katere so iz generacije v generacijo predane dalje; katere pa ne morejo biti podprte z dokazi in katere so zato tudi lahko postavljene v področje domišljije.

Vendar pa morajo biti ljudje vedno znova obveščeni o dejstvu, da je Jezus Kristus njihovo edino odrešenje, če oni po smrti njihovega telesa želijo vstopiti v kraljestvo blažene sreče... Oni morajo biti obveščeni o dejstvu, da ko njihovo telo umre, oni ne prenehajo obstajati in da je potem njihovo stanje odvisno od stališča do Jezusa Kristusa in Njegovega dela Odrešenja. Vera v Njega je tako pomembna, da mora biti narejeno vse, da bi se ljudem olajšalo doseganje te vere. In najhitrejši možni način je preko prikaza Njegovega življenja na Zemlji, preko razlag glede Njegovega Poslanstva, kateri pa ni bil utemeljen na zemeljskih, temveč na duhovnih razlogih. To pa obenem tudi potrebuje resnično predajanje dalje znanja, katero pojasnjuje vse, kar se je dogajalo pred Jezusovim delom Odrešenja...

Vsakdo, kdor je lahko uveden v to znanje zaradi njegove lastne voljnosti, da spozna Resnico, ne bo več dvomil v izjemno pomembno poslanstvo Jezusa, ljudskega bitja in bo priznal Njega in Njegovo delo Odrešenja, kakor Ga bo obenem tudi oznanjal njegovim bližnjim. Potrebno pa je priznati, da mu nič od tega znanja ne more biti na nikakršen zemeljski način dokazano. Toda če ga on sprejme, on učenja preko duha ne bo zanikal; on bo z gotovostjo veroval celo brez dokaza in bo sam zastopal Resnico o tem.

Življenje vsake osebe na Zemlji je zaman, če ona ne najde Jezusa Kristusa in se ne napoti po stezi do Križa. In čeprav je zanj še naprej mogoče, da Ga sprejme v kraljestvu onostranstva, pa bo on kljub temu izgubil mnoge blagoslove, katere bi lahko izkoristil na Zemlji, da bi postal Božji otrok, kar pa je zanj mogoče edino na Zemlji. V življenju po smrti je težko prejeti malo svetlobe, če je duša trmasta, kakor je bila tudi na Zemlji i zavrača sprejeti učenja, katera so ji ponujena s strani svetlobnih bitij.

Zaradi tega bo pred Koncem še vse narejeno, da bi se ljudem dalo pravilno razumevanje Jezusa Kristusa; zaradi česar pa lahko tudi prepoznate razlog za Moja razodetja, ker vam ljudje ne morejo priskrbeti resničnih (*pravih*) razlag. Torej Jaz bom vedno poskrbel, da bo znanje o Jezusu in Njegovem delu Odrešenja ohranjeno, in Jaz bom vedno popravljaj napake (*zmote*). Namreč edino Resnica je pravilna (*prava, resnična*) svetloba in vi boste Resnico ravno tako brez dvomov sposobni sprejeti, če po njej hrepenite in Me rotite, da vam jo dam. AMEN

..... †
*Nenavadni znaki Jezusovega trpljenja in umiranja
za namen prebujanja vere v Božanskega Odrešenika...*
..... †

Bertha Dudde, št. 0845, 3. april 1939

BOŽANSTVENOST JEZUSA... NENAVADNI ZNAKI JEZUSOVEGA TRPLJENJA IN UMIRANJA... DOVOLJENJE PROTI KRŠČANSTVU...

Moralo se bo začeti ogromno delo, da bi se zavedenim dušam vrnilo vero v Božanskega Odrešenika, ker je že preveč ukoreninjeno mišljenje, da je bil Odrešenik na Zemlji sicer prežet z najglobljo religioznostjo, da pa je imel On popolnoma ljudsko poreklo in da se je ideja o Njegovi Božanstvenosti formirala preko preveč vnetih privržencev Njegovega učenja, in se preko stoletij ohranila. Zelo težek je podvig, da se ljudem omogoči, da jim je razumljiva zabloda tega mišljenja in da se jo ovrže, ker je v tem celotnem času zelo zbledel spomin na Njegova dela... znanje o tem je obravnavano le kot legenda, in tako čudežna dela Odrešenika na Zemlji ne morejo več doprinesti k prebujanju ali utrjevanju vere v Njega. Današnje človeštvo se je privadilo na takšno izpraznjeno razmišljanje, da ono za to nima nikakršnega dojemanja in se zato brez kakršnegakoli oklevanja odreka veri v Jezusa Kristusa kot Božjega Sina. In vse nenavadno, kar bi v današnjem času lahko kazalo na Kristusovo trpljenje in umiranje, brez oklevanja predstavljajo kot

proizvod bolnih ljudi in zato zavračajo. Vendar pa bi svet sedaj vseeno moral izvedeti o nekem dogodku, kateri pa bo očitno in jasno pred ljudske oči postavil Jezusovo trpljenje in umiranje. In njim bo dan tako nenavaden dokaz, da bi oni sedaj lahko z lahkoto verjeli, samo če bi oni pravilno uporabili (*usmerili*) svojo voljo. Vendar pa bo ljudska znanost vedno znova izzvana na reševanje in razlago tega čudežnega fenomena. In ona bo poizkušala vso vero v Gospoda in Odrešenika ponovno preurediti in uničiti. Toda Božja Ljubezen nenehno skrbi za pomoč pri duševni težavi ljudi in jim pošilja znak za znakom (*smernico za smernico*), in kolikor bolj pozorno človek usmeri pozornost ravno na ta problem učlovečenja Boga, toliko bolj bo on lahko prepričan, da je voden na pravilno pot (*da je dobro in pravilno podučen*). Toda tam, kjer povsem ravnodušno stoji poleg nje (*te prave poti*), pa bo usmerjanje h Kristusu neverjetno težko, česar pa tudi duhovne moči iz onostranstva ne morejo narediti. Zato je izjemno uspešno in pomembno, da se splošno pomanjkanje zanimanja najprej spremeni v nasprotje... da mora tisto, kar je bilo do sedaj mehansko opravljanje tako imenovanega bogoslužja, pretrpeti močan šok; da bi sedaj ljudi spodbudil na razmišljanje in da bi jih pripeljal na kakršnokoli odločitev. Šele takrat, ko obstaja nevarnost, da se mora nečemu odreči, človek spozna, koliko mu to je vredno... on se od tega ločuje, ali na lahek način ali pa se začinja boriti za lastništvo; to pa je obenem tudi namen vseh borb proti krščanstvu, katere so s strani Boga dovoljene ravno zaradi tega, da se človek svobodno odloči ali pa da sploh ne usmerja pozornosti na problem. Potrebno je reči, da je število tistih, kateri priznajo Jezusa Kristusa, zelo majhno glede na tiste, kateri se od Njega prostovoljno oz. zavestno ločujejo. Vendar pa bo njim dano še veliko znakov (*smernic*), da bi se tudi tam še rešilo od propada tiste, kateri hodijo v slepilo. In še se bo potrebno neizmerno boriti za duše tako na tej strani, kakor tudi v onostranstvu. AMEN

Bertha Dudde, št. 2519, 19. oktober 1942

DUHOVNO DELOVANJE... BOŽJE ORODJE...

Najgloblja Ljubezen in sočutje spodbuja Boga pred veliko duhovno nesrečo ljudi. In On si prizadeva, da jim na raznorazne načine pride na pomoč. Kjer grozi, da bo vera v Jezusa Kristusa, Božanskega Odrešenika izginila, tam On Sam pristopa k ljudem in jim daje nesporen dokaz, preko katerega bi Ga ljudje morali prepoznati. On Sam se izraža preko ljudi, katerih srca so popolnoma postala Ljubezen. On uporablja njihov telesni ovoj, da bi preko njih deloval pred očmi ljudi. Ta znak Njegove ogromne Ljubezni, bi moral vrniti ljudi k veri v Njega; moral bi jih presenetiti in jim usmeriti pozornost na nenavadne fenomene, katerih se na ljudski način ne da pojasniti. Toda Bog je izbral tiste, kateri se Mu neomejeno predajo; kateri se trudijo živeti edino v Njegovi volji in kateri iz Njegovih rok sprejemajo vse kot dar milosti, pa naj bo to veselje ali trpljenje,

ker oni ne nudijo nikakršnega odpora Njegovemu delovanju. In tako Božanski Odrešenik popolnoma poseduje njihovo srce. On se ponovno spušča na Zemljo. In sedaj človek, čigar telo je ovoj Božanskemu Odrešeniku, doživlja čudež Jezusove smrti na Križu... On namreč trpi, kakor je trpel Jezus na Križu... on čuti vse muke, in te muke so celo na zunaj prepoznavne, da bi ljudje dosegli vero, katero bi si morali oni pridobiti.

Bog je izjemno naklonjen ljudem, kateri zaradi bližnjih jemljejo na sebe največje trpljenje; ta Ljubezen je torej odziven Božji dar, ker zemeljski otrok k Njemu prinaša najbolj gorečo Ljubezen, katera vse prenese za Njega, Božanskega Odrešenika in katera je tudi pripravljena trpeti, da bi za svoje bližnje prestala (*pretrpela*) odrešeniško žrtev. Razumljivo je, da bo nek človek, ki je sposoben za takšno Ljubezen, obenem tudi živel vzorno življenje. On bo Bogu dal vso slavo v vseh stvareh... on bo storil vse, kar vidi kot Božansko voljo. On se bo ravno tako držal zapovedi, katere so dane s strani ljudi, ker jih on vidi kot Božanske in želi brezpogojno izpolniti Božjo voljo. In zato je primeren kot Božje orodje, preko katerega se sedaj izraža Božanska Ljubezen. Božanska Ljubezen vodi brezštevne ljudi skupaj in vsi doživljajo čudež, kateri pa je daleč onstran njihove sposobnosti predstavljanja... oni vidijo, da se Jezusovo trpljenje in umiranje ponavlja v nekem šibkem človeku, kateri pa vse potrpežljivo jemlje nase in je srečen, ker sme trpeti za Jezusa Kristusa. In tako preko Ljubezni tega zemeljskega otroka Bog prebujata vero ljudi v novo življenje. On jim dokazuje resničnost učenja; On jim dokazuje, da je smrt Jezusa na Križu neizpodbitna in preko tega mnoge ljudi ponovno vrača k resnični veri. AMEN

Bertha Dudde, št. 4701, 31. julij 1949

RAZLAGA STIGEM...

Z Mojim trpljenjem na Križu vam je bil dan primer najgloblje Ljubezni in največje radosti žrtve, katera nima primerjave. Sedaj obstajajo stvari med nebom in Zemljo, katere pa so vam ljudem povsem nerazumljive, ker ne veste nič o delovanju duhovnih moči na človeka, kateri dovoljuje na sebi takšni (*moči*) preko svoje volje, katera se giblje v Božanskem redu. In tako vi pogostokrat stojite pred uganko, katere rešitev je pa torej lahka za tistega, ki je prodril v duhovno znanje in za tistega, ki za vse najde razlago iz duhovnega kraljestva, ker je direktno delovanje Duha le redko dovoljeno oz. spoštovano. Namreč tisto, kar je delovanje Duha, se pogosto drži kot miselno aktivnost in le redko se Duh v človeku lahko jasno izrazi, da bi bil prepoznan in sprejet rezultat tega.

Moje trpljenje in umiranje na Križu je bilo izjemno boleče za ljudsko bitje, katero je tvorilo Moje telo. Tako da je žrtev človeka Jezusa bila onstran vsega, kar je bilo kdajkoli upravičeno kot Ljubezensko delovanje na Zemlji... Pa vendarle človeštvo nima več nikakršnega zavedanja o tem; pozabilo je, ker ono želi pozabiti. Pojem Odrešenika človeštva je izbrisan iz srca večine ljudi, in le maloštevilni pred oči postavljajo trpljenje človeka Jezusa, toda brez da dojemajo in občutijo njegovo globino... Duhovni svet je torej trajno pod vtisi Odrešenja preko Jezusa Kristusa. Duhovi, izpolnjeno s svetlobo, preživljajo vse v sedanosti. Oni ne poznajo nikakršnega pojma časa; preteklost, sedanost in prihodnost je za svetlobno bitje enako. In tako oni vedno doživljajo Kristusovo križanje. Hvalijo in slavijo Tistega, kateri jim je preko Svoje smrti na Križu odprl nebo; kateri jim je pomagal pri dojemanju Boga in kateri je (*od*)plačal velik greh, kateri je preko večnosti ločeval Moje stvaritve od Mene.

To spodbuja svetlobna bitja, da ljudem usmerijo pozornost na največje Delo Ljubezni, katero je bilo kdajkoli storjeno na Zemlji... Globoki vtis, katerega Kristusova smrt na Križu vedno znova daje svetlobnim bitjem, pa oni ravno tako želijo prenesti ljudem. Vendar pa naletijo na odpor, ker se človeštvo tako nahaja pod vtisi sveta, da je Jezus Kristus za njih samo še eden izmed domišljajskih likov, da tako za njih predstavitev dela Odrešenja pomeni neko pravljico in vse bolj in bolj izgublja na verodostojnosti. Duhovi, izpolnjeni s svetlobo prepoznajo vse večjo zamračitev na Zemlji in si prizadevajo, da tu in tam prižgejo majhno svetlobo; oni si prizadevajo ljudem prenesti blede odraz duhovnega kraljestva, spodbujeni z Ljubeznijo do neodrešenih duhov, kateri utelešeni kot človek tvegajo, da ne opravijo izpita zemeljskega življenja. Vendar pa svetlobna bitja težko najdejo pristop v ljudsko srce; namreč duša mora v svobodni volji dati soglasje, čeprav pa telesu ni potrebno sodelovati v tem izražanju volje duše.

Duša mora v stanju ločenosti od telesa, v snu ali pa v popolni omrtvičenosti telesa pokazati hrepenenje po izredni oskrbi z močjo v katerikoli obliki. Tedaj pa svetlobna bitja jemljejo dušo v posedovanje, čemur pa se ona ne odreka, tudi kadar je telo ponovno v njegovi običajni aktivnosti glede na dušo. Potem pa bo s strani svetlobnih bitij dovoljen pogled v duhovno kraljestvo duši, katera je s tem tako impresionirana, da se doživetja (*vtisi*) duše prenesejo na telo... Tako človek duhovnih doživetij ne vidi v telesnem stanju, z razumom in telesnimi očmi, ampak gleda edino duša, kar pa je torej opazno vidno na njenem telesu. Duša preživlja postopek Kristusovega križanja s tolikšno globino, da ona to doživetje ne posreduje telesnemu razumu, tako da je razmišljanje človeka povsem brez sodelovanja. Vendar pa je telo preko duševnega vznemirjenja povlečeno v sotrpjenje... da tako telo v pravem pomenu besede sotrpi v tem, kar duša gleda...

Svetlobni svet si prizadeva misli ljudi usmeriti na največjo skrivnost v Vesolju; na največje delo Ljubezni, brez katerega ne bi mogel biti nihče (*od*)rešen prekletstva

greha... Svetlobna bitja uporabljajo vsako priložnost, kjer oni preko nekega človeka lahko govorijo vsem v njegovi okolici; oni si prizadevajo prebuditi pozornost tudi pri tistih, kateri so neverniki in kateri si prizadevajo najti naravno razlago. Ona prižigajo majhne svetlobe, katere pa vseeno širijo jasen sijaj, če se jih ne zadrži skrite ali če ne bodo ugasnjene z vplivom nasprotnika (*Satana*), kateri pa si prizadeva zadušiti vse, kar kaže na Odrešitev preko Jezusa Kristusa. Namreč borba med svetlobo in temo vse bolj besni, kolikor bolj se približuje Konec, zaradi česar se bodo obenem tudi povečala vsa opozorila... Prisotni bodo znaki in čudeži, in blažen je tisti, kdor jih spoštuje in pri tem izvleče svoje zaključke. AMEN

Očetove Besede... Tolmačenje imena BERTHA DUDDE

Vsi voljni otroci Me nosijo v svojih srcih in sledijo Mojemu Duhu, ker so Me njihove duše prepoznale. In ti, otrok Moj, boš vedno slišala Moj glas, ko Mi žrtvuješ svoj čas, in Moje delo na tebi ne bo brezuspešno. Ure, v katerih si v strahu, da ti primanjkuje potrebne moči, da bi delovala za Mene, se bodo skrajšale. Kmalu boš dobila poslanstvo, katerega pa boš z Mojo pomočjo z lahkoto uresničila. Tvoja Vera, Ljubezen in volja bodo postali veliki, ker bom Jaz Osebnost tvoja nagrada... h kateri boš goreče stremela.

Otrok Moj! Vse, kar bo človeštvu razodeto preko tebe, je skrito v tvojem imenu:

B – (Busse) – Morajo narediti **pokoro** za svoje grehe.

E – (Erkennen) – **spoznati** svoje poreklo.

R – (Rastlos) – **neprekinjeno** delati na svoji duši.

T – (Tätig) – biti **aktivni** v Ljubezni.

H – (Horchen) – **poslušati** glas v svojem srcu.

A – (Allen) – odreči se **vsem** svetovnim užitek.

D – (Demütig) – **ponižno** sebe podrediti Očetu na nebu.

U – (Um) – neprestano moliti **za** Milost.

D – (Dienen) – **služiti** Stvarniku Neba in Zemlje.

D – (Dienen) – **služiti** svojemu bližnjemu v Ljubezni.

E – (Ehre) – in **slaviti** Mene, Očeta na nebu, na veke vekov.

Razumi to, da Mene ne morejo najti tisti, kateri iščejo svet. Vendar pa bom Jaz tiste, kateri Me iščejo, srečal in Se jim razodel... Kdorkoli se Mi preda, Me bo posedoval. In kdor moli za Mojo milost, ta je v Moji milosti; namreč zares razumeti Mojo Besedo je dar milosti Moje Ljubezni...

Zato se pripravi, da prejmeš Moj dar kot znak Moje Ljubezni. Otrok Moj, poskrbi za svojo dušo; spoznaj Mojo Ljubezen in se potrudi, da v svojem srcu občutiš najčistejšo

Ljubezen do Mene; namreč vsa nečistoča mora biti odstranjena iz srca, v katerem bom Jaz živel, ker Jaz uživam samo v čisti Ljubezni: v Ljubezni, katera ne išče in katera se edinole daje... katera je pripravljena narediti vse, da bi lahko služila... Čista Ljubezen je dragocena kot dragulj. Ona s svojo svetlobo osvetljuje svojo okolico; ona prinaša srečo in vedno želi samo dajati... Ko ti bo takšna Ljubezen preplavila srce, Me boš ti v sebi sprejela in boš v svojem srcu nosila Mojo podobo, kar pa bo zate najvišji blagoslov že za časa življenja na Zemlji.

Karkoli ti je določeno, medtem ko Moja Ljubezen skrbi zate, mora to od tebe še ostati skrito, ker ti dosegaš stopnjo zrelosti (*popolnosti*) samo z neprestanim stremljenjem k Moji Ljubezni... Tebi koristi, da iz globine svojega srca kličeš Mene in Mojo prisotnost... ko se v iskreni molitvi priporočiš svojemu Odrešeniku... Jaz se bom pojavil... nepričakovano... in se vselil v bivališče, katerega za Mene pripravlja tvoja Ljubezen, in prinesel bom blaženo srečo tistim, kateri v Mene verujejo in Me ljubijo... Jaz namreč ne bom dovolil, da Moji otroci, kateri se Mi predajo, živijo v pomanjkanju, in Jaz Se jim bom razodel ob pravem času. AMEN

To Razodetje glede svojega poslanstva je Bertha Dudde prejela 28. januarja 1939. (št. 0763)

V hrvaščino prevedla Lorens N. in Maja Č
Uredil in sestavil Lorens N.
(Avgust 2017)

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com